Vest, trebuie să întrunească în studiu calităţi specifice pentru fiecare dintre obiectivele arătate.

Nu se poate considera ca un avantaj prealabila schemă avizată, căci tocmai aceasta a impus o grijă suplimentară, care însă s-a dovedit creatoare, concurenţii abordînd tema de pe poziţii realiste, ce s-au dovedit utile în momentul neaşteptat de rapid de realizare pe teren.

Rezultatul concursului este cunoscut.

Juriul a făcut aprecieri pe baza unor criterii stabilite în unanimitate, care au fost cunoscute cu prilejul expunerii ce a avut loc la Ploieşti la 5 iunie a.c. în şedinţa organizată de U.A.

Cele ce urmează pot fi considerate ca aprecieri personale, care, fără a fi diferite de cele ale juriului din care am făcut parte, nu îl angajează.

Desigur, tema concursului nu putea să infirme studiile I.C.S.O.R. avizate de C.S.C.A.S.; totuşi, consider ca o lipsă a ei faptul că le subliniază prea viguros, restrîngînd orizontul propunerilor.

Apoi, înglobarea atîtor subiecte într-o singură temă împingea la un studiu oarecum general al obiectivelor.

Rigurozitatea temei a mărit prudenţa participanţilor rămaşi în concurs.

Atenţia temei s-a distribuit uniform asupra tuturor punctelor, cerînd aprofundări, desigur, asupra locuinţelor, lăsînd totuşi neclară problema fondului existent în spatele pereţilor pieţei.

Cu toată atenţia pentru amănunt, cred că nu a insistat suficient şi asupra punctului de pătrundere dinspre sud, lăsînd neclară ideea trecerii de la suita pregătitoare, creată de artera dinspre Gara de Sud, şi debuşarea în piaţa ce se creează.

De asemenea, insistenţa asupra unor clădiri de pe frontul de vest nu a fost suficient controlată, creînd concurenţilor dificultăţi, pe care concursul în sine le-a infirmat.

În ceea ce priveşte orientarea temei spre rezolvarea realistă a problemei, ţinînd seama de importanţa criteriilor de economie, este un fapt pozitiv, care de altfel şi-a dat roade, aşa cum am mai spus.

Proiectele în concurs, făcînd faţă cu dificultăţi solicitării masive de lucru, au avut forţa, totuşi, să aducă idei noi.

Printre cele mai interesante, socotesc propunerile proiectului nr. 5 — colectiv arh. Constantin Săvescu şi nr. 7 — colectiv arh. Victor Aslan.

Proiectul nr. 5 încearcă să mobileze piaţa cu intensitate, utilizînd terenul şi în adîncime, prin realizarea unor incinte interioare pe latura de est, unde fronturile capătă astfel o desfăşurare justificată pentru centrul oraşului.

Aceasta aduce o sporire considerabilă a numărului de apartamente, satisfăcînd economia ansamblului.

În acelaşi timp, la parter, dotările comerciale judicios alese ca specific, întregesc o dată mai mult principiul adoptat.

În privinţa inconvenientelor parţiale de orientare, acestea pot fi preluate cu secţii tip adecvate, care nu scad economicitatea pe ansamblu a soluţiei prin introducerea unui tronson de tip diferit. Tipurile de apartamente folosite, cît şi secţiile, sînt cunoscute din proiectarea institutelor noastre.

Înglobarea fondului existent a găsit bune rezolvări; de exemplu, latura de est cu Banca de Investiţii.

Frontul de vest intervine cu secţii cu apartamente, avînd bucătăriile dispuse pe curte de lumină şi ventilaţie.

Desigur, această rezolvare este cunoscută prin economicitate; totuşi ea nu se bucură de încrederea deplină în buna ei funcţionare. Pe această latură a fost inclusă şi clădirea cinematografului, obţinîndu-se o bună rezolvare urbanistică prin rolul pe care îl preia clădirea mai dezvoltată în înălţime. În acelaşi front, restaurantul îşi găseşte locul cel mai potrivit în pereţii pieţei.

Întregul parter a fost obiectul unui studiu atent, cu rezultate pe aceeaşi măsură. Clădirea magazinului universal este judicios proporţionată faţă de ansamblu şi cu o tratare arhitecturală realistă. Compoziţia planurilor am găsit-o poate ca fiind cea mai realizată. Sfatul popular este compus în condiţiile programului, rezolvînd bine funcţiunea celor două mari unităţi. Se remarcă de asemenea utilizarea fondului existent. Am găsit interesantă şi incinta interioară.

În exterior, clădirea este proporţionată corect în raport cu piaţa.

Poate tratarea arhitectonică nu exprimă convingător funcţia pe care clădirea trebuie s-o deţină în ansamblu.

Tocmai această temă este cu totul interesant reluată de proiectul nr. 7, unde Sfatul popular, compus vertical, reuşeşte să creeze ansamblului o dominantă valoroasă.

Posibilitatea de realizare în această propunere necesită desigur aprofundarea studiului privind utilizarea clădirii existente, care va fi cu mult restructurată.

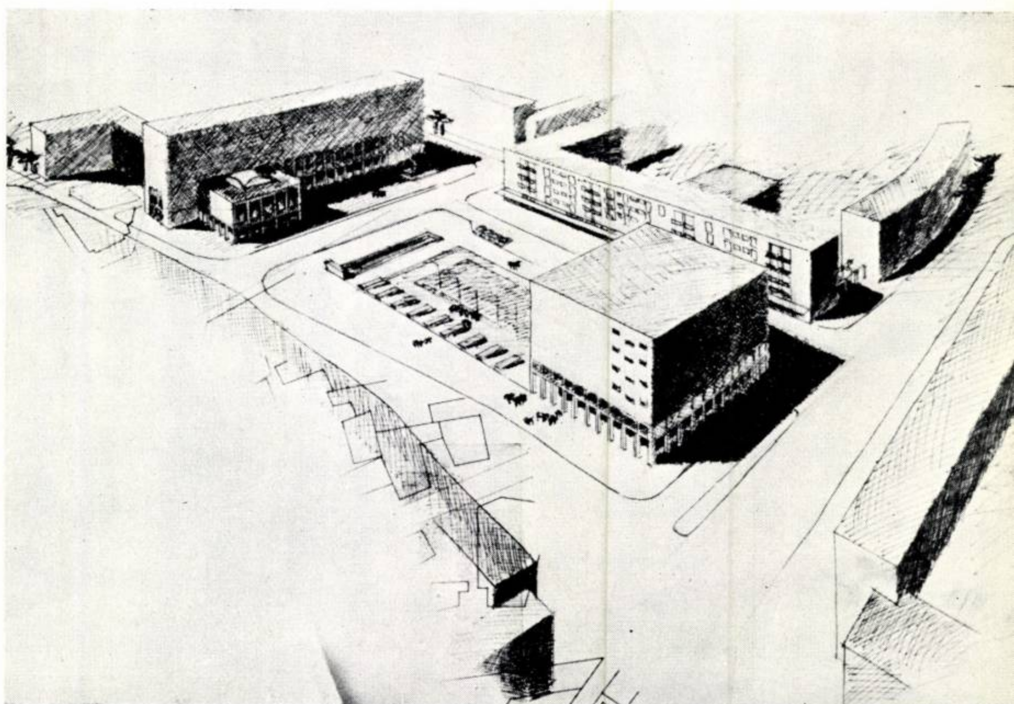
Curtea de onoare creată în incinta Sfatului poate oferi de asemenea prilejul unor interesante realizări arhitecturale.

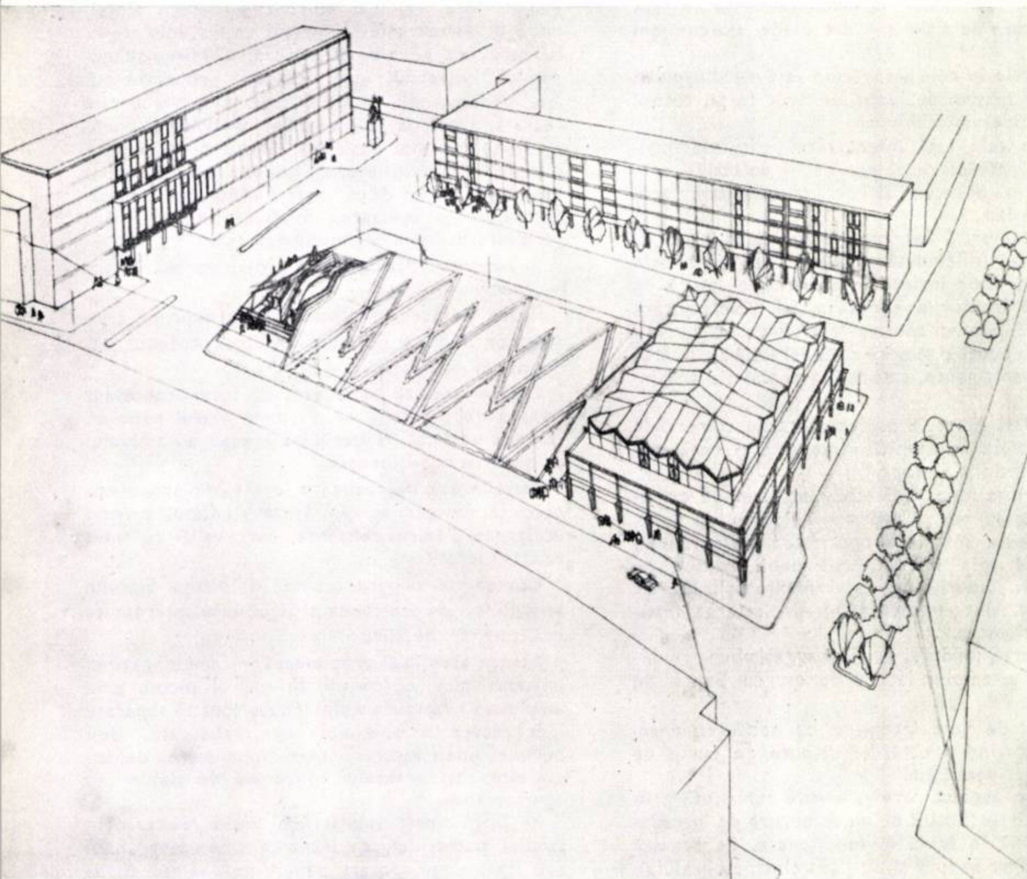
Atrage atenţia şi propunerea în care magazinul universal devine frontul de sud al pieţei, prin amplasarea restaurantului. Poate această separare îndrăzneaţă a spaţiului este creatoare, deşi necesita unele sacrificii, prin introducerea dependinţelor restaurantului în corpul de clădire cu apartamente.

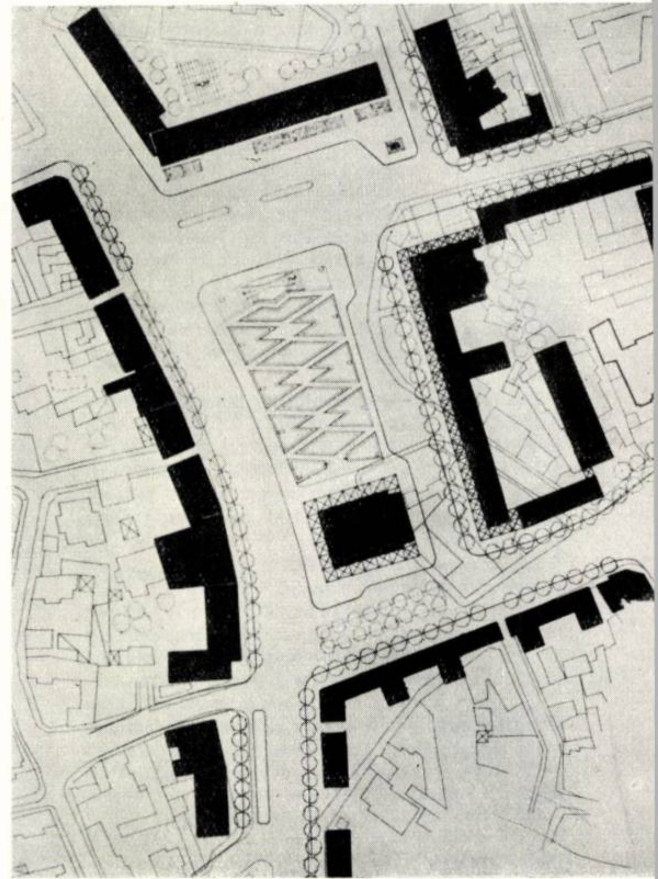
Pe lîngă unele soluţii mai puţin realizate în studiul parterului, ca intrarea cinematografului sau lipsa unor dotări pentru magazine, cît şi fragmentarea acestora în front, proiectul are bune rezolvări, atît pentru secţia tip, cît şi pentru modul de folosire în fronturile pieţei.



MENŢIUNE ex aequo. Proiect cu motto 81425
Autori, arhitecţii R. Cosma, D. Ioanovici, M. Stănescu







1 2

Aceleași calități în privința secției tip le prezintă și proiectul nr. 6 — colectiv Evolceanu-Miclescu. Această reușită parțială nu s-a continuat la același nivel și în studiul fronturilor la fațade. Această preocupare a scăzut poate mai mult la studiul pentru Sfatul popular, ale cărui fațade nu exprimă valoarea cerută în ansamblu pentru această clădire. Desigur, personalitatea colectivelor s-a manifestat diferit în studiu, aducînd fiecare, totuși, o contribuție de care se poate ține seama în dezvoltarea studiului.

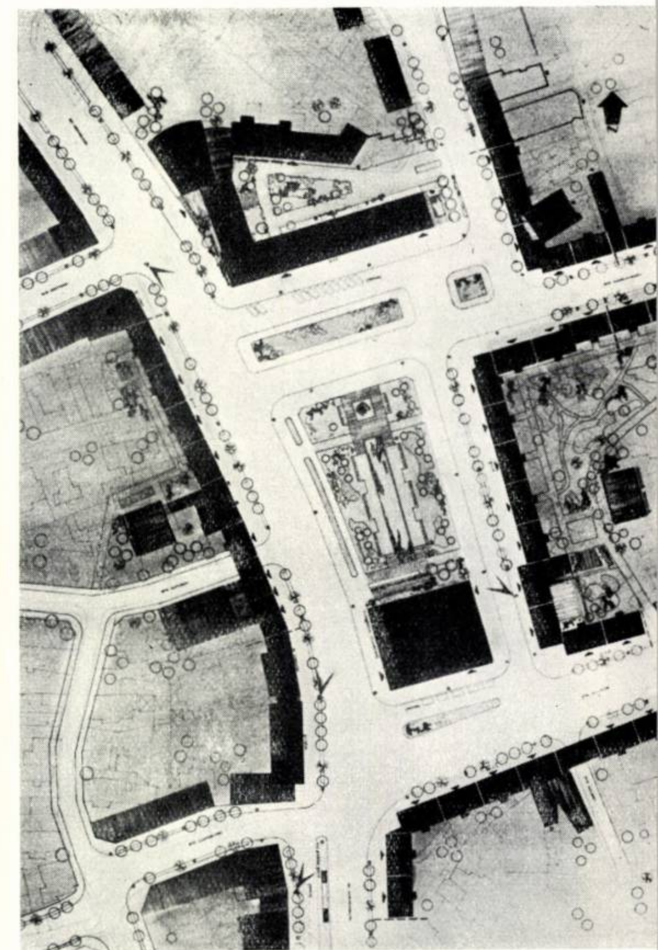
Unele dintre colective au prelucrat mai activ datele temei, altele au ales calea unei interpretări de fidelitate. Astfel, proiectele nr. 4 și nr. 2, elaborate de colectivul arh. I. Bălănescu au căutat rezolvarea temei folosind premise aproape similare, diferențiindu-se doar prin elemente de tonalitate și nu de registru, cum era de așteptat.

Proiectul nr. 2 ridică o problemă interesantă prin secția tip aleasă.

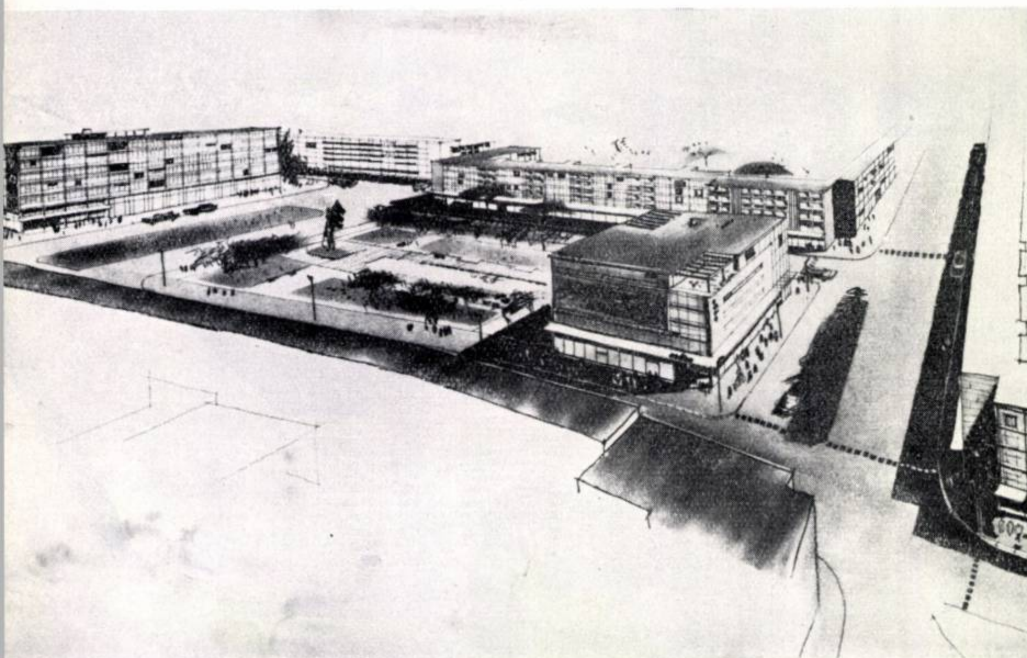
Desigur, secția cu trei apartamente la o

1—2—MENȚIUNE ex aequo.
Proiect cu motto 52718. Autor, arh. Alexandra Florian
3—4—MENȚIUNE ex aequo. Proiect cu motto 30303
Autori, arhitecții I. Bălănescu, Adriana Ciortan, Mircea Enescu, Mihai Enescu, P. Focșa, Liliana Focșa, D. Papaconstantin
5—6—MENȚIUNE ex aequo. Proiect cu motto 07770
Autori, arhitecții I. Bălănescu, Adriana Ciortan, Mircea Enescu, Mihai Enescu, P. Focșa, Liliana Focșa, D. Papaconstantin

4



3



scară poate fi considerată mai confortabilă în privința orientărilor, a folosirii pieselor comune etc.

Dar în același timp ea cere sacrificii de economie importante în ocuparea frontului și fragmentarea spațiului comercial la parter, dispus pe frontul unei piețe de importanța unui centru civic.

Proiectanții au ales o secție cu bune calități în condițiile amplasării într-un cartier sau cvartal de locuințe, dar mai puțin avantajoasă în cazul de care ne ocupăm.

Desigur, problema secțiilor tip, deși profund analizată la noi și pretutindeni, lasă încă numeroase posibilități de studiu, și căutările pe această cale pot aduce elemente de confort sporite. Este cazul proiectului nr. 3 — autor arh. Sanda Florian. Tot aici găsim și o interesantă tratare pentru partere cu portice, care îmbogățesc posibilitățile aspectului plastic al compoziției. Studiul nu s-a menținut, cred, unitar, acceptînd pentru arhitectura magazinului universal o exprimare cu un caracter orientat spre industrial, în opoziție cu tema de compoziție a Sfatului, a cărui fațadă este judicios realizată.

Studiul fațadelor a preocupat în mod diferit pe concurenți, unii acordîndu-le o atenție deosebită în desen.

Proiectul nr. 1 — colectiv arh. Radu Cosma — insistă mai ales asupra blocurilor de locuințe.

Cred totuși că împotriva unei expresii grafice de calitate, ritmul de alternare a loggiilor nu se realizează în întregime pe măsura intențiilor.

Inconsecvențe în compoziția parterului se remarcă prin prevederea de accese la scările apartamentelor, atît prin front, cît și prin cvartal.

Nehotărîre se observă și în propunerea pentru magazinul universal, care concurează prin volum și tratare arhitectonică, clădirea Sfatului popular.

În sfîrșit, un proiect unitar, dar poate prea egal în studiul compoziției de plan și expresie, este al colectivului arh. Doina Chituc.

Se găsesc cîteva rezolvări judicioase pentru secția tip cu elemente de confort satisfăcătoare, cu posibilități bune de mobilare a pereților, dar cu calități economice mai reduse.

Înglobarea fondului existent uneori nu este bine stăpînită; de exemplu, pe frontul de vest, Banca de Investiții.

Sfatul popular, cu exprimare exterioară susținută, nu-și găsește în compoziția planurilor aceeași valoare.

Analiza soluțiilor propuse de concurenți ne arată o bună calitate, prin faptul de a confirma unele ipoteze ale temei, cît și de a infirma altele sau a cere încă reflectare.

Astfel, în privința folosirii fondului existent pe frontul de vest, concurenții, în unanimitate, au demonstrat necesitatea demolării blocului « Confecția ».

Dezvoltarea clădirii Sfatului popular pe latura de nord a clarificat discuția, cred, în privința unor variante de studiu anterioare concursului, unde se propunea amplasarea acestuia pe latura de est.

Etapele de realizare a viitorului centru civic nu puteau fi abordate decît pe criterii realiste, și în situația existentă centrul se poate închega pe laturile importante est-vest-sud, fără a fi stînjenite de prezența poate chiar mai îndelungată a clădirii actualului Sfat popular.

O problemă încă deschisă este prezența magazinului universal.

Proiectele prezente în concurs, conformîndu-se temei, n-au putut încerca studii și cu premisa eliminării lui din centrul civic. Mă așteptam ca proiectul nr. 4 sau nr. 2 al colectivului arh. Ion Bălănescu să abordeze studiul pe ipoteze diferite de cele limitative ale temei, chiar cu riscul neconcordanței cu aceasta.

Contribuția unei idei noi nu era lipsită de importanță și poate merita chiar un sacrificiu.

Dar rezolvarea acestei discuții o va aduce chiar viitorul apropiat, cînd existența fronturilor închegate va ajuta la clarificarea numeroaselor observații.

În amănunt, proiectele au dat dovadă de o aprofundată analiză a tuturor obiectivelor, fără a fi scutite și de prezența unor deficiențe pe care le atribui timpului redus de studiu.

Neconcordanțe depline între planuri de nivel, fațade și secțiuni, cît și o anumită superficialitate în rezolvarea tehnică a unor anexe etc.

În sfîrșit, prezentarea proiectelor a arătat o diferențiere ce nu poate fi pusă numai în seama timpului și a cantității de lucru, cît a diferenței de cultură grafică.

S-au făcut remarcate forme de expresie uneori facile, uneori formaliste, în general deservind valoarea studiului.

Cu toate acestea, se poate considera ca pozitiv aportul adus de concurs, valorificînd unele date ale temei, demonstrînd carența altora.

*

Sarcina de a construi centrul civic chiar în acest an a dat concursului satisfacția verificării pe teren a ipotezelor propuse în studiu.

Dezvoltarea studiului pentru faza de execuție a ținut seama de propunerile concursului, împletind calitățile proiectelor premiate.

În acest moment, frontul de vest este complet încheiat cu blocuri compuse pe traveea de 3,50 m.

Apartamentele cu 2 și 3 camere, spațioase și bine luminate, sînt în finisaj, și în curînd se vor da în folosință primele apartamente — în număr de 40 din totalul de 280 atacate pe acest front.

Pe latura de est sînt în faza de a intra în finisaj alte 162 de apartamente, care împreună cu etapa a II-a din frontul de vest va însuma 752 de apartamente.

Proiectele întocmite au folosit ideea construirii intense și pe latura de vest, prin adăugarea pe latura opusă pieței a unor blocuri punct, cu accesul la jumătate de palier din scara tronsoanelor folosite pentru front. Soluție economică, atît prin utilizarea intensă a terenului, cît și prin repartizarea pieselor comune la mai multe apartamente.

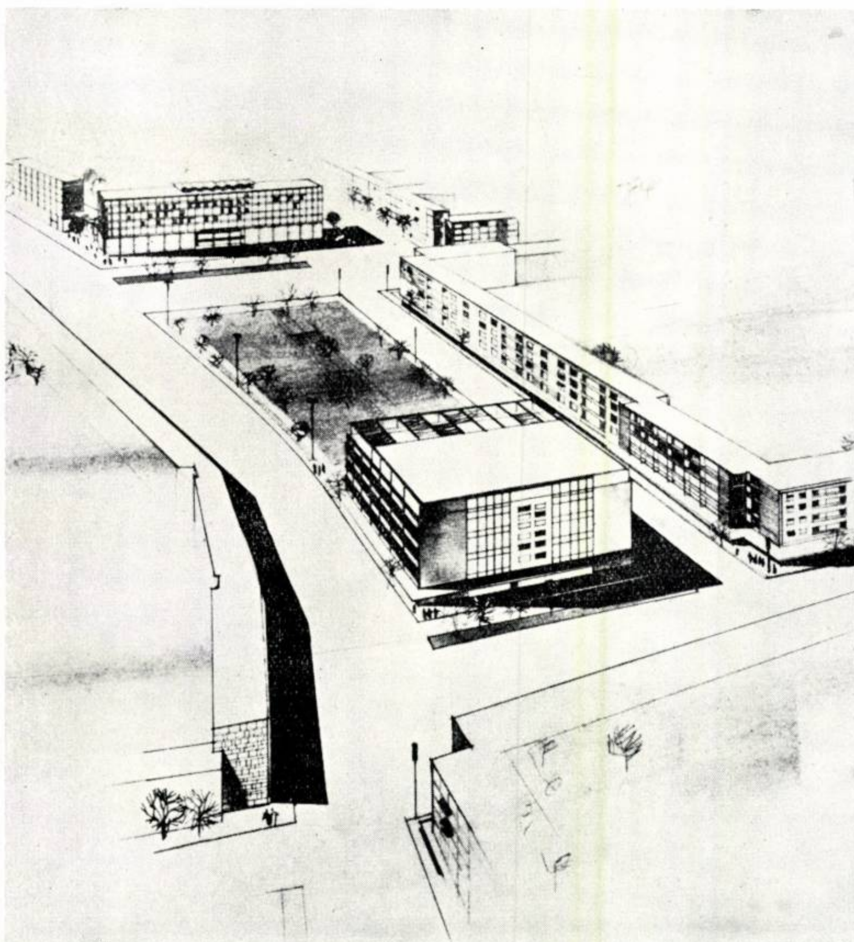
Apartamentele sînt înzestrate cu dependințe confortabile, care au ridicat în bună măsură confortul indicat în unele secții prezentate în concurs.

În ceea ce privește dezvoltarea în etapele următoare, centrul civic închegat cu actualele fronturi oferă de pe acum posibilitatea unor analize mai temeinice în ceea ce privește amplasarea magazinului universal, ceea ce va da posibilitatea adoptării celei mai bune soluții.

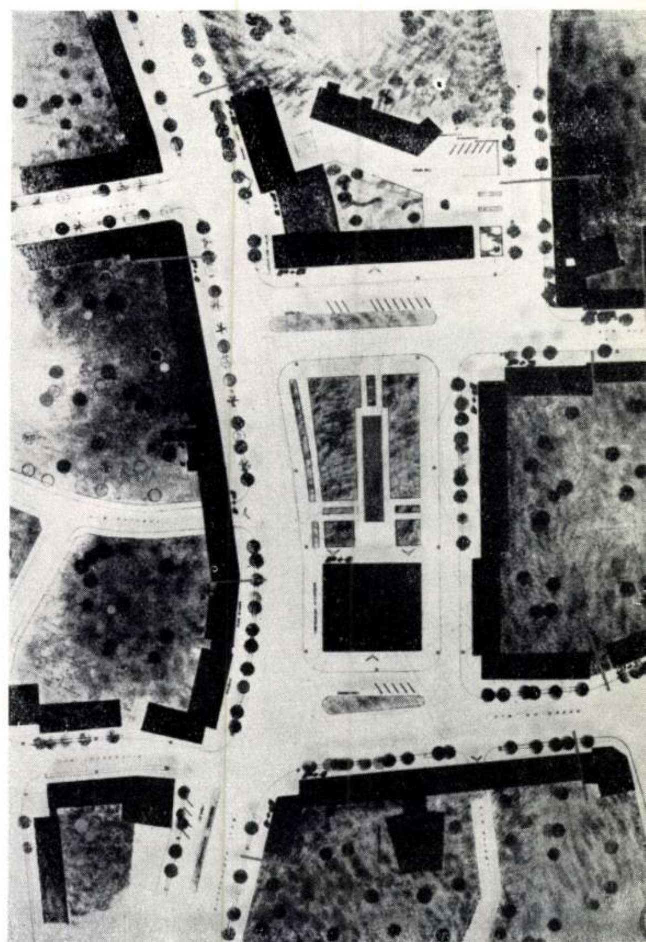
Șantierul constituie obiectul de atracție și mîndrie al localnicilor, ce-și văd îndeplinite dorințele de a avea un centru civic corespunzător cu valoarea orașului Ploiești.

Desigur, nu putem fi decît bucuroși că asistăm la realizarea acestui mare ansamblu într-un ritm de succesiune de la concurs la concretizare, pe care nici dorințele noastre avîntate nu îl imagina.

5



6



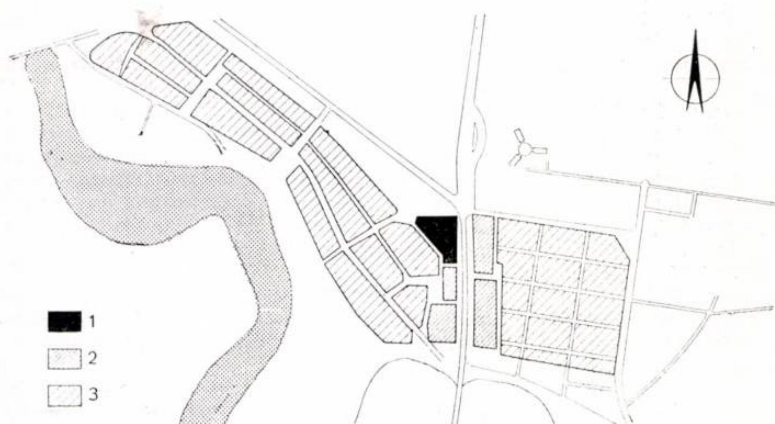


Desfășurare spre șoseaua națională București—Ploiești

Conf. arh. M. Alifanti, arh. Gh. Pavlu, arh. M. Caffé

CARTIERUL DE LOCUINȚE BĂNEASA

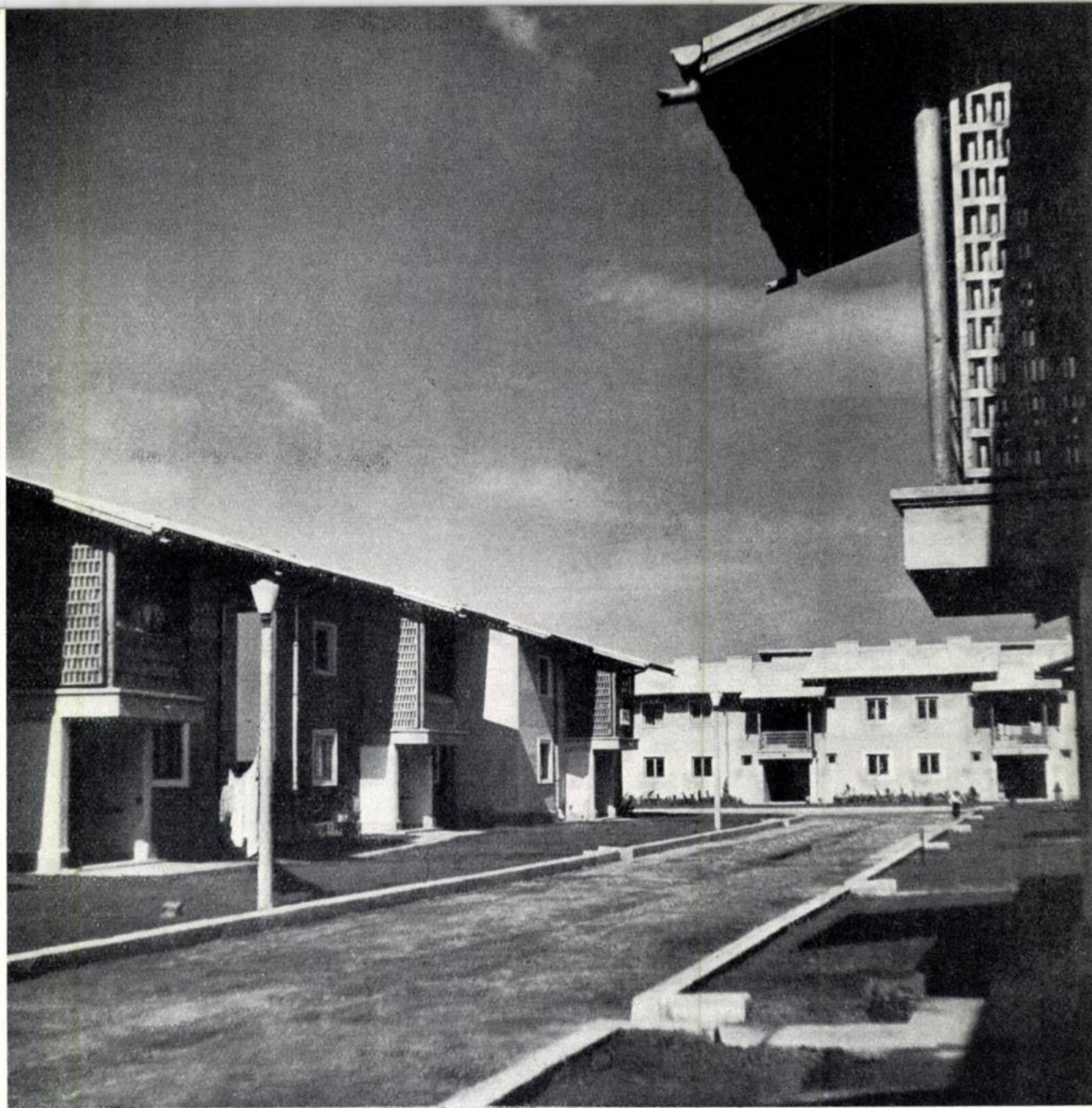
Autori, prof. arh. O. DOICESCU, arh. M. CALINOVSCHI
Coautori, arh. P. SVOBODA, arh. FLORICA IONESCU
Institutul Proiect-București



Plan de sistematizare a comunei Băneasa
1. Cvartalul recent construit— 2. Etapa următoare— 3. Etape viitoare

Vedere din interiorul cvartalului





Vedere din interiorul cvartalului

Realizarea ansamblului de locuințe din apropierea aeroportului Băneasa face parte din marea acțiune de ridicare a nivelului de trai pe care partidul și guvernul o duc în permanență. Peste 100 de familii au căpătat locuințe într-una dintre cele mai frumoase zone ale orașului. Aceste locuințe alcătuiesc un ansamblu pitoresc, intim, dotat cu plantații și alei, cu instalații edilitare, cuprinzînd apartamente al căror confort, fără a fi cel mai ridicat, este mult superior condițiilor generale de locuire pe care regimul burghezo-moșieresc l-a lăsat drept moștenire clasei muncitoare. Amplasarea acestui ansamblu la intrarea în oraș face să dispară aspectele de terenuri virane și cocioabele de mizerie, rămase din trecut în toate zonele periferice ale capitalei.

Mica grupare de locuințe de la Băneasa reprezintă o încercare de ordonare a fronturilor drumului de penetrație în oraș, de la nord.

Tema — elaborată în septembrie 1958 — a avut date precise: costul unui apartament de 30 m² sub 35 000 lei, înălțimea maximă a construcțiilor 6,50—7,00 m, impusă de servituțile aeroportului.

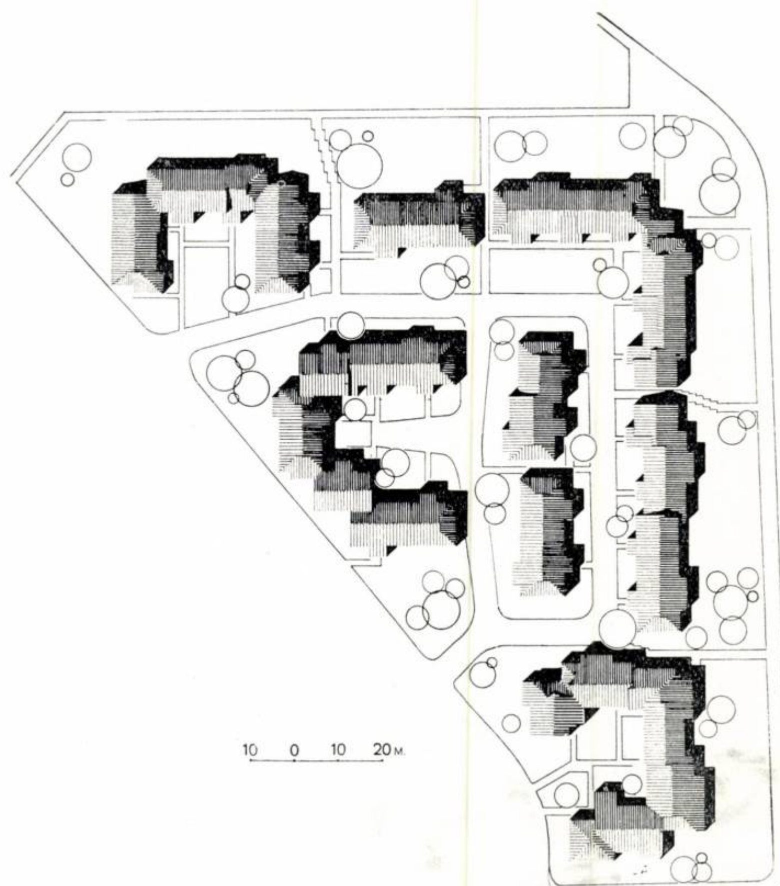
Șoseaua de la Otopeni pînă la piața Victoriei, este abundent plantată, are curbe și denivelări în dreptul lacurilor Colentinei, păstrează un caracter pitoresc pînă la fîntîna Miorița, de unde plantația se ordonează și se axează cu rigurozitate pînă în piața Victoriei. Autorii proiectului au considerat piața Mioriței drept intrarea propriu-zisă în oraș, pornind de la constatarea că regimul de construcție pînă la această piață este cu puține niveluri și în spatele unei plantații abundente, și de la faptul că pe marginea șoselei, în satul Băneasa, sînt cîteva case bune, care ar mai putea servi încă multă vreme și a căror aliniere față de șosea nu este riguroasă.

În aceste condiții, autorii au gîndit înfățișarea viitoare a fronturilor ca o aliniere liberă, în fața căreia o plantație bine gîndită și stăpînită ar putea ordona fronturile șoselei.

S-au proiectat secții tip compuse din grupări de 2 apartamente la palier. Apartamentele cu o cameră, dotate cu nișă, au aria locuibilă de 24 m², iar apartamentele cu 2 camere au aria locuibilă de 31 m².

În dispoziția în plan a fiecărui apartament există o cameră mai mare, în care paturile își găsesc un loc fix în nișă, fiind astfel izolate de fluxul general de circulație al utilizării de peste

Plan de situație al cvartalului recent construit




Vedere din interiorul cvartalului

exemple de asemenea zone preorăşeneşti, compuse din ansambluri de vile, care fără să piardă din intimitatea şi pitorescul necesar, anunţă totuşi, prin ţinuta lor urbană, vecinătatea unui mare oraş. În definitiv, fermele construite de-a lungul şoselei pînă la Săftica, deşi sînt mai « la ţară » decît Băneasa, au totuşi, în general, un caracter mai puţin rustic decît aceste locuinţe situate în vecinătatea imediată a oraşului.

Proiectanţii au pornit — se vede — de la concepţia că numai aspectul tradiţionalist poate să asigure caracterul necesar. Însă, atribuirea unui astfel de caracter acestui ansamblu, situat la intrarea principală în oraş — în imediata vecinătate a aeroportului şi pe autostrada nr. 1 — pare cel puţin nepotrivită. Aici s-ar fi putut crea un ansamblu arhitectural care să întîmpine în mod corespunzător pe călători, constituind o mărturie a reconstrucţiei capitalei, a noului care ia locul vechiului.

Studiile întocmite pentru modernizarea acestei pătrunderi importante în capitală prevăd lărgirea ei începînd de la bariera Otopeni (două fire de circulaţie, iluminat fluorescent etc.) ceea ce schimbă de la început ipoteza autorilor proiectului că intrarea în Bucureşti se va face abia la piaţa Mioriţei.

Subordonarea ansamblului faţă de « satul Băneasa », cînd de fapt e vorba de « oraşul Bucureşti », constituie o primă şi importantă lipsă a proiectării.

De fapt, ansamblul proiectat nu constituie o continuare directă a satului Băneasa — care se află la o distanţă destul de mare — ci nucleul unui viitor cartier al capitalei, în zona de lacuri din nordul oraşului, cartier care era normal să aibă un caracter urban contemporan.

Pe de altă parte, compoziţia ansamblului, pornită pe ideea unor spaţii interioare închise — urmărind în primul rînd o controlare a perspectivelor (deci tot pe baza unor criterii plastice precumpănitoare) — duce la suprapunerea funcţiunilor gospodăreşti (inevitabile în cazul locuinţelor p + 1) cu zonele de recreaţie şi de recepţie. Aceasta creează, după darea în exploatare a ansamblului, aspecte neplăcute — rufe întinse, lăzi de gunoi etc. în comun cu spaţiile de recreaţie şi chiar cu recepţia — curţile interioare transformîndu-se inevitabil în curţi de serviciu.

Trebuie să recunoaştem că unele dintre aceste aspecte negative se întîlnesc şi în alte ansambluri de locuinţe. În cazul de faţă însă, ele devin mai pregnante datorită soluţiei urbanistice alese de proiectanţi, a unor mici alveole închise în care toate funcţiunile, inclusiv accesele, sînt cumulate.

O a doua problemă care se pune este cea a concepţiei care a stat la baza orientării plasticii arhitecturale. Se vede clar, din realizarea ansamblului, că autorii au pornit de la unele elemente tradiţionale ale arhitecturii populare.

Dezvoltată în condiţii istorice cunoscute, reflectînd o anumită structură economico-socială, arhitectura populară tradiţională a fost o creaţie a stadiului meşteşugăresc în construcţie, care a avut ade-

zi a acestei camere. S-a adoptat, pentru grupul bucătărie-duş-lavoar-w.c., trecerea prin bucătărie la grupul de spălare, cu intenţia de a avea pereţi mai puţin sparţi de uşi, precum şi o mobilare mai bună în cadrul suprafeţei normate.

Pe ansamblu s-a realizat o suprafaţă construită totală de 6847 m², ocupîndu-se o suprafaţă de teren de 2,2 ha pentru o populaţie de 520 de locuitori.

În sistemul de construcţie utilizat nu a intervenit nici un procedeu tehnic cu totul nou. S-au utilizat la învelitoare plăcile de azbociment ondulate, colorate prin stropire cu sulfat de cupru. Pentru diferenţierea şi varietatea seriei s-au utilizat culorile în faţadă, realizate cu tinci de nisip de cuarţ, var simplu şi colorat.

Ca dotări comune, gruparea are patru spălătorii şi patru uscătorii, în subsolul uneia dintre locuinţe. Se va amenaja un teren de joc pentru copii.

*

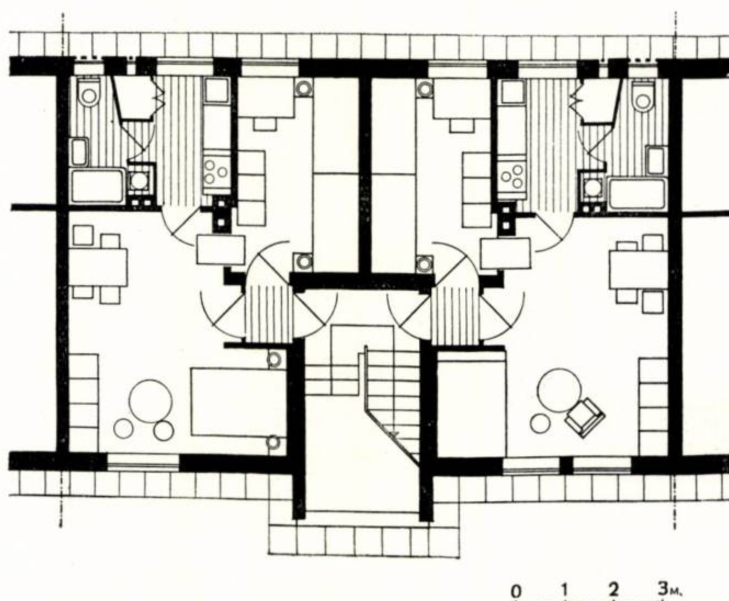
Realizarea acestui ansamblu ridică o seamă de probleme care ar merita să fie cercetate puţin mai atent.

În primul rînd e de discutat însuşi caracterul acestui ansamblu, situat pe principala arteră de penetraţie în capitala ţării. Concepţia autorilor, că aspectul de parc al acestei zone ar determina o arhitectură cu caracter mai liber, mai integrată în peisaj, nu explică suficient tratarea semirurală a locuinţelor respective. Cunoaştem destule

Detaliu de tronson cu 2 apartamente la scară de cîte o cameră şi jumătate — Plan

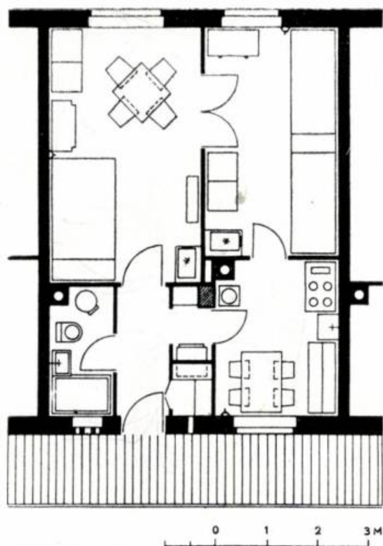


Detaliu de tronson cu 2 apartamente la scară de cîte 2 camere — Plan



sea ca efect pitorescul vechilor noastre sate, pitoresc ce ascundea însă, de atîtea ori mizeria. Aceste forme arhitecturale, atît de strict determinate de condițiile de viață și de tehnica constructivă a țăranului, se arată aici, în mod concludent, neutilizabile. Întregul ansamblu a fost realizat aproape complet cu o tehnică tradițională. E și greu de închipuit cum s-ar fi putut utiliza, de exemplu, prefabricate pe zecile de rezalite și bovindouri, pe planuri în care instalațiile și coșurile sînt dispuse oarecum la întîmplare. Creația populară este un izvor de inspirație: în primul rînd, ea trebuie să ne inspire în modul

Secție tip de apartament la coridor exterior. Proiect directiv I.P.C.T. — 1959

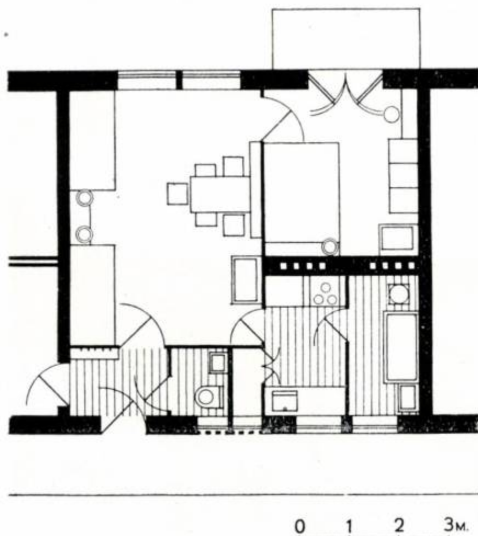




Vedere din exteriorul cvartalului

de a pune problema. Gospodarul care își face casă, întîi se socotește, apoi își ridică zidurile așa fel încît să nu-i lipsească nimic. Locuința e, după părerea noastră, categoria de programe în care cel mai puțin funcțiunea și economia ar putea fi sacrificate decorației și plasticii în general. E programul în care plastica simplă și economică (în toate sensurile) este și cea mai reușită. Și acest lucru tot arhitectura populară îl demonstrează cel mai convingător. Totuși, arhitectura ansamblului Băneasa arată că prin preluarea tradiției populare se mai înțelege uneori doar prelucrarea « formelor » în sine, rupte de conținut, rupte de structura constructivă. Cu asemenea arhitectură, însă, nu vom progresa prea repede. Nu vom putea realiza zecile de mii de

Detaliu de apartament cu 2 camere, la coridor exterior



Vedere din exteriorul cvartalului



apartamente de care avem nevoie. În condițiile actuale, în care problemele industrializării și ale economicității se pun cu atîta acuitate (și e foarte bun acest lucru), formele trebuie abia căutate. Dar nu în Muzeul Satului, deoarece problemele pe care le avem azi de rezolvat sînt cu totul altele decît cele puse țăranului, încă iobag acum un secol, cînd își făcea cu atîta măiestrie umila-i locuință. Așa cum sîntem împotriva copierii diferitelor «inovații» din arhitectura burgheză contemporană, tot așa trebuie să fim împotriva încercărilor de reînviere a unor forme care-și datoresc marea lor valoare tocmai unității indisolubile cu conținutul respectiv și care astăzi este cu totul altul. Pentru alți oameni construim, cu alte materiale, cu alte unelte, cu altă organizare economică.

În aceste condiții, căutările plastice trebuie să urmărească realizarea unei unități depline între conținutul nou, socialist, și noile forme arhitecturale; cu toate dificultățile inerente, este de dorit ca în fiecare dintre realizările noastre să se simtă strădania către găsirea acestui nou.

Că această orientare tradițională este greșită, o dovedesc rezultatele obiective. Ne referim la rezolvările funcționale și economice, care în accepțiunea noastră a arhitecturii locuinței de masă nu este admisibil să fie neglijate (și pe care, în condițiile respective nu le neglijează niciodată arhitectura populară). Dorința de folosire a arhitecturii tradiționale a făcut să apară numeroase elemente constructive oneroase: decroșurile în plan și în elevație, bovindourile, «sacnasiurile» de pe palierele scărilor, aticurile, unele balcoane și ferestre cerute mai mult de compoziția fațadelor decît de necesitățile de confort. Toate acestea scumpesc în mod evident construcția. Această scumpire a determinat, fie o depășire a plafonului fixat pentru respectivele apartamente, fie rezolvări necorespunzătoare în distribuția interioară, lucru vădit din analiza planurilor și a cifrelor furnizate de I.P.B.

Trebuie arătat că rezolvările funcționale ale apartamentelor de la Băneasa — cu tot avantajul teoretic al formulei cu două apartamente la palier — nu asigură același confort ca al locuințelor realizate curent în blocurile din capitală, la un cost mai scăzut.

Cercetarea cîtorva interioare arată că în toate secțiile apartamentele au unele soluții necorespunzătoare, cum e accesul obligat la camera de baie prin bucătărie, și deci vecinătatea dintre bucătărie și w.c.; intenția de a reduce numărul ușilor la camera de locuit a dus la desființarea pereților mobilabili ai bucătăriilor; vestibulurile ni s-au părut exagerat de mici, chiar comparativ cu cele mai strînse realizări curente; scara este insuficient apărată de vînt etc.

La unele apartamente apar dificultăți de mobilare, ca de pildă la apartamentele de colț, care, din « necesități de fațadă », au două ferestre în loc de una. Bucătăria excesiv de mică și foarte greu de mobilat, folosirea dușumelei în loc de parchet, finisajul destul de slab sînt lipsuri care cu greu pot fi trecute cu vederea.

Studiul secțiilor pare să fi preocupat puțin pe autori. În special, secția cu coridor exterior care — în afară de legătura dormitor-baie foarte complicată, bucătăria care cu greu poate primi un dulap, gospodina fiind silită în același timp să lucreze între două uși — realizează un front mare de apartament; aceasta contrazice însuși principiul acestui sistem, de reducere cît mai mare a lungimii construcției și de utilizare rațională a circulației comune (ceea ce e respectat mai consecvent în proiectul directiv I.P.C.T. 1959, pe care îl prezentăm la pag. 33).

În același timp trebuie arătat că apartamentele cu 2 camere costă cca. 42 500 lei (cost de deviz), ceea ce reprezintă o depășire a plafonului stabilit de C.S.C.A.S. (37 500) cu peste 13%. Această scumpire nu este cel puțin rezultatul unui surplus de confort în locuire — dimpotrivă, acest confort este mai scăzut — ci efectul strădaniei exclusive pentru obținerea unei anumite plastici exterioare.

La aceasta trebuie adăugate detaliile constructive complicate, care fie că au dus la scumpirea manoperei, fie că au creat puncte nevralgice, cum sînt racordările de acoperișuri și timpane la toate denivelările de pante (și aceste racordări sînt curente). De altfel, trebuie să observăm că, atît detaliile constructive, cît și cele de finisaj (profile, culori, tîmplărie etc.) dovedesc o oarecare



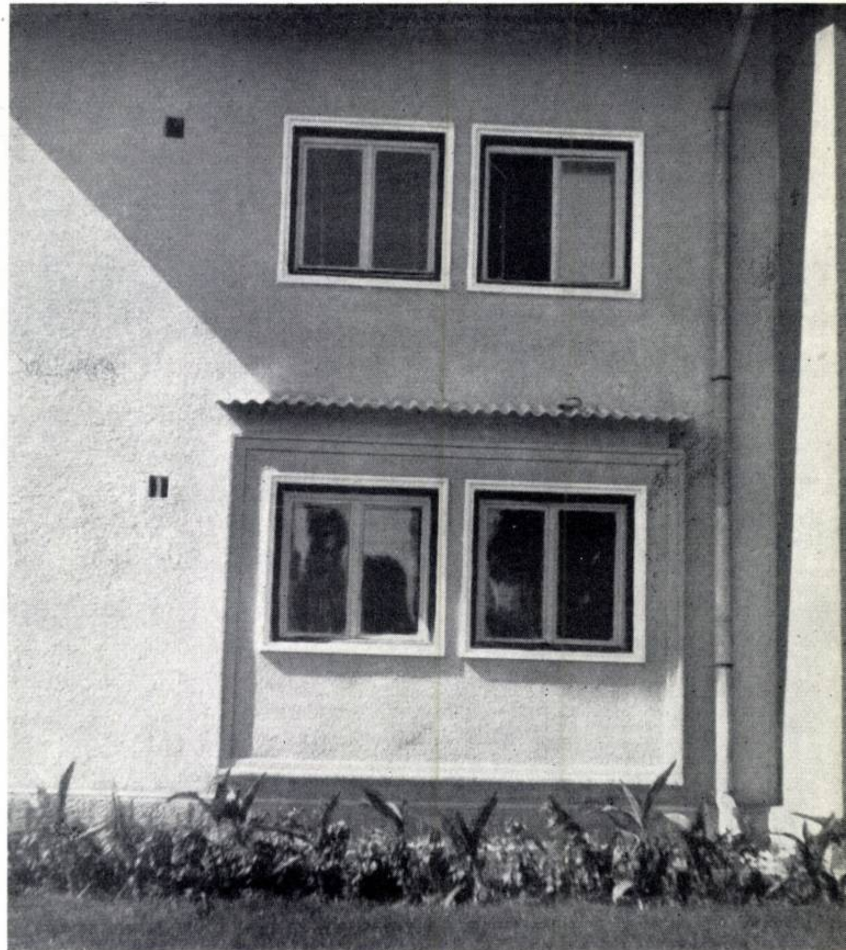
grabă în proiectare și în execuție, precum și o supraveghere mai slabă a șantierului de către proiectant.

Cînd avem de realizat, nu 100 de apartamente, ci 30 000 într-un an, criteriile de economie și confort sînt, pentru oricine, primordiale. Preocuparea de formă, inventivitatea și fantezia sînt însușiri care trebuie salutate, pentru că ele apar încă destul de rar sau apar uneori în aspecte negative. Dar preocuparea, aproape exclusivă pentru formă, și mai ales în sensul conceput de autorii proiectului, nu poate duce departe.

Ea vine în contradicție și cu necesitățile de industrializare și prefabricare, și implicit cu căutarea unei expresii arhitecturale care să fie în concordanță cu







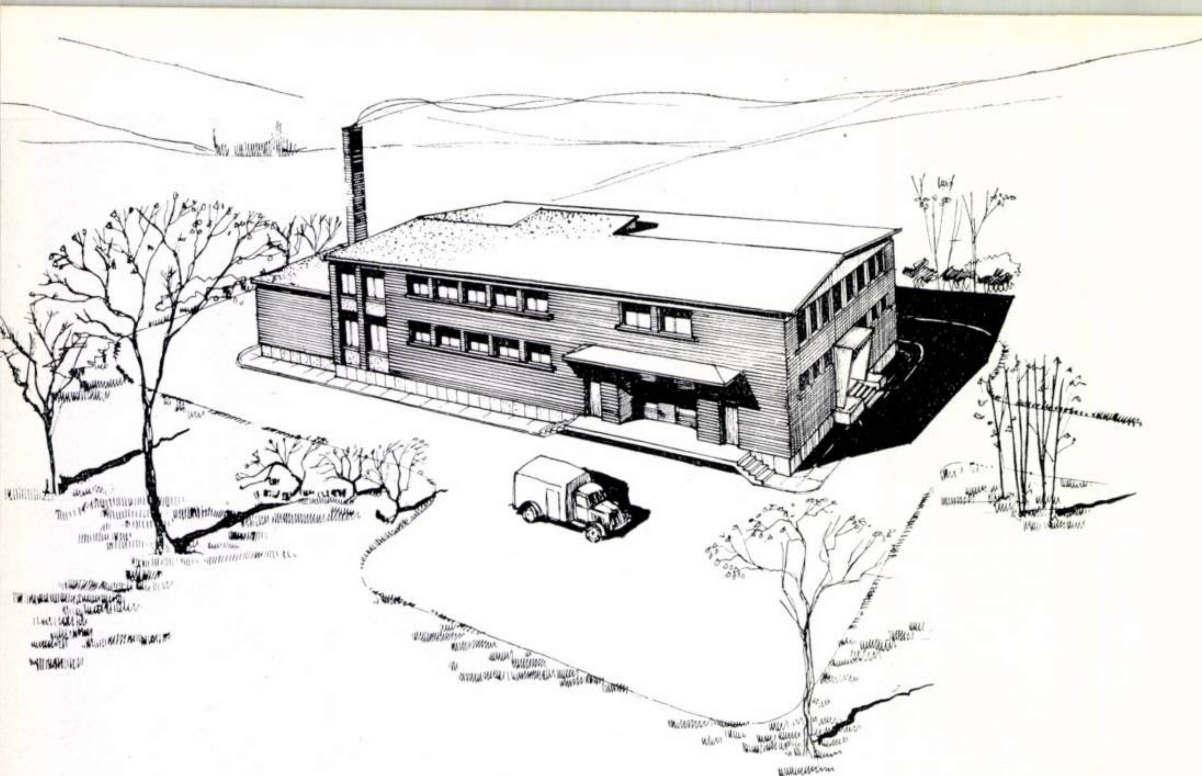
mijloacele folosite, nu să le mascheze cu forme vechi lipite deasupra unor structuri noi.

*

Ceea ce s-a făcut la Băneasa va rămîne ca un jalon pe drumul căutărilor novatoare ale noii noastre arhitecturi. Dar ni se pare că e un jalon ce indică un drum inpracticabil, în contradicție cu necesitățile societății noastre. Este adevărat că arhitectura noastră, mai ales în ce privește locuințele suferă încă uneori de lipsă de fantezie, e uneori neinteresantă și uniformă. Ansamblul de la Băneasa are unele aspecte care plac la prima impresie tocmai pentru că elimină parțial aceste defecte. Dar am fi vrut să placă pînă la sfîrșit, și în special să placă prin rezolvarea optimă a cerințelor funcționale, de confort și economie. Arhitectura nu admite contradicții între rațional și estetic: « Vreau — scrie undeva Alberti — ca arhitecții să manifeste totdeauna și în orice împrejurare dorința de a pune în primul rînd utilul și economia. Chiar atunci cînd construiește pentru înfrumusețare, arhitectul trebuie să dispună lucrurile astfel încît să nu se poată contesta că totul s-a făcut în primul rînd pentru a fi util»...







Fabrică de pîine de 30t/24h (soluție propusă) — Perspectivă spre rampa de încărcare și descărcare

Arh. Al. Costinescu

STUDIU PENTRU TIPIZAREA FABRICILOR DE PÎINE

DE 12, 20 ȘI 30t/24h

Ca și în celelalte sectoare ale industriei noastre, regimurile trecute au lăsat o moștenire precară și în sectorul panificației.

O astfel de industrie aproape nu exista înainte de naționalizare, producția desfășurîndu-se mai ales în mici întreprinderi primitive, în brutării, procesul de fabricație desfășurîndu-se mai mult manual, în condiții cu totul necorespunzătoare și nerespectînd nici cele mai elementare reguli de igienă. Fabrici în adevăratul sens al cuvîntului nu existau decît în București, dar și în acestea majoritatea fazelor de fabricație se desfășurau manual.

Ținîndu-se seama că pîinea constituie elementul principal în alimentația populației, după naționalizare problema îmbunătățirii situației în această ramură a industriei alimentare s-a pus în mod deosebit.

A fost necesară o vastă operă de reconstruire a bazei materiale a sectorului, realizată, fie prin modernizarea întreprinderilor existente, fie mai ales prin construirea de unități industriale noi, corespunzînd celor mai moderne cerințe ale tehnicii.

Utilizîndu-se material documentar din Uniunea Sovietică, s-a trecut și în țara noastră la proiectarea și executarea unor fabrici de pîine de mare capacitate.

După realizarea fabricii de pîine de la Hunedoara (proiect I.P.C.), problema proiectării fabricilor de pîine a fost preluată de I.P.I.A. (Institutul de proiectări al industriei alimentare), astăzi I.P.I.B.C., unde s-au executat o serie întreagă de proiecte de fabrici de pîine, astăzi realizate și în funcțiune.

În urma plenarei C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, care a preconizat dezvoltarea industriilor bunurilor de consum în țara noastră, această sarcină a I.P.I.A. s-a accentuat, realizîndu-se în scurtă vreme o serie de noi întreprinderi.

În afara fabricii de 60 t/24h de la Orașul Stalin, s-au realizat într-un timp record fabricile de 10 t/24h de la Bicaz, Vașcău, Oțelul Roșu, Doicești și Boldești, cele de 20 t/24h de la Tîrgu-Jiu și Caransebeș și cele de 30 t/24h de la Baia Mare, Reșița și Petroșani.

După realizarea acestor fabrici, de pe urma funcționării cărora s-au tras o serie de concluzii, C.S.A.C. a elaborat normativul nr. 224—55 pentru fabrici de pîine, constituind un îndrumar pentru proiectarea construcțiilor de acest gen.

Lărgindu-se competența sfaturilor populare, în sarcina cărora a trecut controlarea industriei panificației din regiuni, acțiunea de proiectare a fabricilor de pîine a început să se desfășoare prin I.R.P. Ieșirea treptată din funcțiune a vechilor brutării a făcut ca problema construirii fabricilor de pîine să constituie o preocupare importantă S-au construit un mare număr de fabrici de pîine în majoritatea regiunilor țării, paginile revistei noastre reproducînd un număr de proiecte de asemenea unități industriale.

Din cercetarea acestor proiecte s-a constatat că majoritatea reprezintă, cel puțin pentru fabricile de 6 și 10 t/24h, prelucrarea sau chiar copierea proiectelor întocmite de fostul I.P.I.A., uneori fără nici un discernămînt și cu greșeli izvorîte din necunoașterea în suficientă măsură a proceselor tehnologice.

Pentru a se veni în ajutorul tinerilor proiectanți din I.R.P., studiul de față — bazat pe o experiență îndelungată în proiectarea unor astfel de unități industriale, pe constatările și observațiile asupra funcționării lor — își propune să prezinte cîteva aspecte care să constituie puncte de plecare pentru rezolvarea acestei probleme atît de importante, tipizarea acestor construcții industriale sau cel puțin realizarea unor proiecte refolosibile, ușor adaptabile, trebuind să constituie o preocupare de căpetenie a forurilor competente.

Totodată, unele dintre concluziile studiului pot contribui la îmbunătățirea și corectarea normativului C.S.A.C.

*

În proiectarea tip, metoda găsirii unui partiu matcă sau a stabilirii unor secții care, asamblate sau dezvoltate, să poată rezolva o problemă, a fost aplicată în multe domenii, însă în foarte mică măsură în domeniul proiectelor tip pentru construcții industriale, care au fost rezolvate mai ales analitic, pentru fiecare problemă în parte.

Printre altele, studiul de față preconizează o soluție de plan care, prin dezvoltare, permite să se obțină o serie întreagă de proiecte studiate.

A fost abordată și s-au făcut propuneri în problema fabricilor de 12, 20 și 30 t/24h reprezentînd tipul de întreprinderi cel mai solicitat a se construi, corespunzătoare unor centre aglomerate cu un număr mediu de locuitori (15 000—50 000), în plină dezvoltare în țara noastră.

Fluxul tehnologic adoptat este cel pe verticală. În afara avantajelor pe care le prezintă din punct de vedere funcțional, acest fapt permite și realizarea unor construcții avînd suprafețe construite reduse. Necesitînd suprafețe reduse de teren, amplasarea fabricilor se poate face în centrul zonelor aglomerate pe care le deservesc, ele putînd totodată avea și un caracter suficient de reprezentativ, ușor de încadrat în arhitectura zonelor de locuit, în care este recomandabil ca ele să fie amplasate. Utilajele preconizate a se întrebuința sînt cele mai moderne fabricate la noi în țară.

Dispoziția planului, pentru toate cele trei tipuri de fabrici studiate, este următoarea:

LA ETAJ: depozitul de făină, depozitul de zi cu sala timoacelor și grupul de cernere, depozitul de sare, camerele de scuturat și depozitat saci, la fabricile de 20 și 30 t/24h un depozit de materiale și cîte un birou.

LA PARTER: sala de fabricație (frămîntarea, divizarea și fasonarea pîinii) depozitul de pîine cu expediția, între ele fiind amplasate sălile de dospire, sala de coacere, sala cuptoarelor comună cu cea a cazanelor, atelierul mecanic, laboratorul pentru controlul fabricației și vestiarele pentru muncitori.

Soluția de plan, în principiu comună celor trei tipuri de fabrici studiate, obținută cum am arătat mai sus prin dezvoltarea aceluiași partiu, prezintă următoarele avantaje:

— gruparea dospitoarelor în interiorul construcției, între sala de fabricație și depozitul de pîine. Acest lucru micșorează simțitor costul lucrărilor de izolare termică și asigură totodată posibilități optime pentru condiționarea acestor încăperi atît de importante în desfășurarea procesului de fabricație;

— amplasarea sălii de fabricație (frămîntarea, divizarea și fasonarea) cu latura sa scurtă perpendiculară pe fațadă, fapt care asigură o luminare perfectă a tuturor locurilor de muncă;

— realizarea unei legături directe între sala de fabricație și cea de coacere. Pe lîngă avantajele pe care acest lucru le prezintă din punct de vedere tehnologic, se realizează în aceste săli o temperatură constantă și totodată, prin folosirea căldurii degajate de cuptoare, se realizează importante economii în costul instalațiilor de încălzire;

— depozitul de zi, sala timoacelor și grupul de cernere fac parte integrantă din sălile de fabricație, fiind amplasate pe paliere în directă legătură cu acestea. Întregul proces de fabricație poate fi astfel controlat și supravegheat în cele mai bune condiții, el desfășurîndu-se de fapt în aceeași hală;

— gruparea primirii făinii și expedierii pîinii pe aceeași rampă, care, pe lîngă faptul că ușurează exploatarea (toate depozitele au același gestionar), prilejuiește și economii în costul investițiilor prin construirea unei singure platforme pavate pentru încărcare și descărcare;

— amplasarea cuptoarelor liber, într-o hală.

Cuptoarele sînt utilajele cele mai caracteristice ale unei fabrici de pîine, dimensiunile și gradul lor de mecanizare putînd interveni hotărîtor, atît în procesul tehnologic, cît și în forma și dimensiunile construcțiilor. Ele sînt de asemenea utilajele care au progresat și sînt susceptibile a progresa cel mai mult paralel cu progresul tehnicii mondiale.

Avînd în vedere că progresul tehnicii depășește cu mult timpul de uzură al construcțiilor, se consideră amplasarea cuptoarelor liber, într-o hală, drept soluția cea mai indicată, putînd permite modernizarea procesului tehnologic, utilizîndu-se aceleași spații construite.

Totodată se prilejuiesc importante economii în costul construcțiilor, prin eliminarea costisitoarelor izolații termice ale planșeului peste parter și în același timp se realizează un deziderat al normelor sovietice de specialitate, care, înglobînd cuptoarele în aceeași categorie cu cazanele, recomandă amplasarea lor în încăperi cu tavane care ar putea fi azvîrlite ușor în caz de explozie;

— obținerea unui cost al construcțiilor mult inferior aceluia realizat la fabricile construite pînă în prezent. Prin soluțiile propuse se obțin construcții avînd aria palierelor, volumul construit și suprafața construită mult inferioare celor realizate pînă în prezent.

Mai jos se vor da indici comparativi între fabricile de 10, 20 și 30 t/24h separat și proiectele realizate ale fabricilor în funcțiune.

*

Fabrica de pîine de 10 t/24h, propusă ca tip, este de fapt o fabrică de cel puțin 12 t capacitate pe zi. Capacitatea cuptoarelor DAMF, încălzite cu țevi PERKINS, este de cel puțin 6 t/24h, ajungînd pînă la 7 t/24h. Ca urmare s-au corelat și celelalte funcțiuni ale fabricii cu capacitatea cuptoarelor, dimensionarea tuturor încăperilor făcîndu-se în consecință.

S-a considerat că pentru această capacitate de producție este posibilă încă menținerea cuptoarelor DAMF, cu toate că încărcarea și descărcarea lor se fac manual, întrucît aceste cuptoare se fabrică curent la noi în țară și dau bune randamente, mai ales că, așa cum s-a arătat mai sus, pot fi oricînd înlocuite cu cuptoare avînd un grad de mecanizare mai ridicat.

În tabelul 1 se compară suprafețele diferitelor săli de fabricație ale proiectului propus cu cele similare ale fabricilor executate la Oțelul Roșu, Doicești și Boldești, dezvoltate și aproape reproduse la fabricile de la Tg. Cărbunești, Iași și Tg. Secuiesc, cum și cu prevederile normativului C.S.A.C. pentru fabrici de pîine.

În tabelul 2 sînt comparați indicii principali ai soluției propuse (aria palierelor, volumul construit, suprafața construită și perimetrul) cu cei similari ai fabricilor realizate la Oțelul Roșu, Doicești și Boldești.

Cele două tabele arată că reducerile de suprafețe obținute sînt simțitoare și trebuie luate în considerare pentru realizarea de proiecte corespunzătoare nivelului actual al tehnicii, cu un preț de cost cît mai scăzut.

Pe lîngă micșorarea costului construcției propriu-zise — consecință a obținerii unei suprafețe desfășurate și a unui volum construit mai mic — care, pentru o fabrică de 12 t/24h, ținînd seama de indicii de cost ai I.P.I.B.C., atinge suma de cca. 300 000 lei, micșorarea suprafeței construite și a perimetrului construcției atrage micșorarea cu cca. 15% a necesarului de teren pentru o astfel de fabrică, fapt foarte important, avînd în vedere că ea trebuie amplasată în zona de locuit. Totodată se realizează o ieftinire simțitoare a costului lucrărilor de drumuri, diminuat atît prin reducerea lungimii acestora, cît și prin necesitatea unei singure platforme pavate, atît pentru primirea făinii, cît și pentru expedierea pîinii.

Adăugînd la acestea ieftinirea lucrărilor edilitare și mai ales a costului lucrărilor instalațiilor de încălzire, — ca urmare a judicioasei amplasări a sălii cuptoarelor și a utilizării căldurii cuptoarelor pentru încălzire — costul total al investițiilor pentru o astfel de fabrică poate fi micșorat, față de cel realizat la fabricile existente, cu cca. 40—45%.

*

Pentru fabricile cu 3 și 4 cuptoare, respectiv de 20 și 30 t/24h capacitate, s-au prevăzut cuptoare sovietice de tip F.T.L. 2, cu vetre mobile și încărcare continuă, care au fost fabricate și la noi în țară și care au permis și mecanizarea procesului de transportare a pîinii coapte, de la cuptoare în depozitul de pîine, prin intermediul unei benzi transportoare.

Prin dezvoltarea partiului-matcă propus se prevede o construcție modulată pe travee de 5,00 m, cele mai convenabile pentru cuprinderea între ele a platformelor pentru depozitat pîinea.

Tabelul 3 permite compararea suprafețelor sălilor de producție ale soluției propuse cu acelea corespunzătoare ale fabricilor realizate la Tg. Jiu și Caransebeș și cu prevederile normativului C.S.A.C.; în tabelul 4 sînt comparați indicii principali ai soluției propuse (aria palierelor, volumul construit, suprafața construită și perimetrul) cu aceia ai acelorași construcții realizate.

Pe lîngă avantajele generale ale partiului, față de fabrica de la Tg. Jiu, soluția propusă îl prezintă și pe acela că grupează pe un singur palier depozitul de făină, fapt care reprezintă o îmbunătățire simțitoare în exploatarea fabricii.

Este de menționat de asemenea faptul că soluția propusă are suprafața construită cu 10,5% mai mică decît aceea a fabricii de la Tg. Jiu, deși aceasta din urmă este dezvoltată pe parter și 2 etaje, față de parter și un etaj la soluția propusă.

Și în acest caz, pe lîngă micșorarea costului construcțiilor — care față de cel al fabricilor de la Tg. Jiu și Caransebeș însumează 393 000 și 472 500 lei — se obțin importante reduceri de investiții prin micșorarea costului lucrărilor de drumuri și edilitare și al lucrărilor de instalații de încălzire și ventilație, care fac ca, în total, costul investiției să poată fi micșorat cu 35 — 40%.

În tabelele 5 și 6 se arată comparativ micșorarea suprafețelor obținute prin soluția propusă pentru o fabrică de 30 t/24h capacitate, față de cele similare realizate la Reșița, Baia Mare și Petroșani și față de prevederile normativului C.S.A.C.

Construcția fabricii de 30 t/24h are aceleași caracteristici cu aceea de 20 t/24h. Avantajele obținute sînt aceleași, costul lucrărilor de construcții se micșorează cu cca. 450 000 lei, reprezentînd cca. 29,80% față de costul lucrărilor similare executate, iar costul total al investițiilor poate fi și în acest caz micșorat cu cca. 35—40% față de costul total al investițiilor similare realizate.

*

Cifrele arătate sînt edificatoare, arătînd necesitatea tipizării acestor categorii de construcții. Studiul trebuie adîncit și extins asupra lucrărilor de instalații și mai ales asupra utilajelor pentru astfel de fabrici; căci, deși datorită intensei campanii de construcții de fabrici noi și de modernizare a celor existente se fabrică în țară aproape toată gama de utilaje pentru panificație, nu s-a făcut totuși nimic în privința tipizării acestor utilaje.

Reducerile substanțiale de suprafețe ar putea duce la concluzia că proiectele realizate sînt supradimensionate sau că reducerile preconizate s-au obținut în dauna bunei funcționări a fabricilor.

Din tabelele 1, 3 și 5 se poate constata însă că aceste reduceri provin din:

— comasarea sălii frămîntătoarelor și a sălii de divizare-fasonare a fabricilor de 20 și 30 t/24h într-o singură sală de fabricație, realizîndu-se o suprafață mai mică în dauna spațiilor de circulație;

— micșorarea suprafețelor de depozitare a făinii prin calcularea depozitului pentru stive de 8 saci, cum și comasarea depozitelor de făină ale fabricilor de 20 și 30 t/24h, în proiectele realizate la etaje diferite;

— micșorarea suprafețelor de depozitare a pîinii prin eliminarea spațiilor ocupate de tunelele de răcire. Depozitarea se prevede totuși a se face pe o perioadă mai mare de 16 ore, cît prevede normativul.

Din tabelul 7, în care s-au specificat suprafețele principalelor săli ale soluțiilor propuse, raportate și la unitatea de produs, se poate constata perfecta proporționalitate a acestora, ceea ce indică justa lor dimensionare.

Aceeași proporționalitate se poate constata și din compararea indicilor principali ai soluțiilor propuse (suprafața construită, aria palierelor și volumul construit). Din tabelul 8, care ilustrează acest lucru, se mai poate observa cum creșterea capacității fabricii duce la micșorarea acestor indici.

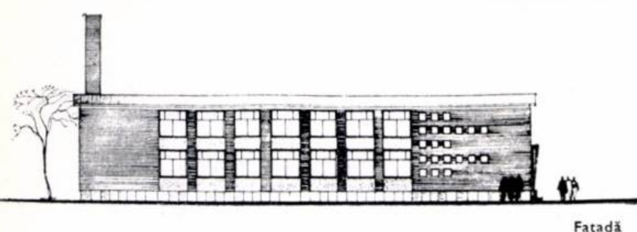
Volumele simple, exprimînd sincer funcțiunea construcțiilor, posibilitatea de adoptare a unui sistem constructiv adecvat posibilităților de execuție locale, posibilitatea amplasării fabricilor pe terenuri avînd fațada pe frontul lor scurt, constituie avantaje care, adăugate celor arătate mai sus, fac ca soluțiile propuse să poată avea o largă întrebuințare.

Ca și în domeniul construcțiilor de locuințe, reducerea costului trebuie să constituie principala preocupare și în domeniul construcțiilor industriale. Realizarea unor fabrici la nivelul celor mai exigente cerințe ale tehnicii mondiale, la un preț din ce în ce mai scăzut, trebuie să devină o realitate.

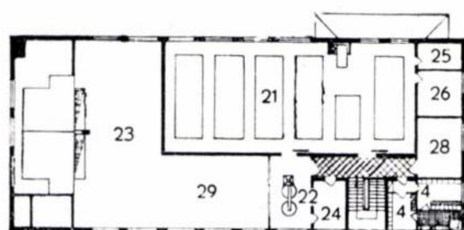
Pentru arhitectul specializat în arhitectura industrială, acest deziderat poate fi îndeplinit numai abordînd în profunzime procesul tehnologic al industriei ce proiectează, pentru ca, organizînd suprafețele și volumele, să le poată reduce la minimul necesar desfășurării procesului de fabricație în cele mai bune condiții.

Fabrică de pîine de 30 t/24h — Perspectiva sălii de coacere

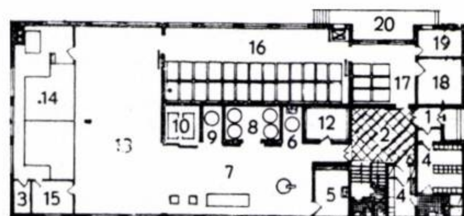




Fațadă



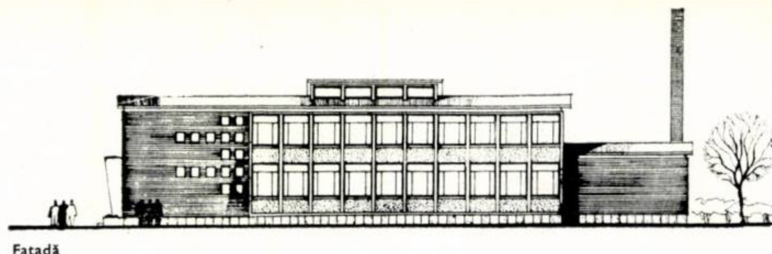
Etaj



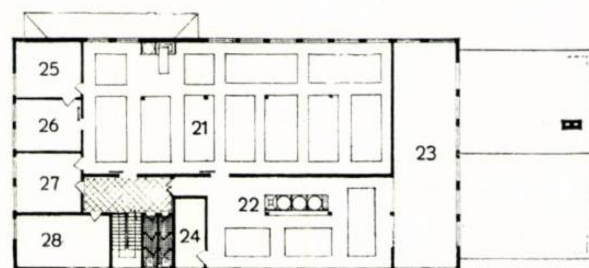
Parter

FABRICA DE PÎINE DE 12t/24h

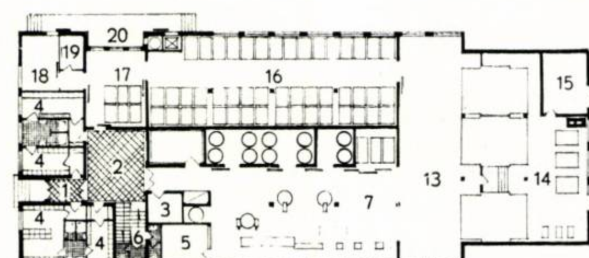
Soluția propusă



Fațadă



Etaj



Parter

1. Vestibul — 2. Hol — 3. Tablou electric — 4. Vestiare — 5. Laborator — 6. Spălat cuve 7. Frămîntare, divizare, fasonare — 8. Dospitor I — 9. Dospitor II — 10. Dospitor III — 11. Rebuturi — 12. Depozit drojdie și condimente — 13. Sală coacere — 14. Sala cuptoarelor și cazanelor 15. Atelier mecanic — 16. Depozit pîine — 17. Expediție — 18. Depozit lădițe — 19. Birou magazineri — 20. Rampă expediție și primire — 21. Depozit făină — 22. Depozit de zi, cernere, timoace — 23. Golul sălii de coacere — 24. Depozit de sare — 25. Depozit saci — 26. Scuturat și reparat saci — 27. Depozit material — 28. Birou — 29. Golul sălii de fabricație

FABRICA DE PÎINE DE 20t/24h

Soluția propusă

TABELUL 1

Reducerea suprafețelor sălilor de fabricație pentru o fabrică de 12t/24h față de normativul C.S.A.C. și de construcții realizate

Nr. crt.	Denumirea încăperii	Normativ C.S.A.C. nr. 224—55 (m²)	— Oțelul Roșu — Doicești — Boldești (m²)	Soluția propusă (m²)	Reducere (%) față de normativ	Reducere (%) față de realizări
1	Sala frămîntare + divizare-fasonare	40 + 28 = 68 68 × 1,2 = 81,60	90,00	67,56	17	24
2	Dospitor I Dospitor II Dospitor III	18 × 1,2 = 21,60 4,5 × 1,2 = 5,40 5 × 1,2 = 6,00	12,37 4,12 5,50	12,37 4,12 5,50	36 24 8	— — —
3	Sala de coacere inclusiv spațiul cuptoarelor și sala focarelor	126 + 12 = 138 138 × 1,2 = 165,60	165,00	165,00		
4	Sala cazanelor	35,00	38,00	Înglobată în sala focarelor		
		200,60	203,00	165,00	17,5	18
5	Expediția	18 × 1,2 = 21,60	27,56	22,50	—	20
6	Depozitul de pîine	100	82,50	84,81	15	—
7	Atelierul mecanic și electric	12—2[illegible],00	20,00	7,50	65	65
8	Laboratorul	9,00 × 1,2 = 10,80	14,39	11,00	—	27

TABELUL 2

Reducerea indicilor principali la o fabrică de 12t/24h

	— Oțelul Roșu — Doicești — Boldești	Soluția propusă	Reducere obținută (%)
Aria palierelor	1 350,00 m²	891,50 m²	34
Volum construit	5 350,00 m³	3 960,00 m³	26
Suprafața construită	725,00 m²	565,75 m²	22
Perimetru	131,00 m	104,00 m	20

TABELUL 3

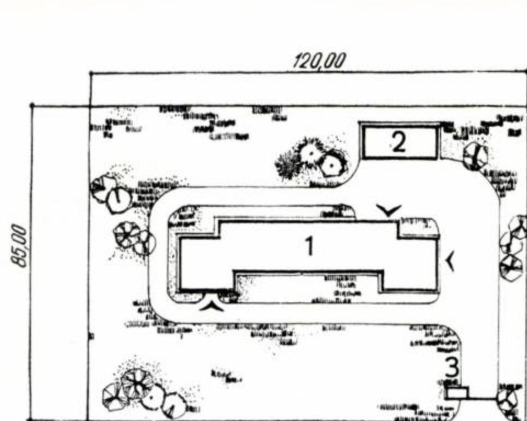
Reducerea suprafețelor sălilor de fabricație pentru o fabrică de 20 t /24h, față de normativul C.S.A.C și de realizări

Nr. crt.	Denumirea încăperii	Normativ C.S.A.C. nr 224—55 (m²)	Tg. Jiu (m²)	Caransebeș (m²)	Soluția propusă (m²)	Reducere % față de normativ	Reducere % față de realizări
1	Sala frămîntare	40,00 × 2 = 80,00	98,00	140,00	112,00	18	40 / 20
2	Divizare-fasonare	28,00 × 2 = 56,00	90,00				
3	Dospitor I Dospitor II Dospitor III	18,00 × 2 = 36,00 4,5 × 2 = 9,00 5,00 × 2 = 10,00	24,75 8,25 8,25	34,20 9,00 10,40	24,75 8,25 8,25	22 8 12,5	— 8 12,5
4	Sala de coacere inclusiv spațiul cuptoarelor + focare	78 + 12 = 90,00 90,00 × 2 = 180,00	210	210	270		
5	Sala cazanelor	45	43,75	60	Inglobat în spațiul de la nr 4		
6	Atelier mecanic și electric	(12—20) × 2 = 24 — 40,00	22,50	12,00			
	Total	265,00	275,00	282,00	270,00	—	—
7	Expediția	18 × 2 = 36,00	35,00	25,00	28,50	18	17
8	Dəpozitul de pîine	160,00	185,00	210,00	150,00	6	28
9	Laborator	9,00 × 2 = 18,00	22,50	30,00	12,00	33	60

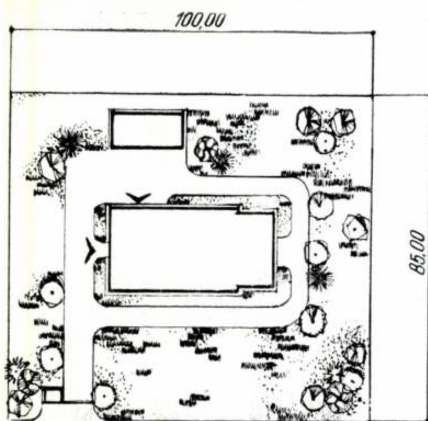
TABELUL 4

Reducerea indicilor principali pentru o fabrică de 24t/24h

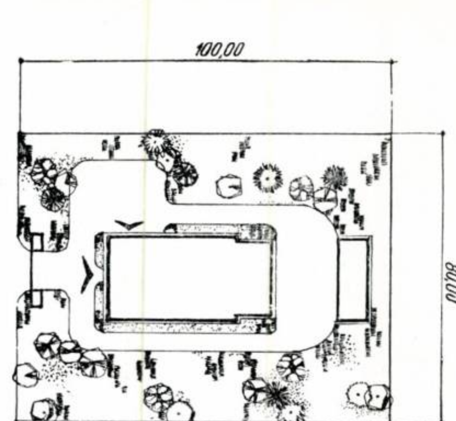
	Tg. Jiu	Caransebeș	Soluția propusă	Reducere față de Tg. Jiu (%)	Reducere față de Caransebeș (%)
Aria palierelor	2 010,00 m²	2 138,00 m²	1 376,00 m²	31	35,5
Volum construit	8 700,00 m³	16 000,00 m³	6 030,00 m³	30	62
Suprafața construită	907,00 m²	1 064,00 m²	812,00 m²	10,5	24
Perimetru	160,00 m	180,00 m	128,00 m	20	29



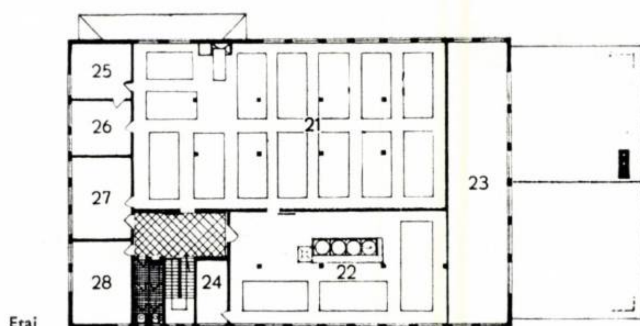
Fabrică de pîine de 30 t/24h de la Baia Mare (suprafața necesară de teren 10 200 m²) — Plan de situație



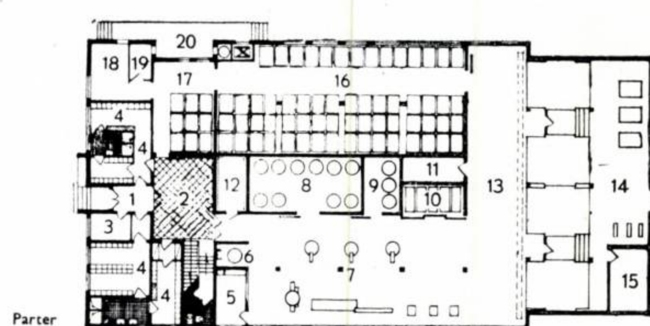
Fabrică de pîine de 30t/24h amplasată pe latura lungă a terenului (suprafață necesară de teren 8 500 m²) Soluție propusă



Fabrică de pîine de 30 t/24h amplasată pe latura mică a terenului (suprafața necesară de teren 8 000 m²) Soluție propusă

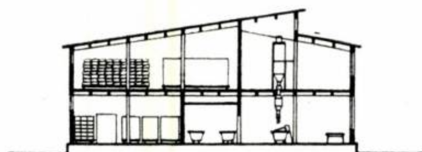


Etaj

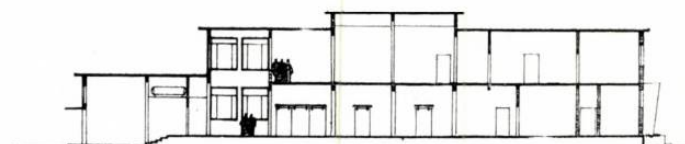


Parter

0 5 10 M.



Secțiune transversală



Secțiune longitudinală

FABRICA DE PÎINE DE 30 t/24h

Soluția propusă

TABELUL 5

Reducerea suprafețelor sălilor de fabricație pentru o fabrică de 30 t/24h față de normativul C.S.A.C. și de realizări

Nr. crt.	Denumirea încăperii	Normativ C.S.A.C. nr. 224—55 (m²)	— Baia Mare — Reșița — Petroșani (m²)	Soluția propusă (m²)	Reducere: față de normativ (%)	Reducere: față de realizări (%)
1	Sala frămîntare	120,00	131,62	153,00	25	42
2	Divizare-fasonare	84,00	131,62			
3	Dospitor I Dospitor II Dospitor III	54,00 13,50 15,00	42,75 14,25 12,10	38,25 12,75 12,00	40 6 20	10 11 —
4	Sala de coacere inclusiv spațiul cuptoarelor și sala focarelor	78 + 12 = 90,00 90,00 × 3 = 270,00	266,62	328,19		
5	Sala cazanelor	45,00	43,75	Înglobat în spațiul de la nr. 4		
6	Atelier mecanic și electric	(12—20) × 3 36—60	22,50			
	Total	375,00	332,87	328,19	12	1,2
7	Expediția	18 × 3 = 54,00	40,00	37,00	32	7,5
8	Depozitul de pîine	250,00	225,00	180,00	27	20
9	Laborator	9 × 3 = 27,00	22,50	13,50	50	8

TABELUL 7

Raportarea la unitatea de produs a principalelor săli de fabricație din soluțiile propuse

Nr. crt.	Denumirea sălilor	Fabrica de 12 t/24h (m²)	Fabrica de 20 t/24h (m²)	Fabrica de 30 t/24h (m²)
1	Sala de fabricație (frămîntare, divizare, fasonare)	67,56	106,93	150,93
	Raportat la tona de produse	5,63	5,35	5,03
2	Depozit de făină	193,00	323,68	469,93
	Raporat la tona de produse	16,00	16.18	15,88
3	Depozit pîine	84,81	143,19	206,05
	Raportat la tona de produse	7,00	7,16	6,87

TABELUL 6

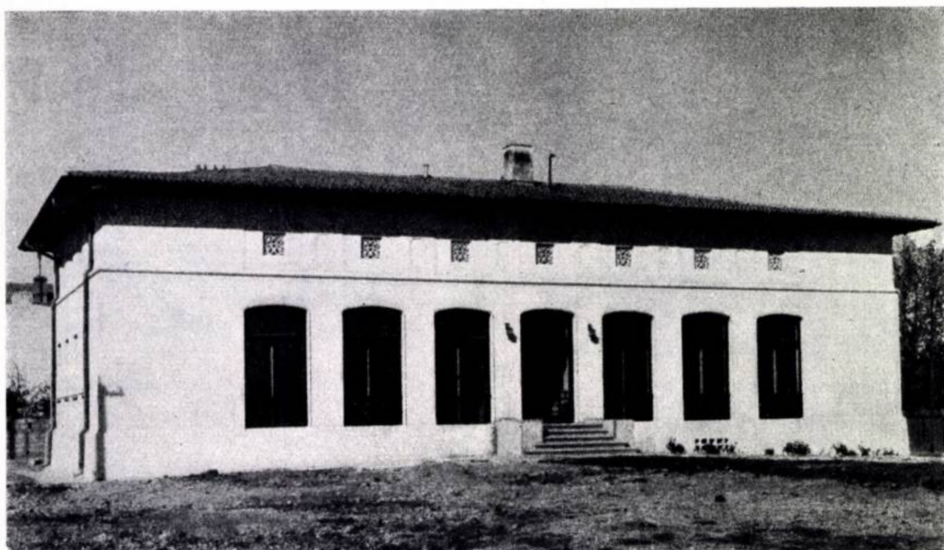
Reducerea indicilor principali la o fabrică de 30 t/24h față de realizări

	— Reșița — Baia Mare — Petroșani	Soluția propusă	Reducere (%)
Aria palierelor	2 446,00 m²	1 723,00 m²	29,80
Volum construit	10 490,00 m³	7 560,00 m³	28,50
Suprafața construită	1 057,25 m²	1 021,50 m²	3,35
Perimetru	176,00 m	137,00 m	26,00

TABELUL 8

Raportarea la unitatea de produs a principalilor indici ai soluțiilor propuse

Nr. crt.	Tipul fabricii	Aria palierelor (m²)	Volum construit (m³)	Suprafața construită (m²)	Raportat la unitate produs: aria palierelor (m²)	Raportat la unitate produs: volum construit (m³)	Raportat la unitate produs: suprafața construită (m²)
1	Fabrica de 12t/24h	891,50	3 960	567,75	74,30	330	47,14
2	Fabrica de 20t/24h	1 676,00	6 030	812,00	68,80	302	46,00
3	Fabrica de 30t/24h	1 723,00	7 560	1 021,50	57,40	252	34,05



Grădinița de zi a UCECOM București — Vedere

Arh. Aurelia Teodorescu, arh. C. Borcea

O PROIECTARE MAI ECONOMICĂ A GRĂDINIȚELOR DE COPII

Legată strîns de problema realizării locuințelor este și problema realizării unor construcții social-culturale, fără de care viața nu-și poate desfășura mersul normal unei societăți socialiste. Dotările social-culturale care ar intra în primul rînd în această categorie, datorită marii lor frecvențe, sînt cele legate de ocrotirea și educația copiilor, și anume: creșe, grădinițe și școli elementare.

Vom analiza mai jos unele aspecte din proiectarea și realizările importante din ultimul timp în grădinițele de copii.

Educarea preșcolară și ocrotirea copiilor între vîrstele de 3 și 7 ani se asigură în grădinițele sau căminele de copii. După felul în care este organizată funcționarea acestor instituții de ocrotire și învățămînt, se disting următoarele tipuri de grădinițe:

1. grădinița cu program redus, unde se asigură numai procesul de învățămînt și unde copiii petrec 4—5 ore zilnic;
2. grădinița cu program normal, de zi, în care se asigură atît procesul de învățămînt, cît și cel de ocrotire și unde copiii petrec 10—12 ore zilnic;
3. grădinițe cu program normal, săptămînale, în care copiii rămîn de luni dimineața pînă sîmbătă seara.

O proiectare organizată a grădinițelor de copii se poate considera că a început în R.P.R. în anul 1949, cînd Ministerul Învățămîntului a întocmit, prin serviciul său propriu de proiectare, primele proiecte de grădinițe. Dintre acestea, cel după care s-au executat o serie de construcții în București și în țară a fost proiectul 1/49 (vezi revista « Arhitectura R.P.R. » nr. 10/1955), care reprezintă soluționarea unei teme de grădiniță cu program redus pentru două grupe de copii. Proiectul acesta, rezolvat prea amplu pentru o grădiniță cu program redus, nu reprezintă o rezolvare corespunzătoare în totul problemelor puse pentru prima oară la noi în țară în acest sector. Încercările ulterioare de a adapta unele construcții executate după acest proiect, spre a fi folosite drept grădinițe cu orar normal, pentru care nu existau la acea dată proiecte, nu au dat rezultate satisfăcătoare, lipsind din componența lui unele încăperi, iar altele fiind defectuos rezolvate.

Ulterior, ținînd seama și de unele condiții cerute de Inspecția Sanitară de Stat, înființată între timp, Ministerul Învățămîntului a întocmit, în colaborare cu C.S.A.C. și I.S.S., normativul pentru proiectarea căminelor de zi, normativ care s-a publicat sub nr. 114—54 și care reglementează în detaliu, atît temele de proiectare, cît și condițiile principale de funcționare a categoriei de grădinițe cu program normal, denumite la acea dată cămine de zi.

Începînd din 1953 și pînă în 1957, întocmirea unor proiecte tip sau refolosibile a fost prezentă în activitatea principalelor institute de proiectare, în al căror profil intrau asemenea construcții, precum: I.P.C., ISPROR și I.P.C.T. În cursul anului 1954, ISPROR a întocmit proiectul nr. 628 (fig. 4), grădiniță cu program normal (cămin de zi) pentru două grupe (50 de copii) și proiectul nr. 1145 (fig. 1 și 2) pentru patru grupe (100 de copii), proiecte care au fost avizate de C.S.A.C. pentru a fi folosite pînă la elaborarea unor proiecte tip. Aceste proiecte, care respectă în totul temele de proiectare prevăzute în normativ și care se pot considera ca formînd prima etapă în tipizarea grădinițelor de zi, asigură separarea grupelor de copii unele față de altele, chiar de la intrarea în grădiniță, fiecare grupă avînd încăperi proprii pentru toate funcțiunile, încăperea de bază — camera de grupă — servind atît pentru sală de joc și mese, cît și pentru odihnă, prin folosirea unui mobilier pliant. Totodată, ele sînt primele proiecte de grădinițe la care planșeele sînt prevăzute a se executa din elemente prefabricate din beton armat, elemente puse de acord cu cele de la secțiunile de locuințe valabile în acel moment.

Din punct de vedere economic, ambele proiecte nu sînt însă corespunzătoare, deoarece indicii spațiali rezultați (10,50 m² pentru 50 de copii și 9,73 m² pentru 100 de copii) sînt cu cca. 14 și 25% mai mari decît cei obținuți la proiectele tip întocmite ulterior.

La sfîrșitul aceluiași an și tot în cadrul ISPROR, s-a întocmit și primul proiect tip de grădiniță de zi cu program normal, pentru două grupe de copii, proiectul nr. 1014/8—1954, care urma a fi folosit în special în mediul rural, pentru deservirea G.A.S.-urilor și S.M.T.-urilor (vezi « Arhitectura R.P.R. » nr. 2/1955).

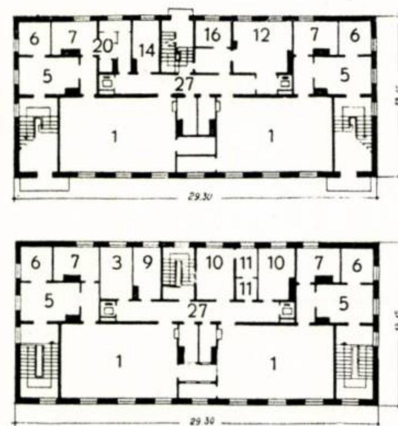


Fig. 1 și 2 — Grădiniță de zi pentru 100 de copii. Proiect ISPROR nr. 1145 — Plan parter și plan etaj

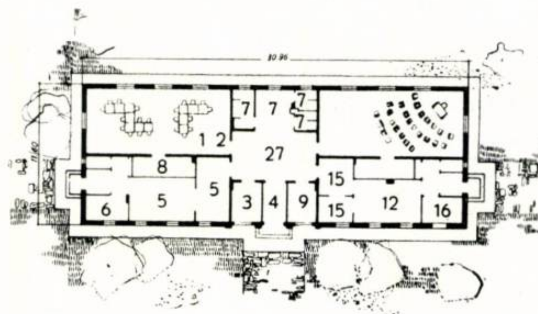


Fig. 3 — Grădiniță de zi pentru 50 de copii. Proiect tip SC. 12—56 — Plan parter

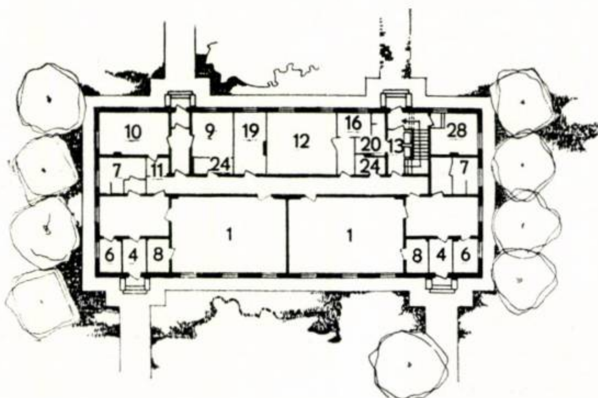


Fig. 4 — Grădiniță de zi pentru 50 de copii. Proiect ISPROR nr. 628 — Plan parter

Legendă comună

1. Camera de grupă — 2. Dormitor — 3. Camera administraţie — 4. Intrare, tambur, vestibul 5. Vestiar, spaţiu de triere — 6. Boxe izolare — 7. Grup sanitar copii — 8. Cameră depozit paturi pliante — 9. Cabinet medical — 10. Infirmerie — 11. Anexe infirmerie — 12. Bucătărie 13. Vestibul de serviciu — 14. Vestiar personal — 15. Oficiu — 16. Cameră de alimente 17. Depozit provizii de iarnă — 18. Depozit combustibil — 19. Cameră pentru ingrijitoare 20. Grup sanitar personal — 21. Spălătorie — 22. Uscătorie — 23. Călcătorie — 24. Rufe murdare 25. Cameră rufărie curată — 26. Cameră calorifer — 27. Degajamente circulaţie — 28. Cameră boiler — 29. Preparare-curăţire alimente — 30. Locuinţă intendent — 31. Intrare creşă 32. Dormitor creşă — 33. Cameră de joc creşă — 34. Vestiar creşă — 35. Toaletă copii creşă 36. Izolare creşă — 37. Oficiu creşă — 38. Biberonerie — 39. Alăptare — 40. Spălare — 41. Aşteptare mame — 42. Soră — 43. Infirmerie creşă — 44. Reparaţii rufe — 45. Portar — 46. Depozit cărucioare — 47. Administraţie grădiniţă — 48. Depozit — 49. Sală de gimnastică — 50. Cancelarie educatoare — 51. Intrare grădiniţă orar redus — 52. Intrare grădiniţă orar normal

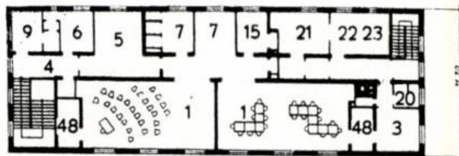
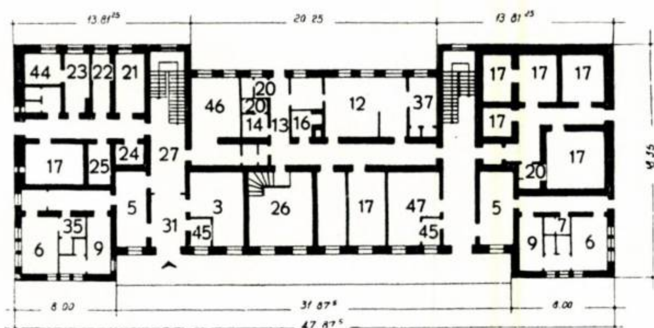


Fig. 5 şi 6 — Grădiniţă de zi pentru 100 de copii. Proiect tip SC. 37—57 — Plan parter şi plan etaj



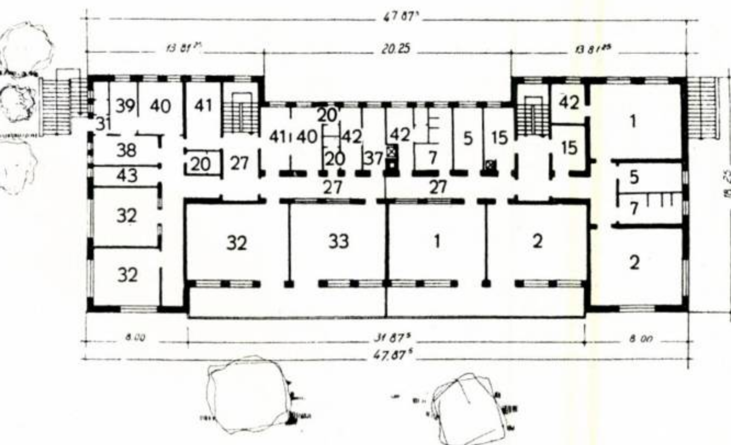


Fig. 7 şi 8 — Grădiniţa şi creşa Direcţiei Regionale C.F.R. Cluj — Plan parter şi plan etaj

Pentru a se reduce suprafaţa construită, în acest proiect s-a prevăzut o singură intrare pentru ambele grupe, iar grupurile sanitare şi vestiarele s-au comasat în cîte unul singur, comun celor două grupe.

Din această cauză, precum şi datorită faptului că nu a fost necesară prevederea unei spălătorii proprii (această instalaţie fiind rezolvată central pentru unităţile respective), indicele spaţial pentru un copil a scăzut la 8,00 m².

Faptul că acest proiect nu conţinea spălătorie, făcea dificilă aplicarea lui în orice situaţie; din această cauză, în cursul anului 1955, Ministerul Învăţămîntului a prevăzut întocmirea, o dată cu primele proiecte tip de şcoli elementare, şi a unui proiect de grădiniţă de zi tot pentru două grupe, proiect tip ce s-a elaborat de I.P.C. şi care s-a aprobat sub indicativul SC. 12—56 (fig. 3). Acest proiect tip, deşi foloseşte în rezolvarea lui comasările de intrări, vestiare şi grupuri sanitare, din cauza unor anexe care s-au prevăzut în plus faţă de normativ, ca: depozite diverse şi locuinţă pentru îngrijitor, prezintă un indice spaţial nefavorabil din punct de vedere economic (9,23 m² pentru un copil).

În cursul anului 1956, pe baza noilor teme cuprinse în normativul modificat, ca urmare a concluziilor trase din experienţa acumulată în acest timp, I.P.C.T. a întocmit noi proiecte tip de grădiniţe, şi anume: grădiniţa săptămînală pentru două grupe, proiect tip SC. 36—57 şi grădiniţa de zi pentru patru grupe, proiect tip SC. 37—57 (fig. 5 şi 6). În rezolvarea dată acestor proiecte s-a urmărit realizarea unei elasticităţi în folosirea lor, şi anume: prin soluţionarea lor aproape similară, cu foarte mici modificări, se poate folosi atunci cînd condiţiile ar cere acest lucru, grădiniţa săptămînală de 50 de copii ca grădiniţă de zi pentru 100 de copii, prin utilizarea dormitoarelor drept cameră de grupă, sau invers, prin utilizarea camerelor de grupă de la etaj, drept dormitoare. Din punct de vedere economic, la grădiniţa de zi pentru 100 de copii, indicele spaţial de 7,79 m² este cel mai redus faţă de toate proiectele tip întocmite pînă astăzi, iar cel al grădiniţei săptămînale pentru 50 de copii, de 15,58 m², este cel mai redus faţă de proiecte unicate similare. Calităţile pozitive ale proiectului de grădiniţă pentru 100 de copii au făcut ca el să fie folosit în numeroase cazuri, ca, de pildă, în cartierele Floreasca şi Mihai Bravu, la întreprinderea Dacia etc.

Din cele expuse mai sus rezultă că proiectele tip pentru grădiniţe, mai corespunzătoare din punct de vedere economic şi funcţional şi care să poată corespunde unor condiţii optime de funcţionare, nu au fost puse la dispoziţia solicitanţilor decît în ultimii doi ani.

În ultimii zece ani însă, ca urmare a transformărilor prin care a trecut ţara noastră, au luat fiinţă noi unităţi de grădiniţe de copii, astfel încît numărul lor depăşea în 1957 cu 300% pe cel din 1938. Asigurarea cu clădiri a unităţilor care trebuiau să cazeze acest număr mare de copii s-a făcut, în marea majoritate, dată fiind urgenţa, prin amenajări de construcţii existente sau prin construcţii noi, realizate după proiecte unicat întocmite anterior proiectelor tip. Astfel, pentru fabrica de confecţii « Gh. Gheorghiu-Dej » s-a realizat în 1950, după un proiect întocmit de arh. L. Vasilescu şi L. Popovici, o grădiniţă săptămînală pentru 100 de copii. Construcţia este desfăşurată pe un singur nivel, fiind formată dintr-un corp de construcţie existent amenajat şi unul nou, în formă de L, legat de cel transformat (fig. 11).

Proiectul, întocmit într-o perioadă în care nu erau stabilite normele de proiectare, prezintă o serie de deficienţe, atît de dimensionare — ca, de pildă: dormitoare prea mari, care pot cuprinde cca. 50—60 de copii, deci mai mult decît o grupă, grupuri sanitare şi vestiare prea larg dimensionate — cît şi de funcţionare, separarea copiilor pe grupe sau pe grupări de maximum două grupe de copii, fiind imposibil a se realiza. De asemenea, circulaţia copiilor către sala de gimnastică se suprapune cu aceea a serviciilor de la bucătărie şi spălătorie, ceea ce a determinat, în realitate, renunţarea la folosirea acesteia, actualmente folosindu-se drept sală de gimnastică unul dintre dormitoarele mari. Din punct de vedere economic, această soluţie prezintă unul dintre indicii cei mai ridicaţi, şi anume 16,65 m² pentru un loc.

Tot în Bucureşti, pentru întreprinderea « I.D.E.B. » s-a construit în strada Stoian Militaru, în 1951—1952, după un proiect întocmit de arhitecţii N. Stănescu şi V. Mateescu, o grădiniţă săptămînală pentru 50 de copii (fig. 9—10).

În rezolvarea dată s-a urmărit o separare a circulaţiei copiilor de restul circulaţiilor, precum şi a grupelor între ele. Acest principiu nu s-a realizat integral, deoarece prin prevederea unei săli de masă unice pentru cele două grupe, separarea lor nu se poate face în mod practic, apărînd astfel ca nejustificate celelalte măsuri luate chiar de la accesul în clădire, pentru care sînt prevăzute două intrări.

De asemenea, prevederea unor spaţii separate pentru masă şi clasă a dus la un indice spaţial foarte mare (17,21 m² pentru un copil).

Deoarece proiectele tip de grădiniţe de zi pentru două grupe, existente în 1955—1956, nu puteau fi înscrise în amplasamentele din oraşul Bucureşti, I.P.B. a proiectat o grădiniţă de zi pentru 2 grupe (autor arh. M. Anghel). după care s-au executat grădiniţele pentru întreprinderile « Electroaparataj » şi « UCECOM » (fig. 12 şi 13). În rezolvare s-a urmărit ca încăperile prevăzute de temele din normativ să se înscrie într-un volum care să poată răspunde condiţiilor cerute de amplasament, mai ales în ceea ce priveşte înălţimea construcţiei. Acest lucru însă nu s-a făcut într-un spirit economic, rezolvarea dată ducînd la un indice spaţial cu cca. 40% mai mare decît cel rezultat la proiectul tip SC—12—56. Utilizarea unei înălţimi libere de 3,90 m la încăperile de grupă, înălţime mai mare decît cea ce se prevede în normele de proiectare, dimensionarea mai largă a vestiarului şi grupului sanitar pentru cele două grupe — care nu sînt comasate ca la proiectul tip — precum şi prevederea unor anexe prea ample, au determinat această majorare de suprafaţă şi volum construit.

În afara aspectului economic, această rezolvare se răsfrînge şi în aspectul arhitectural al clădirii, care, din cauza golurilor prea mari utilizate la camerele de grupă, nelegate de scara unei asemenea construcţii, este lipsită de caracterul pe care ar trebui să-l aibă o asemenea clădire. Prevederea unor ferestre aproape de cele normale, la podul care se află peste camerele de grupă, contribuie la crearea unei impresii false, care îţi indică existenţa unui spaţiu folosit normal, şi la întărirea caracterului neeconomic al acestei rezolvări.

Pentru rezolvarea ocrotirii copiilor de toate vîrstele, unele întreprinderi şi-au construit unităţi combinate de grădiniţe şi creşe. Dintre acestea cităm grădiniţa cu creşă, fiecare pentru cîte două grupe de copii, a Direcţiei Regionale



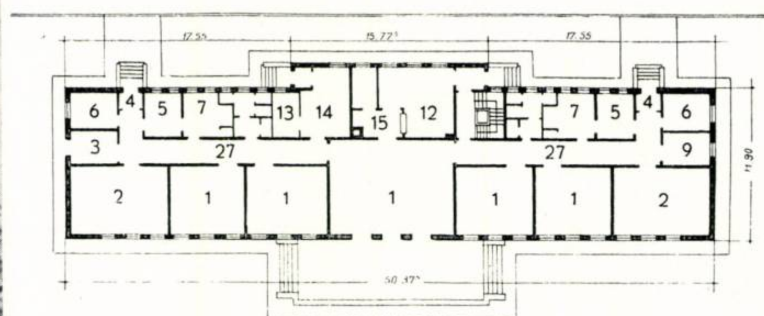
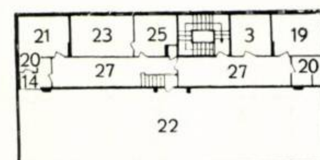


Fig. 9 şi 10 — Grădiniţa săptămînală a întreprinderii IDEB-Bucureşti — Vedere şi plan parter



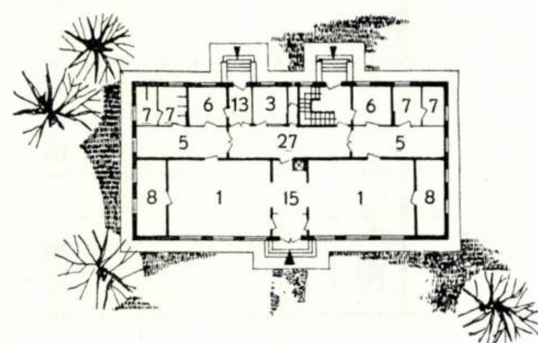


Fig. 12 şi 13 — Grădiniţa de zi a UCECOM-Bucureşti
Plan parter şi plan etaj

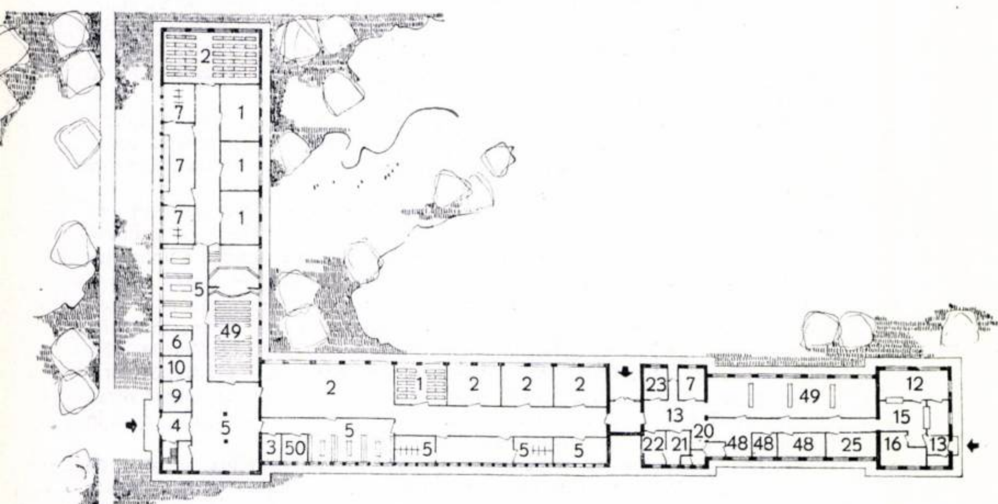


Fig. 11 — Grădiniţă săptămînală a fabricii de confecţii « Gh. Gheorghiu-Dej » — Plan parter

C.F.R. Cluj (autor, arh. Marioara Salvanu) (fig. 7 şi 8) şi aceea a Monetăriei de Stat din Bucureşti (autor, arh. Michaela Slomnescu) (fig. 14 şi 15). Ambele proiecte, întocmite pe baza temelor din normativ, pentru funcţionare săptămînală, asigură atît separarea circulaţiei copiilor de la creşe de aceea a copiilor de la grădiniţe, cît şi separarea completă a celor două grupe de la grădiniţe. Prevederea unor încăperi cu destinaţie specială la grădiniţa de la Cluj a determinat un indice spaţial foarte mare, de 19,37 m², în timp ce la aceea a Monetăriei, respectarea normativului a făcut ca indicele spaţial de 15,45 m² să fie foarte aproape de cel realizat prin proiectul tip de grădiniţă săptămînală pentru două grupe.

Din cele expuse mai sus şi din analiza tabelului de indici spaţiali rezultă următoarele:

1. Proiectele de grădiniţă pentru 100 de copii prezintă indici spaţiali mai mici decît cele pentru 50 de copii. La proiectele tip pentru grădiniţe de zi această diferenţă este de 15%.

2. Pentru aceeaşi capacitate, modul de funcţionare — cu program normal de zi sau săptămînal — determină în proiectare rezultate diferite din punctul de vedere al economicităţii, şi anume:

— pentru capacitatea de 50 de copii, indicii spaţiali obţinuţi la proiectele tip pentru grădiniţele de zi sînt cu 40% mai mici decît a cele săptămînale;

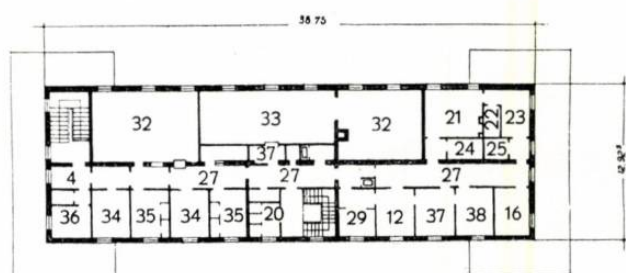
— pentru capacitatea de 100 de copii, indicii spaţiali obţinuţi la proiectele tip pentru grădiniţele de zi sînt cu 53% mai mici decît la cele săptămînale, de mare capacitate.

Se poate deduce deci că *cel mai economic tip din punct de vedere constructiv este grădiniţa cu program normal de zi pentru 100 de copii (patru grupe).*

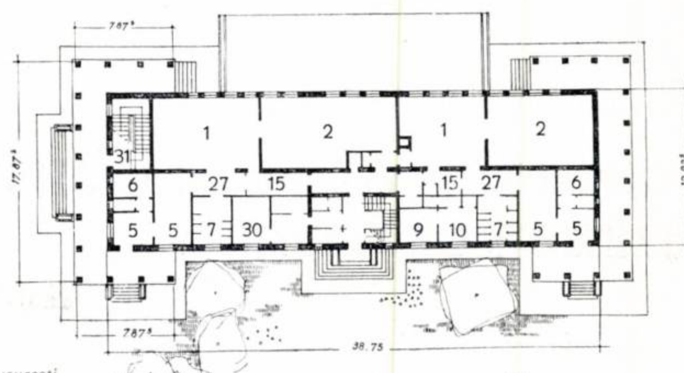
Pe baza acestor concluzii rezultate din analiza proiectelor tip şi unicat realizate în ultimii ani, ţinînd seama de directivele referitoare la reducerea preţului de cost în toate sectoarele, C.S.C.A.S. a iniţiat elaborarea prin I.P.C.T. a unui studiu care să determine noi teme şi scheme pentru rezolvarea unor proiecte de grădiniţe mai economice decît cele obţinute pînă în prezent. Premisa care a stat la baza acestei iniţiative a fost ideea ca unitatea care se va crea să reprezinte, nu numai o soluţie economică în ceea ce priveşte construcţia, ci să ofere condiţii de reducere simţitoare şi a cheltuielilor de funcţionare şi întreţinere, astfel încît să rezulte un cost cît mai redus pentru cazarea unui copil în grădiniţă.

INDICI SPAŢIALI

Denumirea proiectului	Modul de organizare	Capacitatea	Supr. total constr. Ap/m²	Indice spaţial Ap/copil
PROIECTE TIP				
Proiect ISPROR nr. 628—1954....	de zi	50	525	10,50
Proiect ISPROR nr. 1014/8—1954	de zi	50	400	8,00
Proiect tip I.P.C.—SC. 12—56 ...	de zi	50	461	9,23
Proiect tip I.P.C.T.—SC. 37—57	de zi	100	779	7,79
Proiect ISPROR 1145/1955	de zi	100	973	9,73
Proiect tip I.P.C.T.—SC. 36—57	săpt.	50	779	15,58
Studiu I.P.C.T. nr. 1047 var. B parter şi etaj	de zi	210	1 075	5,12
Studiu I.P.C.T. nr. 1047 var. H parter	de zi	210	1 090	5,19
PROIECTE UNICAT				
UCECOM — proiect I.P.B.	de zi	50	654	13,08
I.D.E.B. — Bucureşti	săpt.	50	860	17,21
F. de confecţii «Gh. Gheorghiu-Dej» Bucureşti	săpt.	160	2 666	16,65
Direcţia Regională C.F.R. — Cluj .	de zi	40	775	19,37
Monetăria Statului — Bucureşti ..	săpt.	50	772	15,45



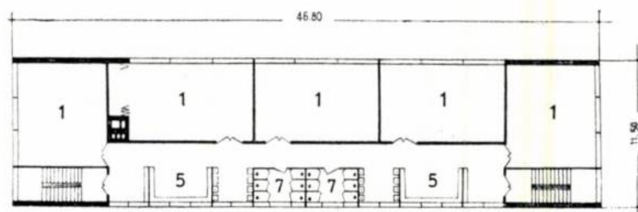
Plan etaj



Plan parter

Fig. 14 şi 15 — Grădiniţa şi creşa Monetăriei de Stat, Bucureşti

Fig. 16 şi 17 — Grădiniţa pentru 210 copii



Plan parter (varianta cu parter şi etaj)

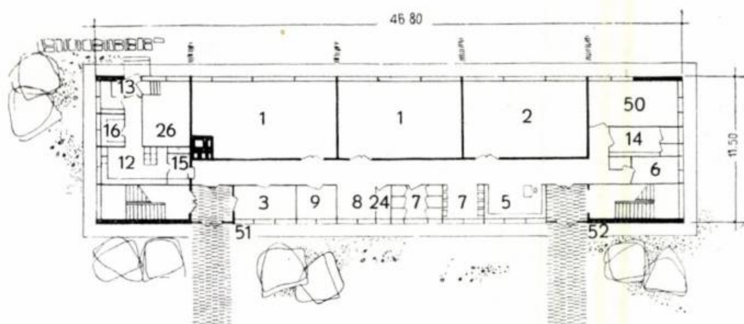
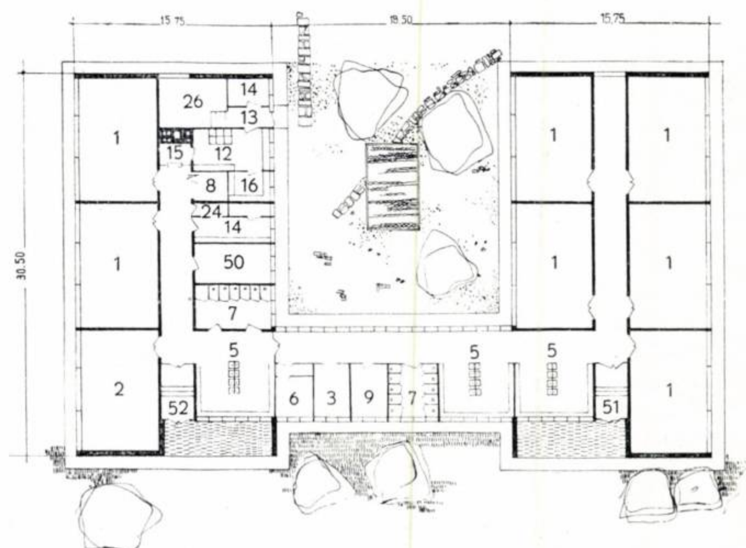


Fig. 19 — Plan etaj

Fig. 18 — Grădiniţa pentru 210 copii — Varianta numai cu parter



Condiţiile mai importante pe baza cărora s-a elaborat studiul au fost:

1. Realizarea unei unităţi complexe de grădiniţă cu orar redus (pentru cinci grupe) şi orar normal (pentru două grupe), numai cu funcţionare de zi, organizarea lor urmînd a se face numai sub forma unor unităţi de cartier şi nu de întreprindere. În acest mod, cheltuielile ce revin pentru un copil într-o grădiniţă săptămînală, care este tipul curent al grădiniţelor de întreprindere, se va reduce considerabil, atît prin reducerea timpului de staţionare şi a numărului de mese, cît şi a transportului special al copiilor. Totodată, rezolvarea pe principiul raionării oferă şi condiţii de confort mai bune, deoarece capacitatea totală de 210 copii, care se stabileşte în acest studiu pentru tipul cel mai economic, determină o rază de deservire într-un cartier curent urban ce nu va depăşi cca. 500 m, ceea ce reprezintă o soluţionare corespunzătoare a transportului copiilor, care se poate face pe jos într-un timp minim.

2. Pentru rezolvarea cazurilor în care mamele lucrează şi în timpul nopţii s-a prevăzut şi un dormitor pentru o grupă de copii care vor trebui să fie cazaţi în acest timp, pe perioada cît durează tura de noapte a mamei.

3. În vederea reducerii suprafeţei construite şi pentru a se micşora şi raportul dintre încăperile auxiliare camerei de grupă şi aceasta, s-a propus majorarea numărului de copii în grupă de la 25 la 30. Acest lucru duce şi la reducerea personalului educativ, deoarece în loc de 8 grupe a 25 de copii rezultă pentru această unitate numai 7 grupe a 30 de copii.

4. Pentru fiecare unitate cu program de zi şi program normal s-au prevăzut intrări separate, pentru a se putea asigura modul de funcţionare diferit al fiecăreia, pentru grupele cu orar normal prevăzîndu-se trierea din punct de vedere medical a copiilor.

5. Pentru fiecare grupă s-a prevăzut ca încăpere principală o cameră de grupă, care va satisface toate funcţiunile: joc şi clasă pentru programul redus, şi joc-clasă-masă-odihnă pentru programul normal, odihna asigurîndu-se prin folosirea de paturi pliante. Pentru dimensionarea acestei camere de grupă se propune reducerea normei de la 2,50 la 2,00 m² pentru un loc, astfel încît cubajul minim să fie de cel puţin 6,000 m³. Restul încăperilor pentru grupele cu orar normal sînt cele prevăzute în normativele în vigoare, în afara spălătoriei, la care s-a renunţat (presupunîndu-se, în vederea realizării unei exploatări mai raţionale, că rufele se vor spăla la o spălătorie centrală a raionului respectiv sau eventual la cea a creşei din apropiere).

Pentru grupele cu orar normal, anexele prevăzute sînt cele necesare instalaţiilor sanitare normale şi circulaţiei curente. Pentru întregul ansamblu, cancelaria, administraţia şi medicul sînt comune.

Dintre schemele studiate de I.P.C.T. pe baza acestor principii prezentăm două, considerate ca fiind cele mai corespunzătoare, şi anume: o variantă cu parter şi etaj (fig. 16 şi 17) şi o variantă numai cu parter (fig. 18). Ambele variante reprezintă soluţii foarte economice în raport cu proiectele anterioare, indicii spaţiali obţinuţi de 5,12 şi 5,19 m² reprezentînd, faţă de proiectul tip de grădiniţă cu 100 de locuri, o reducere de cca. 34%.

Costul ce revine în aceste soluţii, pentru un loc de copil (construcţie şi instalaţii aferente) este cuprins între 3 800 şi 3 900 lei, faţă de 6 764 cît revenea la proiectul tip de grădiniţă pentru 100 de copii, deci se realizează o reducere de cca. 40%.

Concluziile pozitive la care a ajuns studiul întocmit de I.P.C.T. vor trebui analizate de toţi factorii interesaţi în această problemă, sub toate aspectele, pentru ca viitoarele proiecte tip să se poată definitiva cît mai urgent şi să corespundă astfel noilor directive în ceea ce priveşte reducerea preţului de cost în construcţie. Acest studiu nu epuizează însă problema, deoarece capacitatea de 210 copii nu poate satisface toate cerinţele. Principiile ce vor rezulta din acest studiu ca definitive vor servi ca teme de proiectare pentru diferite capacităţi de grădiniţe, care se vor putea încadra corespunzător în cartiere cu diferite densităţi de populaţie. În acest sens, în scopul respectării unor indici spaţiali corespunzători din punct de vedere economic, va fi necesar a se trece la proiectarea unor unităţi complexe de creşe cu grădiniţe, care menţinînd o capacitate totală mare, vor permite totuşi şi capacităţi mai mici de grădiniţe decît 210 copii, care în multe cazuri vor fi prea mari.

Arh. A. Obraztov

CONCEPŢII ÎNVECHITE ŞI CĂUTĂRI NOVATOARE ÎN CREAŢIA ARHITECŢILOR SOVIETICI

Problemele orientării creaţiei, contemporaneităţii şi caracterului naţional al arhitecturii, justa înţelegere a metodei realismului socialist şi alte probleme filozofice şi teoretice s-au pus deosebit de acut în faţa arhitecţilor în ultimii ani, după hotărîrile istorice ale partidului şi guvernului în domeniul construcţiilor şi arhitecturii.

Totuşi, pînă în prezent aceste probleme nu se dezbat în mod organizat şi pe scară largă, fiind interpretate diferit, uneori greşit şi chiar dăunător.

În hotărîrile partidului şi guvernului, în rezoluţiile celei de a doua Consfătuiri unionale a constructorilor şi ale celui de al doilea Congres unional al arhitecţilor sînt trasate clar noile căi de dezvoltare a construcţiilor şi arhitecturii în ţara noastră.

Să construim repede, trainic, frumos şi ieftin — iată sarcina care trebuie rezolvată în cel mai scurt timp.

« Condiţia hotărîtoare pentru îmbunătăţirea radicală a muncii de construcţie este continuul progres tehnic şi permanenta industrializare a construcţiilor » — se spune în Hotărîrea C. C. al P.C.U.S. şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. din 23 august 1955, privind « Măsurile pentru continua industrializare, îmbunătăţire a calităţii şi scădere a preţului de cost al construcţiilor ». Începînd din anul 1954, partidul şi guvernul au înfăptuit o serie de măsuri deosebit de importante pentru dezvoltarea bazei industriale a construcţiilor în U.R.S.S.

O dată cu aceasta, proiectanţii — arhitecţi şi ingineri — elaborează serii de noi proiecte tip care corespund noilor cerinţe de viaţă, noilor condiţii şi metode de construcţie. În aceste proiecte noi, atenţia principală este îndreptată spre partea tehnologică, atît din punctul de vedere al comodităţii de exploatare a viitoarei construcţii, rezolvării ei funcţionale, cît şi din punctul de vedere al simplităţii şi costului mai redus al ridicării ei, clădirea trebuind să corespundă întru totul scopului ei. Crearea unor astfel de proiecte trebuie să lichideze toate exagerările ce şi-au găsit loc în proiectele din anii trecuţi.

Totuşi este prea devreme să ne închipuim că aceste sarcini sînt deja rezolvate sau vor fi rezolvate fără munca creatoare a arhitecţilor şi inginerilor, fără lupta dîrză pentru o orientare principial nouă a arhitecturii sovietice.

« Mulţi nu înţeleg just sarcina reconstrucţiei şi o privesc doar ca o reducere a exagerărilor arhitecturale. Problema constă în schimbarea principială a orientării arhitecturii şi această treabă trebuie dusă pînă la capăt »*. Asta înseamnă că trebuie să ridicăm arhitectura noastră sovietică pe o treaptă calitativ nouă, superioară.

Cerinţele materiale şi culturale crescînde ale poporului nostru, noile materiale şi scheme constructive aplicate în construcţii, străduinţa de a face clădirea cît mai simplu de montat şi cît mai uşoară, aceşti factori cer arhitectului să renunţe cu totul la o serie de concepţii învechite asupra arhitecturii şi să chibzuiască asupra problemelor metodei realiste de creaţie.

Căutarea soluţiilor celor mai raţionale, mai juste, care să corespundă actualelor cerinţe puse construcţiilor — iată singura cale ce va duce la o exprimare justă a tuturor laturilor conţinutului construcţiilor arhitecturale.

Înţelegerea profundă a cerinţelor materiale şi spirituale imediate, însuşirea creatoare a noilor sisteme constructive şi materiale, renunţarea la decorare, obţinerea unui aspect frumos şi expresiv al clădirii prin mijloace organice — iată sarcinile creatoare de bază ale arhitectului sovietic de astăzi.

* Discursul tov. N. S. Hruşciov la Consfătuirea unională a constructorilor din 12 aprilie 1958. « Stroitelnaia gazeta » nr. 6, 1958, p. 4.

Din păcate, revizuirea radicală a orientării creaţiei arhitecturale este şi astăzi privită încă de unii arhitecţi numai ca o luptă împotriva exagerărilor în exteriorul clădirii şi, în general, ca o măsură temporară dictată în esenţă de considerente economice.

Iată un exemplu. Directorul secţiei regionale de construcţii şi arhitectură din Tambov, tov. V. G. Samorodov, a respins un proiect tip de club, cu aspect contemporan, bazat pe folosirea prefabricatelor şi a declarat că dînşii vor să clădească la Tambov « o clădire frumoasă » şi de aceea au ales un alt proiect de club, a cărui faţadă imita arhitectura clasică. Eu am obiectat că planul nu este convenabil, iar întregul aspect al clădirii nu corespunde spiritului contemporan. La aceasta a urmat răspunsul: « Oare a interzis cineva coloanele? Trebuie doar să mai reducem din exagerări şi clădirea va deveni bună! »

Dînsul personal a prelucrat faţada clădirii, lăsînd la mijloc un portic din şase coloane corintice.

Fiind membru al Comisiei Construcţiei de Stat a U.R.S.S. am plecat în cercetare în oraşul Soci, unde am avut din nou ocazia să aud asemenea păreri. Inginerul şef al Administraţiei Teritoriale a staţiunii, tov. A. K. Kuşnariev, a declarat membrilor comisiei că Soci nu este un oraş de rînd, ci unul deosebit, din care cauză aici trebuie construite « clădiri frumoase », şi « unele exagerări » sînt permise. Sub titlul de « clădiri frumoase » aceştia înţelegeau construcţii cu un belşug de ornamente fără sens, de care pînă în prezent încă nu se pot debarasa unii arhitecţi.

Ca rezultat al unei asemenea politici, la Soci se continuă construirea unor clădiri lipsite de gust, de felul corpurilor centrale ale sanatoriilor « Rusia » (autori, arhitecţii V. A. Voskresenski şi G. B. Minervin), « Belorusia » (autori, arhitecţii R. M. Hegardt şi A. M. Nakonecinîi), « Volna » (autori, arh. R. M. Hegardt şi ing. N. K. Rîkov) ş. a.

Încă un exemplu. Unii participanţi la concursul pentru clădirea Palatului Sovietelor din Moscova au considerat că în acest proiect este permisă folosirea întregului arsenal de forme arhitecturale elaborate de istorie, întrucît această clădire este unicat şi nu trebuie privită la fel ca un proiect tip. Ca exemple pot fi date proiectele comandate unor arhitecţi de seamă ca L. M. Poliakov, D. N. Ceciulin şi alţii.

Înţelegerea nejustă a hotărîrilor guvernului, considerarea lor ca măsuri temporare şi privind doar construcţia de masă, cît şi refuzul de a recunoaşte punctul de vedere greşit al concepţiilor lor sînt fenomene care mai au loc, nu numai în rîndul arhitecţilor, ci şi al celor care comandă, avizează şi confirmă proiectele.

« Oameni care sînt rupţi de viaţă, de interesele poporului, nu sînt capabili să înţeleagă că dacă se cramponează de ceea ce este vechi, pot dăuna cauzei, pot dăuna intereselor poporului... Ei trăiesc sub robia concepţiilor învechite, a schemelor, dogmelor şi formulelor cărturăreşti » *.

Noua orientare în arhitectura noastră nu a reuşit încă să se închege. Totuşi, majoritatea arhitecţilor, pe baza noilor principii de creaţie, muncesc cu energie şi dîrzenie pentru crearea unor noi soluţii şi forme arhitecturale. Şi oricît ar părea de curios, ei trebuie să ducă o luptă serioasă, să ţină piept unor atacuri şi învinuiri din partea unor oameni care nu vor să înţeleagă că arhitectura nouă nu se poate închega singură, fără eforturi creatoare din partea arhitecţilor, că în orice creaţie nu există căi gata făcute, ci ele sînt descoperite ca rezultat al unor îndelungi şi asidue cercetări

* N. S. Hruşciov « Pentru o strînsă legătură a literaturii şi artei cu viaţa poporului ». « Gospolitizdat », p. 6.

Înainte de toate trebuie analizată învinuirea de « lipsă de principialitate », care constă în aceea că refuzul de a folosi formele clasice înseamnă, chipurile, renunțarea în general de a folosi moștenirea și tradițiile în arhitectură, lucru incompatibil cu principiile realismului socialist.

O altă învinuire este formalismul, ploconirea în fața formei construcției numai de dragul formei, fără vreo necesitate, în detrimentul « noțiunii constituite a frumosului » în arhitectură.

În sfîrșit, arhitecții care caută forme creatoare noi sînt învinuiți că le lipsește spiritul inovator, sub motivul că ei copiază, chipurile, exemplele Occidentului, unde arhitectura a devenit cosmopolită, și-a pierdut trăsăturile naționale.

Toate aceste învinuiri trebuie serios analizate pentru a dovedi netemeinicia lor. În majoritatea cazurilor, ele trebuie respinse, deoarece răspîndirea unor asemenea învinuiri neconcrete poate frîna dezvoltarea arhitecturii și construcțiilor noastre. Desigur că în unele proiecte se întîlnesc aceste trei lipsuri, dar în nici un caz ele nu sînt în general caracteristice noii orientări a arhitecturii sovietice.

Învinuirea de « lipsă de principialitate » nu este consistentă, în primul rînd, pentru că ea pornește de la principiul dogmatic al invariabilității frumosului care, chipurile, a fost canonizat încă în epoca antică. Atitudinea dialectică față de această problemă ne convinge că noțiunea de frumos se schimbă în funcție de condiții, este istoricește concretă. De aceea întotdeauna arhitectura, expresia ei artistică, se schimbă o dată cu schimbarea condițiilor de construcție.

Noile principii socialiste de organizare socială, noile cerințe ale oamenilor, noile materiale de construcție și sisteme constructive vor da naștere în mod obligatoriu unor noi forme estetice în arhitectură. Viața pune în fața arhitectului sarcina de a fi mereu în frunte, de a merge în pas cu vremea, de a nu se crampona de principii învechite și de canoane.

Din aceasta nu trebuie să deducem că trebuie să renunțăm cu totul la moștenirea clasică a trecutului. Dimpotrivă, clasicul trebuie de asemenea studiat, la fel cum trebuie să ne folosim de întreaga experiență uriașă acumulată de omenire. De la arhitecții clasici trebuie să învățăm, înainte de toate, arta de a fi contemporani. Toate construcțiile clasice ale Egiptului, Greciei, Italiei și altor țări și popoare au corespuns întotdeauna pe deplin epocii lor, au fost extrem de actuale pentru timpul lor. Aspectul unei construcții clasice exprima esența ei interioară, sinteza funcțiunii și a rezolvării constructive. Această sintetizare generează la rîndul ei noua calitate a construcției, ridicînd-o la valoarea de adevărată operă de artă.

Toate aceste teze constituie, după cum se știe, principiile de bază ale adevăratului realism, care privește forma în artă ca o reflectare a conținutului obiectiv. Realismul subordonează fiecare detaliu al unui model de artă exprimării esenței lui interne. Aceste principii stau la baza realismului socialist.

Din păcate, unii arhitecți înțeleg prin folosirea clasicului imitarea acestuia, copierea modelelor clasice pînă la deplina reproducere a canoanelor arhitecturii create în epoci de mult trecute. Ei socotesc ca fiind de neclintit și obligatorii asemenea metode de compoziție ca secțiunea de aur, echilibrarea maselor, proporțiile arhitecturii bazate pe ordine etc.

« Mulți proiectanți — spune tov. N. S. Hrușciov — s-au obișnuit cu anumite forme și metode de muncă și nu se pot desprinde de formele și metodele învechite, merg numai pe un drum bătătorit pe care s-a mers mulți ani » *.

Este firesc că noile condiții de viață socială și noile metode de construcție vor cere la urma urmelor deplina revizuire, nu numai a tipurilor de clădiri și a construcției lor, ci și revizuirea întregului arsenal de mijloace de compoziție arhitecturală.

Mai departe. Arhitecții care au pășit pe o nouă cale creatoare sînt adesea învinuiți de formalism, de repetarea greșelilor constructivismului din anii 1920—1930. Este pe deplin posibil că în unele cazuri aceasta se întîmplă. Asemenea proiecte sînt nereușite. Dar nu poți trece cu vederea deosebirea principială dintre constructivismul anilor trecuți și noile căutări creatoare ale arhitecților sovietici.

O latură negativă a constructivismului a fost « reprezentarea » noilor sisteme constructive. În afară de asta, pe atunci execuția acestor proiecte nu putea fi asigurată la un nivel necesar de industrializare și cu o cantitate suficientă de materiale noi de construcție.

Despre pericolul transformării noilor forme constructive în « canoane » vorbeau chiar liderii constructivismului (de pildă, M. I. Ginsburg).

Industria modernă sovietică de construcții asigură posibilitatea deplină de realizare a unor construcții cu adevărat realiste. Astăzi nu este necesară o « reprezentare » formalistă a unor sisteme constructive inexistente.

Pericolul formalismului pleacă în mare parte de la copierea arhitecturii epocilor trecute, cărora le erau caracteristice: o tehnică înapoiată de construcție, un număr restrîns de materiale de construcție, metode primitive de calculare a construcțiilor. Ținîndu-se orbește de clasicism, unii arhitecți aplică și astăzi colonade butaforice, bolți suspendate, cornișe artificial decorative și alte « atribute arhitecturale » care au devenit de mult ornamentații pur formaliste.

Trăsătura de bază a formalismului este neconcordanța dintre formă și conținut (în sens filozofic) și nu anumite forme stilistice și metode arhitecturale, care depind întotdeauna de un anumit conținut concret din punct de vedere istoric.

Învinuirea de ploconire în fața arhitecturii occidentale, în urma căreia arhitectura noastră își pierde, chipurile, trăsăturile naționale, este de asemenea neîntemeiată. Înainte de toate, nu este de condamnat faptul că studiem experiența de peste hotare; nu este nimic rău dacă în urma acestui studiu preluăm și noi ce este progresist și înaintat. Schimbul de experiență, folosirea reciprocă a elementelor tehnicii înaintate este mai curînd o calitate nouă și nu o lipsă în dezvoltarea contemporană a arhitecturii.

Însușirea experienței mondiale contribuie la dezvoltarea mai rapidă, multilaterală, a arhitecturii noastre naționale.

Este firesc că arhitecții sovietici urmăresc atent toate fenomenele noi din arhitectura de peste hotare. Este adevărat însă și faptul că unii arhitecți sînt capabili să preia în mod critic și creator această experiență, în timp ce alții se limitează la copierea oarbă sau la împrumutarea mecanică a experienței de peste hotare.

Caracterul socialist al arhitecturii noastre, originalitatea ei națională nu vor avea de suferit, ci vor cîștiga dacă noi ne vom întrece curajos și deschis cu colegii din străinătate pentru realizări mai bune în domeniul arhitecturii și urbanismului. Să ne închistăm, ar fi o mare greșeală, greu de îndreptat.

Tot ceea ce produce poporul nostru are imprimat într-o anumită măsură caracterul național. Este firesc ca trăsăturile naționale să fie caracteristice și arhitecturii noastre actuale. Însă particularitățile naționale ale arhitecturii nu pot fi create pe calea introducerii a tot felul de dantele și ornamente în rezolvarea arhitecturală a fațadelor clădirii sau a copierii formelor arhitecturii naționale din trecut. Este tot atît de nefiresc cum ar fi de pildă scrierea unui roman modern în limba slavă veche și tipărirea lui cu caractere vechi, ornamentate.

Creația lui A. S. Pușkin este profund națională; toată viața, el s-a îndreptat spre creația populară, izvor de înțelepciune și adevărată poezie. Dar nici una din operele sale nu poate fi numită arhaică și nu imită motivele și trăsăturile naționale; toate sînt contemporane și aduc o nouă contribuție creatoare la tezaurul culturii naționale, la istoria dezvoltării limbii și literaturii ruse.

*

La baza creației arhitecților novatori trebuie să stea principiile realismului socialist — metoda cunoașterii artistice și a oglindirii juste a realității obiective. Orice abatere de la adevărul vieții duce inevitabil la decăderea artei; aceasta se poate vedea din exemplele date de istorie.

Forma artistică nu trebuie opusă realității obiective, trebuie să tindem spre oglindirea justă a conținutului obiectiv — iată principiile de bază ale metodei realismului socialist în arhitectură.

Baza socială a realismului socialist este viața poporului, lupta pentru triumful noului, al societății comuniste.

Din păcate, problemele fundamentării filozofice a orientării arhitecturii noastre sovietice nu au fost elucidate cum se cuvine, nici în lucrările Academiei de construcții și arhitectură, nici în revista « Arhitectura U.R.S.S. », nici în rezoluțiile și recomandările Uniunii Arhitecților. Aceste probleme sînt foarte importante; numai pe baza studierii lor putem pune capăt varietăților de stil, eclectismului, lipsei de gust, gustului mic-burghez și altor deficiențe care mai există în practica noastră arhitecturală. De pildă, un asemenea organ ca Consiliul de Arhitectură și Construcții al orașului Moscova se abate adesea de la problemele orientării stilistice a proiectelor avizate. Hotărîrile sale se limitează de obicei la latura economică sau la calitatea și fundamentarea rezolvărilor de sistematizare. În acest timp, raioanele Moscovei sînt înzestrate cu clădiri adesea cu totul inegale ca valoare și deficiente în ce privește calitățile estetice.

Problemele orientării creatoare frămîntă întreaga noastră comunitate arhitecturală și în special tineretul, care trebuie să găsească de la primii pași căile juste în munca sa, să nu meargă orbește, ci în direcția indicată de teoria științifică.

Toate aceste probleme cer o dezbatere socială largă. S-a copt necesitatea de a ține o discuție creatoare în urma căreia se vor clarifica problemele de bază ale orientării actuale a arhitecturii noastre sovietice.

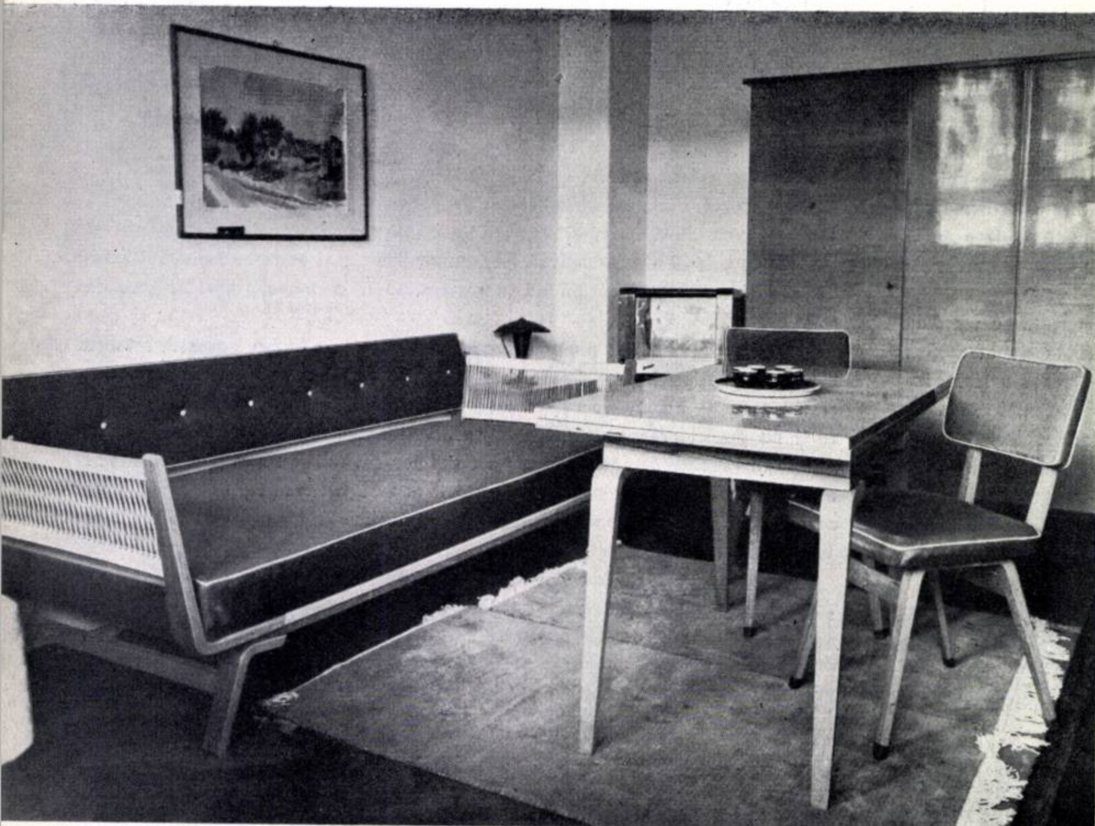
« ARHITECTURA U.R.S.S. » nr. 7/1959

---

* Discursul tov. N. S. Hrușciov la Consfătuirea unională a constructorilor din 12 aprilie 1958, « Stroitelnaia gazeta » nr. 6, 1958, p. 9.

Arh. Mihai Enescu

VIZITÎND EXPOZIŢIA DE NOI PROPUNERI DE MOBILIER





1
2

150 000 de vizitatori au ţinut să cunoască, cu un ceas mai devreme, noile tipuri de mobilier care vor intra în producţia anului 1960, cu menirea de a completa şi lărgi sortimentul aflat astăzi în magazinele de specialitate.

Această cifră demonstrează cu prisosinţă interesul stîrnit printre cei care vor să trăiască în interioare plăcute, optimiste, cu o bună funcţionalitate şi uşoară întreţinere.

Aceasta este dorinţa lor şi a noastră, pe măsura cerinţelor materiale şi spirituale pe care un nivel de trai în continuă creştere le pretinde.

Acestor cerinţe au fost chemaţi să le facă faţă cei care au proiectat şi executat mobila expusă în apartamentele de la etajele 1—2 din blocul recent construit în piaţa Kogălniceanu.

După cum se vede, o sarcină — nu dintre cele mai uşoare — al cărei rezultat trebuie considerat mai mult decît o reuşită, mai mult decît un succes de expoziţie, şi anume: o binevenită cotitură în proiectarea şi executarea mobilei. Şi iată de ce:

În primul rînd, expoziţia demonstrează remarcabilele posibilităţi tehnice şi decorative ale materialelor noi în execuţia mobilierului, cum sînt: plăcile aglomerate din aşchii de lemn (P.A.L.), placajul mulat — atît de puţin întrebuinţat în trecut — materialele plastice, lemnul stratificat, metalul vopsit sau nichelat etc.

În al doilea rînd, expoziţia convinge pe vizitator asupra posibilităţilor de încadrare a mobilierului în suprafeţele riguros limitate ale încăperilor apartamentelor în care s-a montat expoziţia, pentru a demonstra astfel posibilităţile de folosire a noilor tipuri de mobilier în locuinţele economice executate după proiecte tip, fără sacrificarea confortului şi fără dificultăţi de amplasare.

În al treilea rînd, expoziţia cuprinde — în majoritate — tipuri de mobilă uşoară, de o linie simplă, uşor de executat — deci economică — uşor de întreţinut şi care, prin tonuri deschise, contribuie la realizarea unor interioare agreabile şi optimiste.

În sfîrşit, în al patrulea rînd, expoziţia marchează un bun început, în cadrul unei hotărîte acţiuni de propagare a unei concepţii noi privind amenajarea interioarelor prin folosirea formelor simple, uşoare şi a culorilor deschise, în scopul « renovării » gustului îndoielnic existent încă atît



1 — Mobilier pentru cameră de zi, prezentat de «IPROCIL»-București: forme simple și agreabile, tonuri deschise, tapiserie din material plastic ușor de întreținut
2 — Exemplu pozitiv de mobilă combinată de depozitare, realizată din corpuri modulate și asamblate, pe cadre fixe de picioare (« Tehnolemn » — Timișoara)
3 — Mobilă combinată cu funcțiunea de depozitare, în spații deschise și închise, executată din P.A.L. furniruit și placaj mulat («IPROCIL»-București)

3

printre cumpărători, cît și — din păcate — printre mulți proiectanți-specialiști ai fabricilor de mobilă.

Este evident că pentru toate aceste lucruri bune, arătate mai sus, pentru strădania depusă întru realizarea scopului general propus, meritul revine organizatorilor acestei expoziții, care, cu multă seriozitate, au pregătit din vreme participarea unităților M.C.M.L., urmărind îndeaproape, atît proiectarea și execuția prototipurilor, cît și problema prețului de cost al obiectelor de mobilier. Dar cel puțin tot aceleași merite revin și tehnicienilor și muncitorilor din întreprinderile participante, care au lucrat cu un entuziasm remarcabil, asigurînd prezentarea unor noi tipuri de mobilier a cărui calitate în ceea ce privește execuția, se ridică peste ce se realizează în mod obișnuit.

Este, putem spune, al cincilea aspect pozitiv, care se adaugă la celelalte menționate mai sus.

*

Dar vizitînd expoziția, în special ca arhitect, și cum arhitecții au totdeauna un cuvînt de spus cînd e vorba de probleme înrudite cu arhitectura (de fapt, interiorul unei locuințe nu înseamnă chiar arhitectură ?) mi-am scos carnetul de însemnări, trecîndu-mi în el și o altă categorie de observații, pe care le voi ridica în cele ce urmează, în speranța că vor contribui, într-un fel, la lămurirea unor probleme legate de ceea ce numim interior nou, plăcut, optimist.

Și am scris: calitatea decorativă a tapiseriei este încă scăzută, încît eforturile de a proiecta și executa bine o mobilă nu sînt puse în valoare decît pe jumătate. Problema sortimentului încă necorespunzător al materialelor textile de tapiserie trebuie să constituie o preocupare de prim ordin pentru cei în drept, pentru ca ea să nu stea în coada problemei mobilierului, ci alături de ea, în pas cu ea. Și, ca să fiu mai convingător, aș menționa că tapiseria într-o încăpere de locuit dă — prin suprafața, culoarea și desenul ei — nota dominantă a interiorului.

Legată de această problemă este și cea a materialului pentru perdele, care suferă de aceleași lipsuri. Cum îmi rămăseseră ochii pe una dintre perdele, un vizitator — parcă mi-ar fi ghicit gîndurile — mi se adresează: « Ați văzut camerele de la Eforie ? » Din scurta discuție purtată, am dedus că oamenii sînt în general cîștigați în fața unor exemple bune, în care există preocupare pentru toate elementele ce constituie un ansamblu armonios.

Fără să subscriu întru totul pentru cutare perdea sau cutare tapiserie văzută prin camerele noilor complexuri de la Eforie, i-am spus convorbitorului meu că ele însoțesc pe același drum nou și bun arhitectura litoralului, arhitectura noilor blocuri ale Bucureștiului și că foarte curînd vom putea vorbi deci și de o « arhitectură » nouă a tapiseriei și perdelelor...

Apoi mi-am mai notat că o serie de accesorii ale interioarelor lasă încă de dorit din punctul de vedere al integrării estetice în ansamblu; printre acestea menționez, ca pe cele mai importante, corpurile de luminat.

Acestea, alese cu grijă de organizatorii expoziției, dintre cele existente în comerț, nu reușesc să placă din cauza formelor și în special a culorii stridente a metalului eloxat, din care sînt confecționate.

Este adevărat că expoziția are ca scop numai prezentarea unor tipuri noi de mobile, dar acest moment reprezintă un bun prilej pentru a constata și semnala insuficientul sortiment — insuficient cantitativ și calitativ — al obiectelor și materialelor ce colaborează cu mobilierul la realizarea unui interior armonios și unitar.

Recapitulez deci, în carnet, lista acestora: materiale de tapiserie, perdele, corpuri de luminat — la care mai adaug și covoare.

Și acum, parcurgînd din nou seria de apartamente, încerc să mă opresc — cu cîteva observații de detaliu — asupra aspectelor pozitive și negative pe care le prezintă mobilele expuse de fiecare întreprindere în parte.

Această încercare de analiză critică reprezintă părerea unui arhitect, pe care acesta o supune confruntării cu alte eventuale puncte de vedere. Scopul pe care-l urmărim cu toții este ca prin acest procedeu să contribuim la reușita cît mai grabnică a acțiunii de primenire, de înnoire în concepția și execuția echipamentului casnic al oamenilor muncii, în scopul realizării unor tipuri de mobilier frumos, util și ieftin.

În apartamentele I și II (executant, «IPROCIL»—București) sînt expuse cîteva încercări de folosire a maselor plastice și a metalului la fabricarea mobilei. Tipurile de mobilier expuse împreună cu cele ale întreprinderii « Măgura Codlei » constituie fără îndoială căutări binevenite, dar care nu reușesc să oglindească toate posibilitățile ce decurg, din punct de vedere plastic și tehnic, din întrebuințarea acestor materiale.

De pildă: materialul plastic folosit în camerele de zi ale celor două apartamente prezintă o tușă neplăcută; adevărul e că există în fabricație și alte sorturi de mase plastice pentru acest scop, mult mai convingătoare, și a căror întrebuințare la fabricarea mobilei trebuie neîntîrziat introdusă.

Ideea acoperirii cu vinilin a foilor de ușă de la dulapul din camera de zi (apartamentul I) este bine susținută de avantajele de ordin estetic, funcțional și economic pe care ni le înfățișează convingător chiar executantul mobilei, tîmplarul Iosif Moise: « La finisare — spune el — am folosit vinilinul în locul furnirului, aplicînd pe un strat de clei uniform întins, foaia de vinilin. Economia rezultată: furnir și toate celelalte materiale de finisaj (nitrolac, egalizator) la care se adaugă și scurtarea procesului de producție.

Întreținerea se face ușor și simplu, prin spălarea cu apă a suprafeței respective».

Din păcate însă, dulapul în speță cuprinde un soclu-profil exagerat și bătător la ochi.

În aceeași cameră de zi trebuie remarcată prezența unei lămpi-stative de metal vopsit, care, ca principiu de corp de lumină, poate reprezenta o sugestie pentru unitățile de fabricație din sectorul electrotehnicii.

Tot în cadrul apartamentului I este expusă o cameră pentru copii care, lăsînd la o parte tonul închis al mobilei, demonstrează cu succes posibilitățile pe care le oferă o justă utilizare a unui spațiu restrîns, în care — datorită proiectării lor corespunzătoare — încap toate piesele necesare dotării complete a încăperii. Mobilierul este tratat în linii simple și agreabile (proiectant, magazinul « Mobila »).

În celălalt dormitor al apartamentului sînt de criticat: picioarele grele și inestetice aplicate pe laturile dulapului, biblioteca-etajeră neindicată ca volum și rezolvare pentru un dormitor, precum și aspectul mohorît al tapiseriei patului, pentru care — evident — vina nu mai este în întregime a executantului mobilei.

În apartamentul II, încercarea de a folosi combinat lemnul de culoare deschisă, metalul și masele plastice este mai convingătoare, prin ambianța optimistă și senzația de spațiu pe care acest decor le realizează. E vorba de camera de zi în care își mai face loc și o bibliotecă cu rafturi

mobile de placaj mulat, reușită; este însă regretabil că această piesă, fiind unica de acest gen în toată expoziția, nu convinge suficient asupra posibilităților multiple pe care le poate oferi tehnica placajului mulat, avantajele acestuia meritînd a fi — în treacăt — menționate: posibilitățile variate de plastică, precizia execuției, rezistența produsului finit și productivitatea mare.

În aceeași cameră de zi (apartamentul II) se mai află expus un dulap de haine ale cărui picioare apar sub o rezolvare căutată și discutabilă.

În apartamentele III și IV expune întreprinderea « Simo Geza » din Tîrgu-Mureș. Mobilierul prezentat, în general corespunzător, păcătuiește totuși prin lipsă de unitate plastică. Scaunele din camera de zi au șezutul prea jos și formă greoaie. O restudiere a formelor se impune și în cazul fotoliului expus, care are aspect demodat. Este de reținut prețul convenabil cu care fabrica « Simo Geza » reușește să livreze în comerț ansamblul de mobile prezentate.

Apartamentul V (executant, întreprinderea « Gheorghe Doja » Arad) constituie un bun exemplu de mobilare cu piese asamblabile, simple și în culori clare. Mobilierul expus se bucură aici de o mai bună punere în valoare, prin colaborarea lui cu materialul de tapiserie, care se prezintă în acest caz peste nivelul general existent în expoziție.

Merită a fi scos în evidență și sistemul constructiv și de montare a mobilei (panouri și piese asamblabile, picioare care se înșurubează), fapt care ușurează depozitarea, transportul și introducerea mobilei în locuință. Doar două remarci de ordin negativ, și anume: aparența de material supradimensionat, puțin greoi — și prețul mobilei — influențat probabil, într-o oarecare măsură, și de sistemul constructiv.

Apartamentul VI, în care expune întreprinderea « Reconstrucția » din Orașul Stalin, cuprinde o cameră de zi în care mobilierul prezintă suprafețe furniruite întrerupte de dungi albe, cu scopul de a se crea carelaje decorative.

Acest procedeu apare costisitor, iar efectul estetic căutat este îndoielnic. Dacă la aceasta s-ar rezuma observația de adus mobilei din camera de zi, în schimb — în cazul dormitorului — merită să ne oprim mai mult.

În această încăpere se prezintă o rezolvare « ad hoc », valabilă ca o proiectare de unicat, în care patul se combină cu nișa și dulapul înzidit, formînd împreună o adevărată compoziție pe unul dintre pereții camerei.



Ansamblul prezentat de întreprinderea « Simo Geza » din Tg. Mureș, cuprinzînd elemente de mobilier în linii simple și tonuri deschise, constituie un interior plăcut și optimist

Interior al camerei de zi prezentată de întreprinderea « Gh. Doja » — Arad. Caracteristici: elemente mobilă asamblabile, linie simplă, tonuri deschise, tapiserie participînd la realizarea unui interior plăcut



Trebuie subliniat aici un lucru pe care executantul acestei mobile nu l-a înțeles, și anume: că scopul expoziției era de a prezenta tipuri de mobilier « mobil » și nu fix sau înzidit și care să nu presupună o proiectare a lui pentru fiecare caz special în parte, ci care, găsindu-se în magazine sub forma unor piese de serie, să poată fi achiziționate separat sau împreună și cu care beneficiarul să-și poată crea un ansamblu prin simplă alăturare sau suprapunere, posibil de realizat în orice ipoteză de încăpere normală. Exemplul cel mai concludent în această privință îl prezintă expunerea elementelor de serie ale întreprinderii « Gheorghe Doja » și ale magazinelor « Mobila » și « Tehnolemn », în apartamentul V, camera de copii din apartamentul I și respectiv apartamentul XII.

În apartamentul VII, mobilat de întreprinderea « Bihorul » Oradea, tipurile de mobilier expus prezintă suprafețe de P.A.L. băițuit închis, de o excepțională calitate de finisaj. Aerul general al ansamblului este însă, datorită tonului închis al mobilei, prea sever; cu o altă tapiserie, această mobilă ar fi cîștigat — probabil — mai multe aprecieri din partea vizitatorilor. Ca observație de detaliu trebuie menționată necesitatea unor apărători de perete la divanele din camera de copii.

Apartamentele VIII și IX (executant, întreprinderea « Măgura Codlei ») prezintă în general interioare plăcute, în nuanțe deschise și atrăgătoare, suprafețele mobilei strălucind printr-o remarcabilă tehnică a baițului. S-au strecurat totuși și aici lucruri care nu sînt în perfectă ordine, și anume: fotoliul-pat din camera de zi a apartamentului VIII nu funcționează comod ca fotoliu, datorită spătarului prea distanțat și format din etajeră combinată cu ușița lăzii de așternut; insuficiența capacității de depozitare a dulapului din aceeași cameră de zi; patul extensibil (apartamentul IX) are forme demodate, iar colțarul-bar a cărui funcțiune poate fi preluată — de pildă —



Ansamblu de mobilier executat din plăci de aglomerate lemnoase (P.A.L.), țeavă vopsită și material plastic prezentat de « IPROCIL »— București



Mobilier de bucătărie prezentat de « IPROFIL »—București : masă-dulap servind pentru preparare și depozitare, peste care se montează corpul suspendat, cu funcție de depozitare pentru articole și ustensile auxiliare preparării

de o mobilă de depozitare înglobată într-un ansamblu bibliotecă + corpuri cu uși, poate foarte bine lipsi, cu atît mai mult cu cît ocupă un spațiu foarte prețios al încăperii. În legătură cu patul escamotabil, e locul să pomenim în treacăt că proiectanții se lasă uneori amăgiți de tentația « noului cu orice preț », elaborînd propuneri care nu rezistă unei analize mai atente. De pildă, acest pat escamotabil propus de « Măgura Codlei » necesită pentru extinderea sa un front de perete liber de lungimea unui pat; asemenea fronturi libere sînt greu de găsit, iar atunci cînd există, mobilarea cu două paturi nu mai constituie o problemă.

În apartamentele X și XI expune întreprinderea « Libertatea » din Cluj. Mobilele prezentate, în special cele din apartamentul X, sînt în tonuri deschise, contribuind astfel la realizarea unui interior vesel. În apartamentul-garsonieră XI, reușit în ansamblu, se face remarcată asamblarea rațională a noptierei, patului și scrinului pentru lenjerie; din păcate, și aici se face simțită « influența nefastă » a unei tapiserii nereușite.

Apartamentul XII (executant, întreprinderea « Tehnolemn » Timișoara) reprezintă și el un ansamblu convingător de corpuri de mobilă în care se face remarcată ambianța optimistă pe care o dă culoarea clară și naturală a lemnului. Ideea realizării ansamblului prin alăturarea unor corpuri ce formează « familie » este una dintre reușitele cu care se prezintă proiectanții acestei mobile în fața vizitatorilor. O notă bună în plus pentru mobila combinată joasă și lampa stativă, care — ca și în cazul celei de la apartamentul I IPROCIL — contribuie prin specificul ei la intimitatea camerei.

Apartamentele XIII și XIV sînt mobilate de întreprinderea « IPROFIL » din București. Aici este prezentat cu succes un mobilier în nuanțe semiînchise transparente, lăsînd aparentă structura lemnului. Pentru cine preferă mobila de tonuri închise numai pentru considerentul unei mai ușoare întrețineri, recunoscînd totuși avantajul de ordin estetic al nuanțelor deschise, mobila prezentată de « IPROFIL » București poate constitui, din aceste puncte de vedere, mobila ideală.

Merită aprecieri speciale mobila combinată de depozitare pe două sau trei travee, corespunzătoare frontului de perete disponibil. Ambianța generală bună este completată de o tapiserie agreabilă.

Am lăsat la sfîrșit problema bucătăriilor, deoarece la acest capitol sînt de spus cîteva lucruri valabile pentru toate exemplele expuse.

Din capul locului trebuie menționat faptul îmbucurător al prezentării mobilierului sub forma corpurilor separate pe funcțiuni (masă-dulap destinată depozitării și preparării și dulapul suspendat, pentru depozitarea obiectelor de volum mic auxiliare preparării), care este o formulă de mobilare adoptată în toate țările, pentru buna funcționare și spațiul minim ocupat în bucătărie. E un pas înainte pe linia înțelegerii procesului funcțional al bucătăriei, care ne îndreptățește să credem că, în curînd, nu vom mai vedea în vitrinele magazinelor de mobilă acel « bufet » (tip « Trotuș », « Sibiu » sau similar) ca unică mobilă de bucătărie ce se oferă azi cumpărătorilor și care reprezintă un exemplu de mobilă ce nu corespunde scopului pentru care a fost creată.

Tipurilor de mobilier de bucătărie prezentate în expoziție și corespunzătoare în ansamblu (în ciuda unor neconcordanțe de ordin dimensional între mărimea apartamentului și capacitatea mobilei de bucătărie) le lipsește materialul de protecție a blatului de lemn, care — dat fiind specificul de lucru și preparare pe el — nu poate rămîne aparent; în acest sens s-a încercat utilizarea maselor plastice, așa cum s-a experimentat cu succes la prototipurile în studiu ale mobilierului bucătăriilor din blocurile ce se clădesc în piața noii săli a Palatului Republicii, unde materialul necesar suprafeței de lucru este « Dermatina » pe suport textil fabricată la Timișoara.

În această ordine de idei, sugerăm fabricilor de mobilă o mai strînsă legătură și colaborare cu sectorul de producție a maselor plastice, unde progresele privind îmbunătățirea și îmbogățirea sortimentului de obiecte și materiale necesare diferitelor ramuri de producție și activitate sînt rapide și remarcabile.

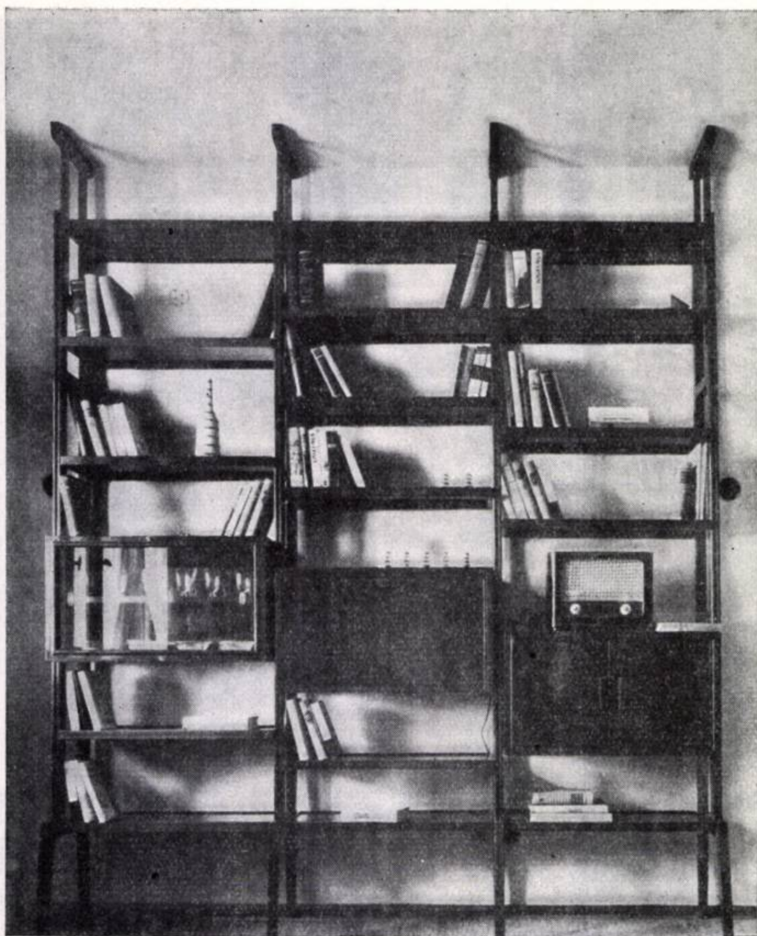
*

Recitind după un timp observațiile culese și analizînd din nou aspectele pozitive și negative pe care această expunere de mobile le prezintă, am încercat să-mi formulez concluziile privind această adevărată problemă a mobilierului, problemă de mare actualitate în acest moment, în care locuința oamenilor muncii din țara noastră reprezintă o preocupare de căpetenie a statului nostru.

Se spune uneori că unele locuințe nou-construite în țara noastră ar oferi spații locuibile subdimensionate, în care dotarea cu mobilierul necesar asigurării bunei desfășurări a vieții și activității zilnice a locatarilor s-ar face foarte anevoios. Compararea locuințelor construite la noi cu acelea ce se construiesc în numeroase țări străine arată că, în marea lor majoritate, locuințele noastre se află la nivelul ultimelor realizări de peste hotare, atît din punctul de vedere al soluțiilor de plan, cît și din cel al indicilor spațiali. Care este atunci cauza lipsurilor sezisate și unde trebuie căutată soluționarea acestei stări de lucruri?

În multe locuințe, date recent în folosință, sînt încercate ipoteze de utilizare diferite de cele avute în vedere în tema de proiectare, folosindu-se bucătăria de preparat ca o bucătărie în care se ia masa sau cazîndu-se două persoane într-o cameră de o persoană; în sfîrșit, în multe locuințe, amplasarea mobilierului în încăperea respectivă se face nerațional, pierzîndu-se din spațiul util și incomodînd circulația și buna desfășurare a activității.

Dar — în cea mai mare măsură — greutățile de mobilare a unora dintre noile apartamente date în folosință sînt rezultatul faptului că mobilierul și echipamentul cu care au fost dotate



1

nu sînt adecvate acestor locuinţe. Mobilele — în special cele vechi, constituind avutul locatarilor, dar şi cea mai mare parte dintre cele existente în magazinele de specialitate — au gabarite exagerate, peste necesităţile dimensionale cerute de o normală funcţionare a lor.

Este interesant de menţionat aici că multe dintre aceste mobile — în ciuda supradimensionării lor — nu oferă un confort satisfăcător, lăsînd la o parte păcatele cunoscute, ca: forme necorespunzătoare, întreţinere greoaie.

Sistemul actual de vînzare a mobilelor în « garnituri complete » sau « camere », pe lîngă că încarcă locuinţa cu piese adesea inutile, ocupînd spaţii necesare altor funcţiuni, mai are şi inconvenientul că mobila nu poate fi achiziţionată treptat, sub forma de piese separate, în funcţie de necesităţile şi posibilităţile de mobilare pe care le oferă spaţiul util rămas disponibil.

Experienţa unor construcţii în dotarea cărora s-a folosit un mobilier special proiectat, ca şi exemplul expoziţiei I.P.C.T. de la Pipera din decembrie 1958 şi al celei din piaţa Kogălniceanu dovedesc că apartamentele noi pot oferi atît confortul corespunzător, cît şi ambianţa plăcută, cu condiţia unor dotări adecvate.

Pentru a îngădui dotarea locuinţelor cu mobilier în funcţie de necesităţile specifice ale diferitelor familii, este necesară existenţa unor serii de elemente de mobilă care se pot cumpăra separat şi în timp, nu în « garnituri ».

Aceste elemente, formînd seria respectivă, trebuie să fie rodul unui studiu unitar, producţia lor trebuind să asigure, pe timp îndelungat, o constanţă de calitate şi de finisaj care să îngăduie — în timp — completarea dotării cu piesele necesare, fără a se ajunge la o alăturare de piese de mobilier întîmplătoare.

Aceasta este ideea ce ar fi trebuit să constituie încă unul dintre obiectivele expoziţiei de noi prototipuri de mobilier şi care, insuficient realizată în cadrul acestei expoziţii, poate constitui un punct de plecare pentru preocupările tuturor celor care, cu sîrg şi entuziasm, activează pe tărîmul proiectării şi execuţiei mobilierului la noi în ţară.

1 — Exemplu de mobilă combinată de depozitare, în care rafturile şi corpurile închise sînt reglabile după dorinţă şi necesitate; reglabilă este şi fixarea de tavan, ce se poate realiza în cazul înălţimilor diferite ale încăperilor (« IPROFIL » — Bucureşti)

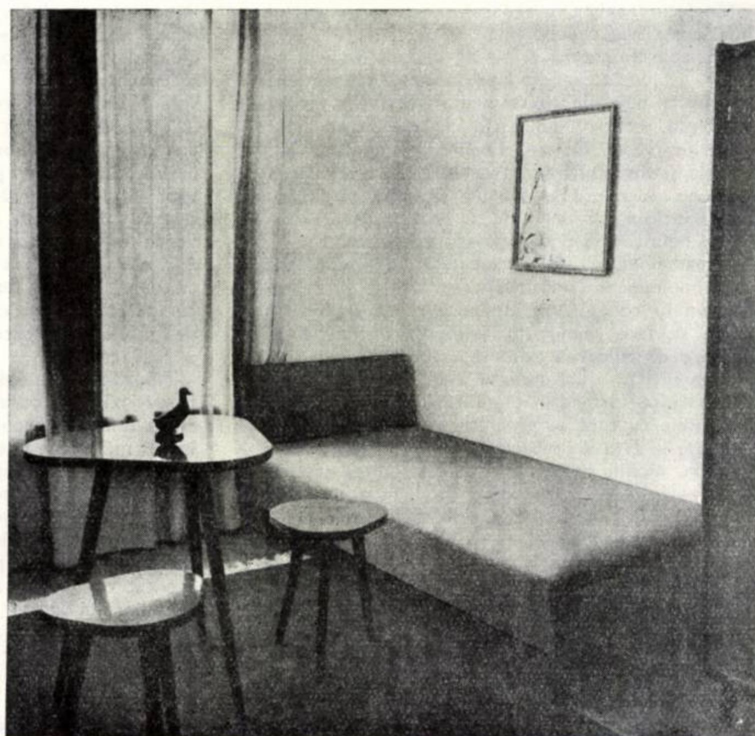
2 — Ansamblu de elemente mobilier uşoare şi de gabarit redus, realizat prin alăturare şi suprapunere (« Libertatea » — Cluj).

3 — Detaliu al camerei de copii prezentată de « Măgura Codlei », în care se fac remarcate lipsuri de ordin funcţional şi anume: subdimensionarea mesei de lucru servind la prepararea lecţiilor şi lipsa unui element de protecţie a peretelui adiacent patului

2



3



Arh. J. Făinaru

EXPOZIŢIA DE SFÎRŞIT DE AN A ŞCOLII TEHNICE DE ARHITECTURĂ ŞI CONSTRUCŢIA ORAŞELOR DIN BUCUREŞTI



Vedere din expoziţia proiectelor Şcolii tehnice de arhitectură

Aceasta este a doua expoziţie publică organizată de şcoala tehnică de arhitectură; prima, deschisă în 1956, un an după înfiinţarea şcolii, a avut drept scop arătarea drumului pe care a pornit şcoala. Observaţiile şi criticile primite atunci au fost un îndrumar pentru activitatea didactică ulterioară.

După 4 ani de muncă rodnică şi după promovarea în producţie a două serii de absolvenţi, şcoala a organizat o a doua expoziţie, închinată celei de-a 15-a aniversări a eliberării ţării noastre, cu scopul de a arăta munca şi realizările şcolii şi a primi în continuare sugestii, observaţii, critici, care să ajute la întocmirea planului de învăţămînt pe anul şcolar 1959—1960.

Au fost expuse lucrări ale tuturor disciplinelor ce se predau în şcoală.

De la intrarea în expoziţie s-au remarcat panourile cu lucrările de desen tehnic de arhitectură şi de proiecte ale anului I, în care predominau planşele şi proiectele atelierelor profesorilor arh. M. Lucescu, arh. S. Dodiţă, arh. L. Schwarz.

Desenarea elementelor de arhitectură clasică, mici proiecte şi schiţele de schiţă sînt primele studii de proiectare în care se urmăreşte aplicarea principiilor de compoziţie însuşite la cursul de teoria arhitecturii, pe baza celor mai adecvate posibilităţi şi metode tehnice, deprinzînd pe elevi cu rezolvări de teme simple (canton C.F.R., şcoală elementară cu 2 clase, locuinţă cuplată, magazin cooperatist etc.).

S-au evidenţiat lucrările unor elevi fruntaşi, ca Cioca Dan, Keintzel Volker, Enescu Mihai, Ghibu Ruxandra, Nisipescu Radu şi alţii.

Panourile de arhitectură ale atelierelor anilor II şi III au arătat lucrările executate sub îndrumarea profesorilor: arh. Gh. Trifu, arh. Al. Costinescu, arh. N. Florescu, arh. V. Agent, arh. Gh. Mullaridis, arh. A. Prodan şi alţii.

În rezolvarea programelor s-a urmărit găsirea unor soluţii clare, economice, folosirea sistemelor constructive simple, deschideri tip pentru eventuala întrebuinţare a prefabricatelor, respectarea indicilor şi a normelor în vigoare, cu o arhitectură adecvată temei, folosind materialele locale etc. În Şcoala de arhitectură, studiul unei teme se desfăşoară în două faze: sarcina de proiectare (30—40 ore de proiect), care cuprinde planuri, faţade şi secţiuni la scara 1/100, prezentată pe hîrtie şi randată, şi proiectul tehnic (60—80 ore de proiect) cu planuri, faţade şi secţiuni la scara 1/50, detalii de construcţie, urmărindu-se pe cît posibil folosirea detaliilor tip, desenat în creion pe calc, cu cote scrise în tuş.

Printre subiectele tratate în anul 1958—1959 au fost: dispensar cu staţionar, cantină pion erească 200/2, locuinţe prin cooperare (p + 1 etaj), locuinţe cu coridor exterior.

Schiţele de idei au avut ca subiecte: anexe gospodăreşti la locuinţe unifamiliale, sfat popular raional, cabană la munte, copertă pentru un volum festiv, bufet expres, hotel cu 30 de camere, autogară etc.

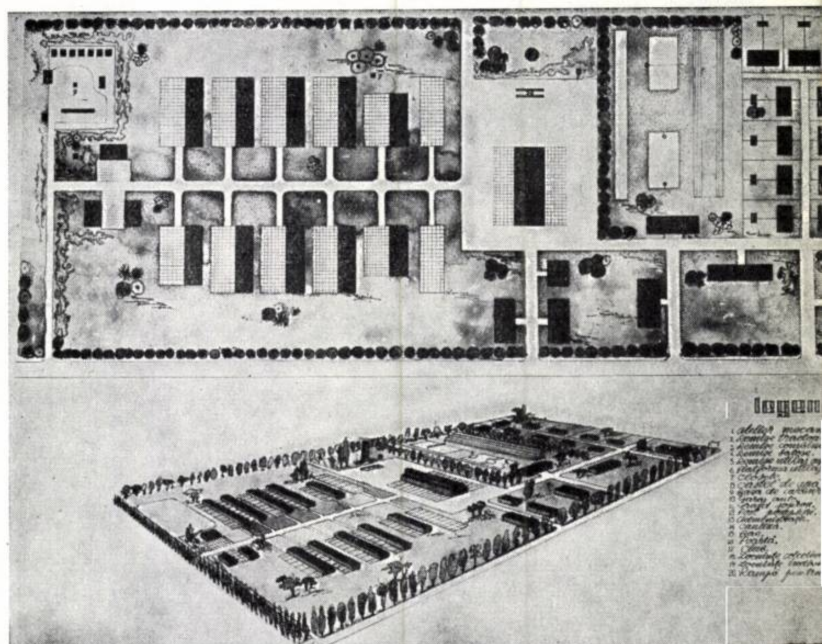
Dintre autorii celor mai bune lucrări expuse, menţionăm pe Fediuc Sorin, Stănescu Paul, Grimani Nicolae, Pataki Ladislau — din anul II — Boka Iardache, Cohen Iancu, Cojan Ana, Pascal Ion, Sasu Aurelia — din anul III.

Detaliile de construcţii, de instalaţii şi rezistenţă, partea cea mai importantă din lucrările practice executate de elevi, au ilustrat în suficientă măsură importanţa şi ponderea pe care o au în formarea viitorului tehnician în arhitectură. Totodată, au arătat clar rolul acestor aplicaţii, care urmăresc să fixeze noţiunile teoretice ale elevilor şi să indice modul de utilizare a acestor noţiuni învăţate, în diferite cazuri practice.

S-au remarcat lucrările practice executate de elevii profesorilor de construcţii arhitecturale (arh. N. Mingopol şi arh. I. Roşu), de instalaţii (ing. M. Mărgăritescu şi ing. Vl. Cvaşa) şi lucrările de calcule de rezistenţă ale elevilor profesorilor ing. M. Males, ing. D. Moraru şi alţii.

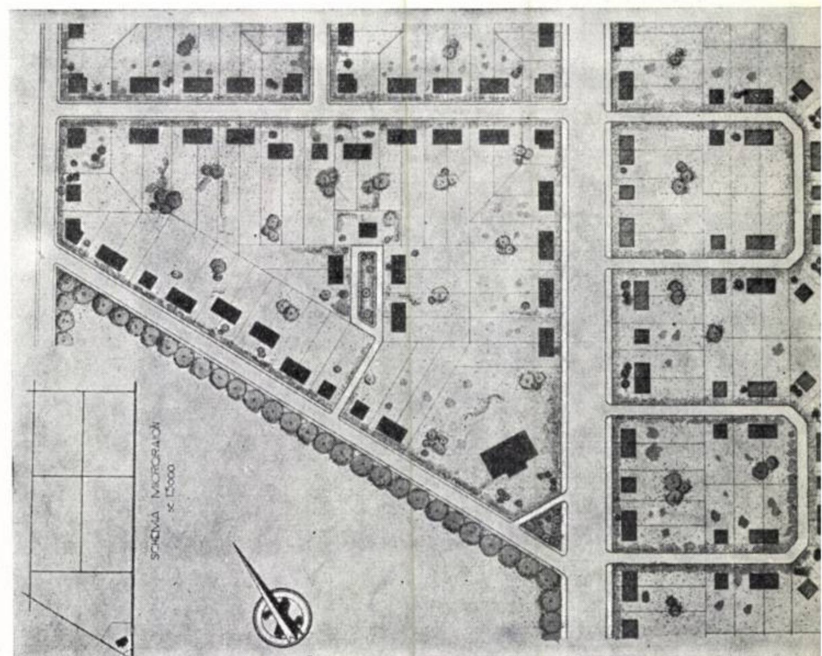
Au făcut o bună impresie caietele de practică de anul I pentru topografie şi lucrările de roşu şi de anul II pentru lucrările de finisaje, instalaţii şi organizarea şantierelor.

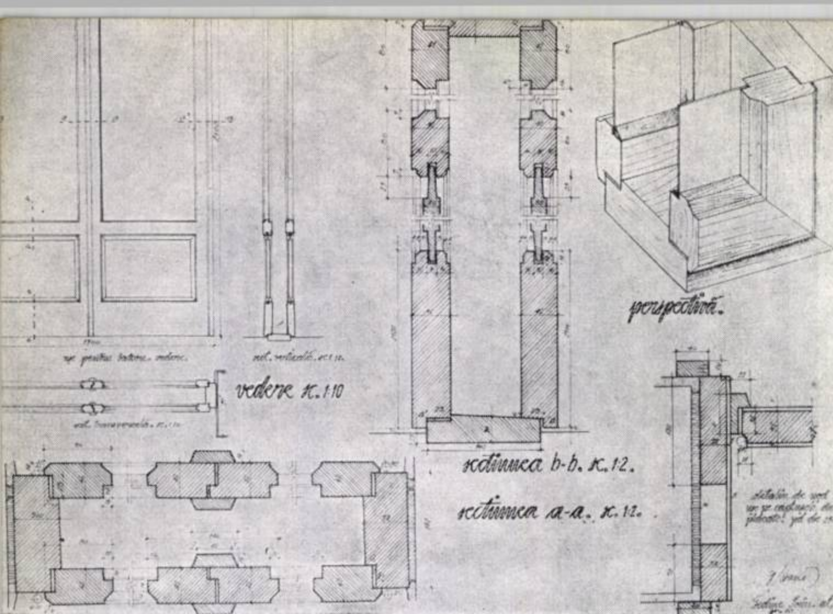
Au fost apreciate de vizitatori şi caietele de documentaţie economică. Fiecare absolvent al şcolii trebuie să cunoască în detaliu cum se apreciază

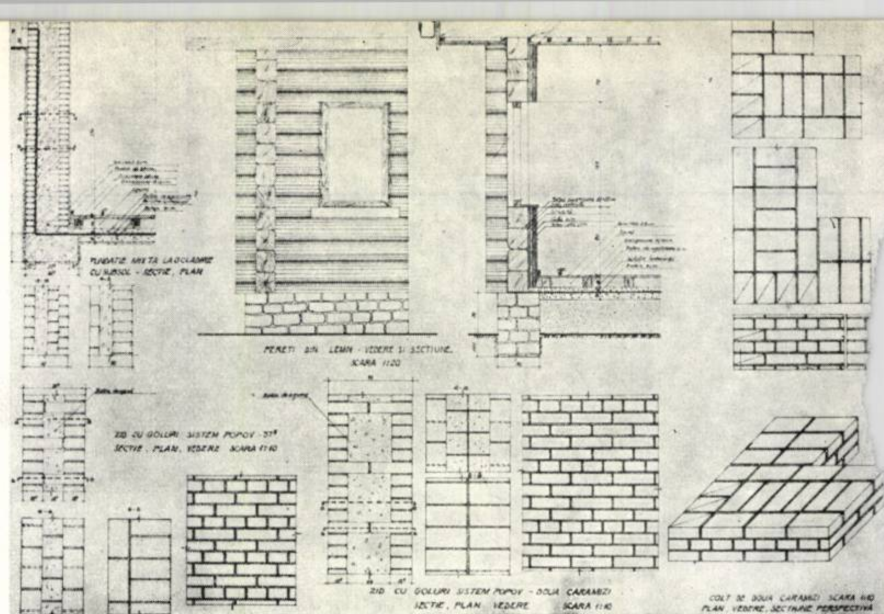


S.M.T. — Plan de situaţie şi perspectivă aeriană — Elev Diaconu Ion, clasa a III-a C

Cvartal de locuinţe individuale — Plan de situaţie — Elev Pascal Ioan, clasa a II-a D

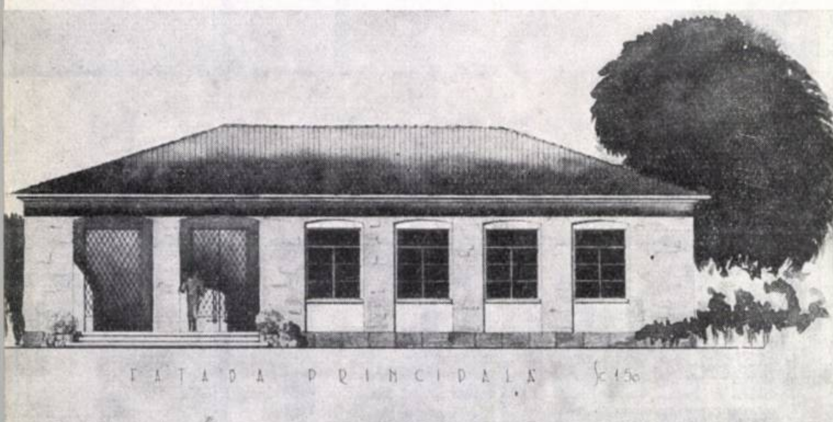




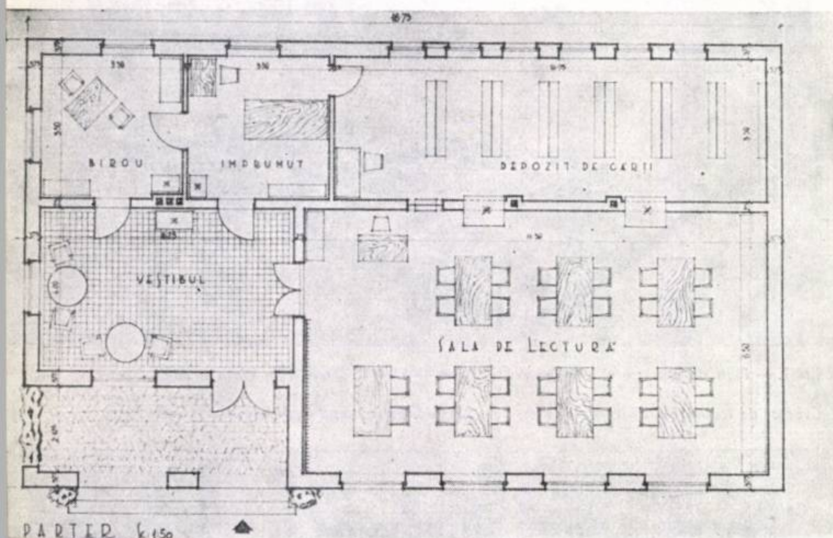


1

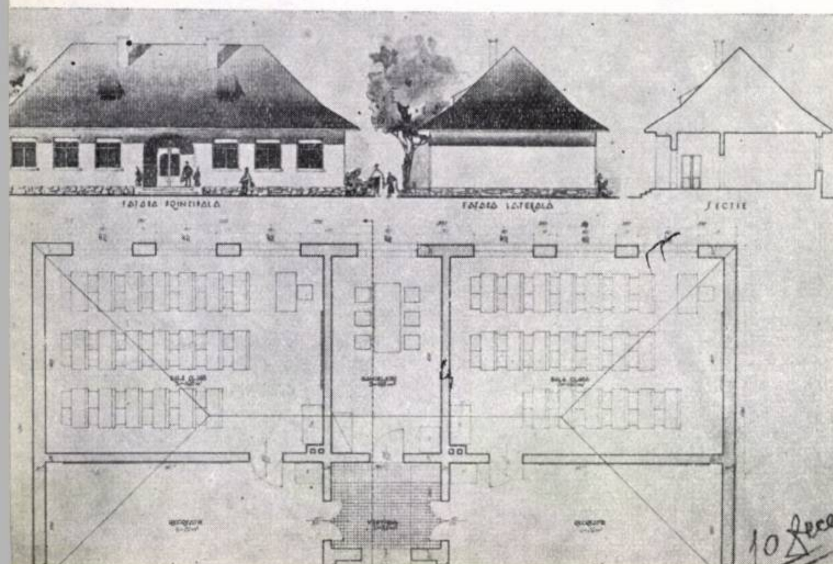
1 — Detalii — Elev Fediuc Sorin, clasa I A
2 — O bibliotecă — Fațadă principală — Elev Elkan Gheorghe, clasa I B
3 — O bibliotecă — Plan — Elev Elkan Gheorghe
4 — Școală cu două clase — Elev Fleșeru Romul, clasa I D



2



3
4



valoarea lucrărilor de construcții, structura prețului de cost etc. Sub conducerea profesorilor ing. I. Ceară și ing. R. Râsnovanu, elevii învață importanța problemelor economice, cărora li se subordonează celelalte probleme de ordin tehnic, importanța reducerii prețului de cost pentru realizarea de construcții ieftine, importanța realizării de economii prin proiectare etc.

Panoul cu lucrările de urbanism (profesor arh. G. Chițulescu) a cuprins parcelări pentru locuințe individuale, amenajări de mici spații plantate, amplasamente și amenajări de detaliu în interiorul unui cvartal, cartări de pante etc.

În rezolvarea temelor s-au urmărit soluții raționale, economice. Planșele sînt executate cu folosirea semnelor și culorilor convenționale și cu o grafică cît mai ridicată.

Panourile cu relevee au arătat o altă activitate practică a elevilor din anul II: relevarea de clădiri existente, care de multe ori prezintă o valoare istorică și artistică prin elementele lor arhitecturale și decorative, pentru efectuarea unor lucrări de conservare a monumentelor istorice, reconstituiri, supraetajări, transformări etc.

Releveele din Muzeul Satului, din orașele Sibiu și Cluj au arătat că elevii sînt înarmați cu pregătirea necesară pentru a înțelege valoarea și caracterul acestor construcții, reproducîndu-le pe hîrtie cu exactitate, sub o formă clară și frumoasă.

Lucrările expuse au fost îndrumate de profesorii arh. V. Cherulescu, arh. V. Smighelschi și arh. Gh. Sebestyén.

S-au remarcat elevii: Pascal Ion, Rusu Sever, Constantinescu Cornel, Elkan Gheorghe, Murgu Romînia și alții.

Panourile cu lucrările de diplomă au fost cele mai apreciate și au arătat seriozitatea cu care sînt formate în Școala de arhitectură cadrele de tehnicieni necesare producției. Diplomele unor elevi ca Pintea Gh., Picioreanu N., Pascal Ion, Formagiu Constantin, Giurgiu Adrian s-au remarcat prin conținutul lor și măiestria grafică.

Ultimele panouri au fost cele cuprinzînd lucrările de desen liber. Această disciplină are ca scop de a forma ochiul elevilor, deprinderea de a sezisa în adevărata valoare formele, dimensiunile și proporțiile obiectelor, de a-i ajuta să-și dezvolte gustul pentru frumos și să-și perfecționeze abilitatea grafică, de a stăpîni toate tehnicile grafice (creion, cărbune, tuș, laviu, acuarelă, tempera).

Se remarcă în mod deosebit lucrările elevilor profesorului Andrei Niculescu. Prin îndrumarea sa perseverentă, elevii au izbutit să-și dezvolte simțul artistic și să execute lucrări frumoase. Subiectele sînt foarte diverse: de la capiteluri și detalii de cornișă clasică, pînă la studii de compoziție pentru diferite elemente de finisaj în diferite materiale: pardoseli de mozaic și parchet, balustrade, grile, lambriuri, porți monumentale, vitrouri etc., perspective de construcție, de ansambluri etc.

De asemenea, s-au remarcat panourile cu lucrări de grafică: afișe pentru ziua de 7 Noiembrie, modele de timbre pentru ziua de 30 Decembrie, coperte de cărți etc. executate în cadrul cercului plastic.

După deschiderea festivă a expoziției au urmat o serie de discuții cu tovarăși din partea Ministerului Învățămîntului și Culturii, din partea Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare și cu mulți tovarăși din producție, care au arătat o serie de lipsuri în îndrumarea didactică ca: lipsa de legătură cu viața de azi a unora dintre subiectele de proiecte, lipsa de programe agricole și industriale, rezolvarea neeconomică a unora dintre detaliile de construcție, risipa în folosirea materialelor lemnoase la ferme de acoperiș, lipsa de terase, alegerea de profile metalice care nu se fabrică de industria noastră etc.

De asemenea, expoziția nu a oglindit nimic din viața U.T.M.-ului și din munca patriotică a elevilor, din atelierele școlii, din bibliotecă, din excursii, activitatea pedagogică a profesorilor etc.

Corpul didactic și conducerea școlii au învățat mult din aceste discuții și credem că scopul pentru care a fost deschisă expoziția a fost atins.

DIN ACTIVITATEA UNIUNII ARHITECȚILOR

PARTICIPAREA DELEGAȚIEI ROMÎNE LA LUCRĂRILE ADUNĂRII GENERALE A U.I.A.

Între 22 și 30 septembrie au avut loc la Lisabona (Portugalia) lucrările Adunării generale a U.I.A. la care au participat, din partea Uniunii Arhitecților din R.P.R., arh. Anton Moisescu, secretar al U. A., și arh. Gustav Gusti, membru în Comitetul de conducere al U. A.

Lucrările Adunării generale a U.I.A. s-au desfășurat conform următoarei ordine de zi: 1) verificarea delegațiilor; 2) adoptarea ordinei de zi; 3) modificări aduse statutului și regulamentelor interioare; 4) primirea de noi secțiuni naționale; 5) relații cu alte organizații internaționale (Națiunile Unite, UNESCO, Organizația mondială a sănătății, Federația internațională a locuinței și urbanismului și alte organizații); 6) raportul de activitate al comisiilor de lucru (comisiile: Exercitarea profesiunii, Formația arhitectului, Urbanism, Construcții școlare, Sănătatea publică, Locuința și cercetările, Construcții sportive); 7) problemele concursurilor internaționale (A — Activitatea Secretariatului general — Proiect de modificare a regulamentului internațional — Premiile U.I.A. B — Concursuri între școlile de arhitectură); 8) expoziții; 9) cursuri de vară; 10) finanțe (Bilanțul 1957—1958 — Raportul comisarului de conturi — Bugetul 1959—1960 — Propuneri de modificare a repartizării cotizațiilor); 11) raport asupra desfășurării celui de al V-lea Congres de la Moscova și a reuniunii Comitetului executiv din anul 1958; 12) pregătirile în vederea celui de al VI-lea Congres; 13) programul și orientarea activității U.I.A. în anii ce urmează; 14) alegeri pentru reînnoirea Comitetului executiv; 15) diverse (Ziua mondială a arhitectului — Problema centrului civic al orașului — Proiect pentru un serviciu de voiaj și informații pentru arhitecți — Apelul U.I.A. către guverne pentru stabilirea Statutului arhitectului — Posibilități de activitate în străinătate — Proiecte de chartă a AIAP/U.I.A. — Probleme privind metodele de discuție în congresele U.I.A.).

Dintre concluziile cele mai importante ale lucrărilor se menționează că: drept rezultat al modificării Statutului (reducerea cifrei plafon de la 100 la 50 de membri ai unei țări pentru a putea fi primită în U.I.A.) au fost primite în U.I.A. Columbia, Republica Democrată Vietnam și Luxemburg; au fost ratificate și modificate în componența lor unele delegații, precum și reorganizate unele secțiuni naționale; s-a hotărît ca cel de al VII-lea Congres al U.I.A. să aibă loc în Cuba, la Havana, în anul 1963, iar Adunarea generală să se țină în același an în Mexic, la Mexico-City.

Delegația noastră a distribuit publicații de arhitectură, de artă și revista Arhitectura R.P.R. unor personalități marcante ale U.I.A. precum și arhitecților gazde. Este de semnalat marele interes manifestat de arhitecții portughezi pentru cunoașterea arhitecturii și în general a realităților noastre.

ȘEDINȚA COMITETULUI DE CONDUCERE AL UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R.P.R.

În ziua de 30 octombrie a avut loc ședința Comitetului de conducere al Uniunii Arhitecților.

Comitetul a hotărît cooptarea în Comitetul de conducere și în Biroul Uniunii a tovarășului arh. Gh. Pavlu în calitate de secretar al Uniunii.

Arh. A. Moisescu, secretar al U. A., a prezentat un raport asupra lucrărilor Adunării generale a U.I.A. care a avut loc între 22 și 30 septembrie la Lisabona și asupra activității delegației U. A. din R.P.R. Comitetul a aprobat în unanimitate raportul delegației.

Apoi comitetul a trecut la discutarea și rezolvarea unor probleme organizatorice ale Uniunii.

ACTIVITATEA CERCULUI DE STUDII PENTRU PROBLEME IDEOLOGICE

În cadrul Uniunii Arhitecților funcționează un cerc de studii pentru probleme ideologice, la care participă 22 de arhitecți.

Printre problemele ce se vor discuta, pe baza unor referate, sînt: raportul dintre arhitectură, producție, bază și suprastructură; conținut și formă în arhitectură: arhitectura și problemele economice ale construcției socialiste etc.

VIZITA UNEI DELEGAȚII DE ARHITECȚI SOVIETICI ÎN ȚARA NOASTRĂ

În cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, pe baza înțelegerii între Uniunile de arhitecți din R.P.R. și U.R.S.S. cu privire la schimbul de vizite, la 6 octombrie 1959 au sosit în țară arhitecții sovietici A. I. Kniazev, secretar al conducerii Uniunii Arhitecților din U.R.S.S., V. M. Novak, secretar organizatoric al conducerii Uniunii Arhitecților din U.R.S.S. și N. N. Selivanov, președintele filialei Moscova a Uniunii Arhitecților din U.R.S.S.

Arhitecții sovietici au vizitat: orașul București, monumentele sale istorice de arhitectură, principalele piețe, magistralele, ansambluri și clădiri unicate, precum și cartierul de locuințe Floreasca, construcțiile din piața Republicii, fabrica de confecții Gh. Gheorghiu-Dej, cartierele de locuințe din raionul 23 August etc. De asemenea au vizitat Muzeul Satului și alte obiective culturale. În celelalte regiuni ale țării au vizitat monumentele și noile locuințe din Orașul Stalin, noile ansambluri de odihnă de pe litoral, noul centru al orașului Galați, combinatul de la Chișcani, orașele Brăila și Tulcea și Delta Dunării.

În ziua de 12 octombrie, arhitecții sovietici au participat la deschiderea expoziției de arhitectură sovietică de la Casa prieteniei romîno-sovietice. La 15 octombrie, arh. A. I. Kniazev a ținut la Casa Arhitectului conferința cu tema « Din practica construcțiilor de locuințe din Leningrad », iar arh. N. N. Selivanov a vorbit despre « Arhitectura contemporană din Moscova ». La 16 octombrie, arh. A. I. Kniazev a conferențiat la Casa prieteniei romîno-sovietice despre « Arhitectura și construcțiile Leningradului ». De asemenea, arh. A. I. Kniazev și N. N. Selivanov au conferențiat și la Orașul Stalin în fața unui public numeros, compus din arhitecți, tehnicieni și alți oameni ai muncii.

Într-o consfătuire cu reprezentanții conducerii U. A., ținută în ziua de 16 octombrie, arhitecții sovietici au expus aspecte din experiența activității Uniunii Arhitecților Sovietici, răspunzînd totodată la o serie de întrebări asupra acestor aspecte.

În seara zilei de 19 octombrie oaspeții sovietici au părăsit țara noastră.

VIZITE ALE ARHITECȚILOR STRĂINI ÎN ȚARA NOASTRĂ

La 12 iunie a sosit în București arhitectul bulgar D. A. Ghețov din Sofia, care a vizitat țara noastră timp de 21 de zile. În acest răstimp, colegul bulgar a vizitat construcții și cartiere de locuințe, șantiere și institute de proiectare, monumente istorice și alte obiective arhitecturale și urbanistice din București, Ploiești, Orașul Stalin, Sighișoara, litoralul Mării Negre etc. În ziua de 24 iunie, arh. D. A. Ghețov a fost primit la Uniunea Arhitecților. Cu această ocazie a vizitat expoziția proiectelor concursului pentru « Centrul civic al orașului Ploiești ».

*

La 16 iunie a sosit în București arhitectul Laszlo Bene din R. P. Ungară.

Arhitectul maghiar a vizitat în țara noastră Institutul de studii și cercetări de construcții și materiale de construcție, institute de proiectare și șantiere, construcții de locuințe și social-culturale, monumente istorice din București, Orașul Stalin, litoralul Mării Negre, Valea Prahovei etc.

La 24 iunie, oaspetele a fost primit de către reprezentanții conducerii Uniunii Arhitecților.

La 28 iunie, arh. Laszlo Bene a părăsit țara noastră.

*

La 24 octombrie a sosit la București ing. arh. M. Somborski, profesor de urbanism și tehnică comunală la Facultatea tehnică din Sarajevo (R. P. F. Iugoslavia) și director al Institutului de urbanistică al R. P. Bosnia și Hertzegovina.

Arhitectul iugoslav a vizitat principalele obiective arhitecturale și urbanistice din București, orașele Stalin, Sighișoara, Cluj, Galați și litoralul Mării Negre.

M. Somborski a părăsit țara la 7 noiembrie.

VIZITELE ARHITECȚILOR ROMÎNI PESTE HOTARE

În cadrul schimburilor culturale cu străinătatea, numeroși arhitecți romîni au vizitat în cursul acestui an diferite țări.

Între 3 și 19 august, arhitecții Șt. Antoniu și V. Ursache au vizitat în Uniunea Sovietică orașele Moscova, Kiev, Leningrad și Riga. Arhitecții romîni s-au ocupat în special de probleme de arhitectură industrială și au vizitat șantiere, institute de proiectare, cartiere experimentale, monumente istorice și alte obiective. De asemenea ei au studiat realizările sovietice în domeniul organizării șantierelor, metodelor noi de proiectare și a materialelor noi.

*

Între 4 și 26 august, arh. N. Stoicescu de la Institutul de proiectare al construcțiilor din industria chimică a vizitat în R. P. Bulgaria orașele: Sofia, Ruse, Razgrad, Varna, Devnea, Dimitrovgrad etc.

*

Între 8 și 23 august, arhitectul M. Melicson, redactor șef al revistei „Arhitectura R. P. R." a vizitat în R. P. Ungară orașele Budapesta, Szeged, Visegrad, Esztergom, Vesprem, Györ, Pecs, Sekesfehervar, Komlo, localități de pe malul lacului Balaton etc.

Arh. M. Melicson s-a interesat în special de problemele de organizare a publicațiilor de arhitectură, a învățămîntului și cercetărilor de istoria arhitecturii și a conservării și restaurării monumentelor istorice.

*

Arhitectul N. Spătaru de la I.R.P. București a vizitat în R. D. Germană, în cursul lunilor august și septembrie, o serie de orașe și localități, printre care Berlin, Stalinstadt, Dresda, Leipzig, Halle, interesîndu-se în special de problemele de urbanism și sistematizare regională.

La 5 septembrie, arh. N. Spătaru a ținut la Weimar o conferință cu tema « 15 ani de realizări arhitecturale în Republica Populară Romînă ».

*

Între 22 septembrie şi 9 octombrie, arh. D. Vernescu de la I.S.C.A.S. a făcut o vizită în R. Cehoslovacă, studiind problemele de sistematizare a oraşelor Praga, Most, Karlovy Vary, Mariànské Lázně, Kutná Hora, Pardubice, Olomovec, Ostrava, Gottwaldov, Bratislava şi altele.

Această interesantă documentare la faţa locului a făcut posibilă strîngerea unui bogat material, atît în ceea ce priveşte sistematizarea oraşelor, cît şi întrebuinţarea materialelor şi a sistemelor noi în construcţie.

*

Între 22 septembrie şi 7 octombrie, arh. Vl. Protopopescu, secretar general de redacţie al revistei « Arhitectura R.P.R. » a vizitat în R. P. F. Iugoslavia oraşele Belgrad, Zagreb, Ljubljana, Pola, Rijeka, Opatia şi altele. Arhitectul romîn s-a interesat îndeosebi de problemele construcţiilor de locuit şi social-culturale şi de monumentele istorice din localităţile vizitate.

ANIVERSAREA A 500 DE ANI A CAPITALEI

Cu ocazia sărbătoririi a 500 de ani de existenţă documentară a oraşului Bucureşti, în ziua de 18 septembrie 1959 a avut loc la Casa Arhitectului conferinţa prof. arh. H. Maicu, arhitect şef al capitalei, « Cinci veacuri de existenţă a Bucureştiului ».

Cu această ocazie, între 14 şi 30 septembrie a fost deschisă la Casa Arhitectului o expoziţie de fotografii.

SIMPOSION DE ACUSTICĂ

Marţi 13 octombrie a avut loc la Casa Arhitectului un simposion închinat problemelor de acustică. În cadrul acestui simposion, acad. prof. arh. D. Marcu, preşedintele Uniunii Arhitecţilor din R.P.R., a rostit un cuvînt de deschidere, după care ing. A. Necşulea a vorbit despre « Noutăţi din acustica sălilor » şi arh. V. Smighelschi, despre « Izolaţii acustice la clădirile de locuit ».

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

În cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, în ziua de 15 octombrie, la Casa Arhitectului au avut loc conferinţele arhitecţilor sovietici care ne-au vizitat ţara: A. I. Kniazev, secretar al conducerii Uniunii Arhitecţilor din U.R.S.S., « Din practica construcţiilor de locuinţe din Leningrad », şi arh. N. N. Selivanov, preşedintele filialei Moscova a Uniunii Arhitecţilor din U.R.S.S., « Arhitectura contemporană din Moscova ».

Conferinţele au fost însoţite de proiecţii de diapozitive, precum şi de filmul documentar sovietic « Oraşele îşi schimbă aspectul » şi s-au bucurat de participarea unui public foarte numeros.

*

În ziua de 27 octombrie a avut loc la Casa Arhitectului conferinţa arhitecţilor Şt. Antoniu şi V. Ursache — care au vizitat Uniunea Sovietică — « Prin marile oraşe din U.R.S.S. ».

Conferinţa a fost însoţită de proiecţii de diapozitive reprezentînd vederi, construcţii noi şi monumente istorice din oraşele Moscova, Leningrad, Riga şi Kiev.

*

Arh. Tr. Chiţulescu a prezentat la Casa Arhitectului, în ziua de 3 noiembrie, o serie de diapozitive şi filmele documentare în culori Leningrad şi Kiev, realizate de arh. L. Adler.

SUMAR GENERAL PE ANUL 1959

EDITORIALE — PROBLEME GENERALE — DOCUMENTE

— Congresul al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice
Extrase din Raportul prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov (nr. 1)
— Plenara a V-a a Uniunii Arhitecţilor din R.P.R. (nr. 1)
Sarcinile imediate ale arhitecţilor
Referatul Biroului Uniunii Arhitecţilor prezentat la Plenară
Dezbaterile din cadrul Plenarei — Concluziile Plenarei
Telegrama adresată de Plenară tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej
— Activitatea urbanistică — la nivelul sarcinilor actuale! (nr. 2)
— A XV-a aniversare a eliberării patriei — Marea sărbătoare (nr. 4)
— 23 August, sărbătoarea eliberării (nr. 4)
— Critica de arhitectură şi criticii arhitecţi (nr. 6)

CLĂDIRI DE LOCUIT

— Blocuri de locuinţe în « Parcul Libertăţii » — Bacău (nr. 3)
— Bloc de locuinţe pe strada Ada Marinescu — Bacău (nr. 3)
— Bloc de locuinţe pe str. Karl Marx — Bacău (nr. 3)
— Bloc de locuinţe pe str. Gh. Botezatu — Bacău (nr. 3)
— Ansamblu de locuinţe la Roman (nr. 3)
— Blocuri de locuinţe în Piaţa Mihai Viteazul — Cluj (nr. 3)
— Blocuri de locuinţe pe strada Horea — Cluj (nr. 3)
— Blocuri de locuinţe pe bulevardul 23 August — Craiova (nr. 3)
— Bloc de locuinţe şi cinematograf la Craiova (nr. 3)
— Blocuri de locuinţe la Novaci (nr. 3)
— Bloc de locuinţe cu 6 apartamente — Deva (nr. 3)
— Locuinţe la coridor exterior — Deva (nr. 3)
— Bloc de locuinţe pentru B. R.P.R. la Deva (nr. 3)
— Restaurant şi locuinţe la Podul Roşu — Iaşi (nr. 3)
— Blocuri pe strada V. Alecsandri — Iaşi (nr. 3)
— Studii pentru blocuri de locuinţe pe strada Anastasie Panu — Iaşi (nr. 3)
— Blocuri de locuinţe pe strada Horea — Iaşi (nr. 3)
— Blocuri de locuinţe pe strada Filimon Sîrbu — Iaşi (nr. 3)
— Cvartal de locuinţe, strada C. I. Parhon — Oradea (nr. 3)
— Cvartal de locuinţe în piaţa 1 Mai — Oradea (nr. 3)
— Bloc de locuinţe pe strada Magheru — Oradea (nr. 3)
— Blocuri de locuinţe pe calea Decebal — Oradea (nr. 3)
— Bloc experimental la Oradea (nr. 3)
— Cvartal de locuinţe, str. Primăverii — Oraşul Stalin (nr. 3)
— Bloc de locuinţe pe Calea Bucureştilor — Oraşul Stalin (nr. 3)
— Bloc de locuinţe pe strada Leonte Filipescu — Piteşti (nr. 3)
— Bufet expres şi locuinţe — Piteşti (nr. 3)
— Bloc de locuinţe pe bulevardul Republicii — Piteşti (nr. 3)
— Bloc de locuinţe pe strada Unirii — Piteşti (nr. 3)
— Blocuri de locuinţe la Suceava (nr. 3)
Arh. A. Moisescu — Locuinţe în piaţa noii săli a Palatului R.P.R. (nr. 4)
Arh. N. Kepeş, arh. S. Julman — Ansamblu de locuinţe şi cămine muncitoreşti pe drumul Murgului (nr. 5)
Arh. T. Ricci — Clădiri de locuit pe străzile M. Gorki şi L. Tolstoi (nr. 5)
Conf. arh. M. Alifanti, arh. Gh. Pavlu, arh. M. Caffé — Cartierul de locuinţe Băneasa (nr. 6)

DIN ACTIVITATEA INSTITUTELOR REGIONALE DE PROIECTARE

Arh. I. Bărăscu, arh. I. Stancu — Din activitatea I.R.P. Cluj (nr. 3)
Arh. A. Ereţian — Din activitatea Institutului de proiectare al regiunii Stalin (nr. 3)
Arh. Al. Hempel, arh. Cl. Stănescu — Din activitatea I.R.P. Bacău (nr. 3)
Ing. I. Miclescu — Doi ani de activitate rodnică a institutelor regionale de proiectare (nr. 3)
Arh. C. Orban — Din activitatea I.R.P. Oradea (nr. 3)
Arh. V. Perceac — Din activitatea I.R.P. Hunedoara (nr. 3)
Arh. A. Petruc — Din activitatea I.R.P. Suceava (nr. 3)
Arh. C. Popeşteanu — Din activitatea I.R.P. Piteşti (nr. 3)

CLĂDIRI SOCIAL-CULTURALE, SANITARE, DE SPORT ETC.

— « Atelier şcoală » la Institutul de mine Petroşani (nr. 3)
— « Casa Tineretului » la Piteşti (nr. 3)
— Cămin cultural la Găvana (nr. 3)
— Cinematograf la Piteşti (nr. 3)
— Complex alimentar la Bacău (nr. 3)
— Complex sportiv la Deva (nr. 3)
— Complex de alimentaţie publică la Tg. Frumos (nr. 3)
— Hală comunală la Predeal (nr. 3)
— Hotel la Deva (nr. 3)
— Hotel la Petroşani (nr. 3)
— Hotel la Suceava (nr. 3)
— Magazin universal la Bacău (nr. 3)
— Maternitate la Bacău (nr. 3)
— « Parcul Noua » — Oraşul Stalin (nr. 3)
— Policlinică la Adjud (nr. 3)
— Policlinică la Suceava (nr. 3)
— Restaurantul « Argeşul » — Piteşti (nr. 3)
— Restaurarea Teatrului Naţional « Vasile Alecsandri » din Iaşi (nr. 3)
— Stadionul « 23 August » din Iaşi (nr. 3)
— Stadionul oraşului Piteşti (nr. 3)
— Teatru de vară la Bacău (nr. 3)
— Teatru în aer liber la Piteşti (nr. 3)
Prof. arh. H. Maicu — Noua sală a Palatului R. P. Romîne (nr. 4)
Arh. B. Gheorghiu — Ansamblul de odihnă « O.N.T. Carpaţi » de la Mamaia (nr. 5)
Arh. C. Lăzărescu — Centrul de odihnă Eforie II (nr. 5)
Arh. C. Lăzărescu — Reconstrucţia oraşului Mangalia (nr. 6)

CONSTRUCŢII INDUSTRIALE

Conf. arh. L. Adler — Eficacitatea economică a investiţiilor, problemă de a proiectării industriale (nr. 1)
Arh. T. Georgescu — Unele probleme specifice de arhitectură în industria bunurilor de consum (nr. 1)
Arh. I. Mahler, ing. Şt. Georgescu — Din practica proiectării industriale (nr. 1)
Arh. E. Simşi — Zece ani de proiectare la IPROMET (nr. 1)
Arh. N. Stoicescu — Probleme de arhitectură în industria chimică (nr. 1)
— Atelier de forje (nr. 1)

IMPRESII DE PESTE HOTARE

În ziua de 10 noiembrie, arh. A. Moisescu, secretar al Uniunii Arhitecților din R.P.R., a prezentat la Casa Arhitectului o serie de diapozitive cu vederi din Franța și Portugalia.

*

În zilele de 17 și 19 noiembrie, arh. D. Vernescu a vorbit la Casa Arhitectului despre « Sistematizări teritoriale și orașe noi în Republica Cehoslovacă » și « Orașe vechi și cartiere noi în Republica Cehoslovacă ».

« CULOAREA ÎN ARHITECTURA INDUSTRIALĂ »

La 24 noiembrie a avut loc la Casa Arhitectului conferința arh. C. Enache intitulată « Culoarea în arhitectura industrială ».
Conferința a fost însoțită de proiecții de diapozitive.

EXPOZIȚII

Între 11 și 26 octombrie a fost deschisă la Casa Arhitectului o expoziție de acuarele și desene a arh. Bogdan Gheorghiu.

*

Între 26 octombrie și 13 noiembrie a fost prezentată o expoziție de fotografii din U.R.S.S. executate de arhitecții care au fost în deplasare documentară la Moscova.

*

EXCURSII

În cadrul călătoriilor prieteniei organizate de Consiliul General A.R.L.U.S., U. A. a trimis un grup de 21 de arhitecți care au vizitat Moscova între 16 și 21 august 1959. Au fost vizitate Expoziția economică unională a U.R.S.S., Kremlinul, Casa memorială V. I. Lenin din satul Gorki, Expoziția de construcții a Uniunii Sovietice etc.

*

Între 19 și 25 august, un grup de 27 de arhitecți au participat la o excursie documentară organizată de U. A. în R. P. Ungară și R. Cehoslovacă. Au fost vizitate orașele Budapesta, Praga, Karlovi Vary și Gottwaldov.

*

În zilele de 17, 18 și 19 octombrie, un grup de 100 de arhitecți au vizitat — în cadrul unei excursii documentare — construcțiile noi de la Galați, Chișcani și Tulcea. La această excursie au participat și arhitecții sovietici A. I. Kniazev, secretar al conducerii Uniunii Arhitecților din U.R.S.S., N. N. Selivanov, președintele filialei Moscova a Uniunii Arhitecților din U.R.S.S., și V. M. Novak, aflați în vizită în țara noastră cu ocazia Lunii prieteniei romîno-sovietice.

*

Uniunea Arhitecților a organizat în zilele de 31 octombrie, 1 și 2 noiembrie, două deplasări documentare la Borzești, Săvinești, Onești și Bicaz.
Au participat 50 de arhitecți, care au vizitat noile construcții industriale barajul, precum și locuințele.

*

În zilele de 14 și 15 noiembrie, un grup de 24 de arhitecți au vizitat, în cadrul unei deplasări documentare, orașul Hunedoara.

— Atelier de întreținere (nr. 1)
— Centrală termoelectrică pentru R. P. Chineză (nr. 1)
— Centrală termoelectrică pentru India (nr. 1)
— Combinat de carne la Hunedoara (nr. 1)
— Combinat de lapte și produse lactate la București (nr. 1)
— Complex industrial forestier la Tirgu-Jiu (nr. 1)
— Dezvoltarea fabricii de geamuri din Scăeni (nr. 1)
— Instalație Fuming pentru valorificarea zgurilor metalurgice (nr. 1)
— Fabrică de mobilă la Iași (nr. 1)
— Fabrică de lapte praf (nr. 1)
— O nouă secție de mase plastice din policlorură de vinil (P.V.C.) (nr. 1)
— Secție de coloranți azoici (nr. 1)
— Secție de semifabricate (nr. 1)
— Tăbăcărie minerală (nr. 1)
— Țesătorie și finisaj pentru in și cînepă la Păulești (nr. 1)
— Turnătorie de cilindri (nr. 1)
— Turnătorie de fontă (nr. 1)
— Turnătorie de lingotiere (nr. 1)
— Blocuri de sere la Pitești (nr. 3)
— Cramă pentru GOSTAT Răducești (nr. 3)
— Depozit « APEMIN » la Toplița (nr. 3)
— Fabrică de mobilă la Rîmnicul Vîlcea (nr. 3)
— Fabrică de pîine la Orăștie (nr. 3)
— Fabrică de pîine 60 t/24h la Ploiești (nr. 3)
— Stațiune experimentală legumicolă la Buzău (nr. 3)

URBANISM

Arh. Gabriela Bertumé — Colonie de serviciu la Săvinești (nr. 2)
Ing. M. Brill, ing. A. Vuzitas, ing. Mihai Popescu — Probleme de echipare tehnică a teritoriului (nr. 2)
Arh. Tr. Chițulescu, ing. V. Ralea — Amenajarea străzilor pentru îmbunătățirea circulației și a transporturilor în comun (nr. 2)
— Cvartal de locuințe la Piatra Neamț (nr. 2)
Arh. T. Evolceanu, arh. M. Silianu — Reducerea costului investițiilor de locuințe în ansambluri prin proiectarea urbanistică (nr. 2)
Arh. N. Florescu — Sistematizarea orașului Tulcea (nr. 2)
Arh. Gh. Hussar — Onești, un nou oraș muncitoresc (nr. 2)
— Influența parametrilor geometrici și spațiali ai construcțiilor asupra costului zonei de locuit (nr. 2)
Prof. arh. M. Locar, arh. T. Evolceanu — Reconstrucția socialistă a orașelor din Republica Populară Romînă (nr. 2)
Arh. R. Marcus — Sistematizarea orașului Hunedoara (nr. 2)
C. Spiride — Sistematizarea teritorială (nr. 2)
— Studii de sistematizare și locuințe la Roman (nr. 2)
Arh. Mariana Vereanu — Sistematizarea Orașului Stalin și detaliul cartierului « Steagul Roșu » (nr. 2)
— Colonie muncitorească la Aghireș (nr. 3)
— Detaliu de sistematizare a orașului Cîmpia Turzii (nr. 3)
Arh. B. Grünberg — Sistematizarea orașului Iași (nr. 4)
Arh. V. Sebestyén — Studii pentru sistematizarea centrului orașului Galați (nr. 4)
Arh. C. Moșinschi — Studii pentru reconstrucția căii Victoriei (nr. 6)

PROIECTAREA TIP

Arh. R. Crețoiu — Secții tip de hale industriale (nr. 1)
— Discuții asupra problemelor tipizării construcțiilor industriale (nr. 1)
Arh. Paris Manos, ing. Mihai Popovici — Parametrii geometrici ai halelor industriale (nr. 1)
Ing. Mihai Popovici, ing. D. Grigoriu — Elemente de construcție și sisteme constructive tip pentru hale industriale (nr. 1)
Ing. L. Roșianu — Considerații tehnico-economice asupra tipizării construcțiilor industriale (nr. 1)
Arh. I. Silvan, ing. P. Vernescu — Tipizarea construcțiilor industriale (nr. 1)
Arh. Al. Costinescu — Studiu pentru tipizarea fabricilor de pîine de 12, 20 și 30 t/24h (nr. 6)
Arh. Aurelia Teodorescu, arh. C. Borcea — O proiectare mai economică a grădinițelor de copii (nr. 6)

TEORIA ȘI ISTORIA ARHITECTURII

Prof. arh. G. Gusti — Construcția de locuințe și urbanismul (nr. 1)
S. Mojneagun — Căutări în domeniul teoriei arhitecturii în Occident (nr. 1)
Prof. arh. H. Maicu — 500 de ani de existență documentară a orașului București (nr. 5)
Arh. A. Obrazțov — concepții învechite și căutări novatoare în creația arhitecților sovietici (nr. 6)

MOBILIER

Arh. Mihai Enescu — Vizitînd Expoziția de noi propuneri de mobilier (nr. 6)

ÎNVĂȚĂMÎNT

Arh. Z. Solomon — Arhitectura industrială în învățămîntul superior (nr. 1)
Conf. arh. R. Laurian — Pregătirea cadrelor de specialiști în urbanism (nr. 2)
Arh. J. Făinaru — Expoziția de sfîrșit de an a Școlii tehnice de arhitectură și construcția orașelor din București (nr. 6)

CONCURSURI

Prof. arh. A. Damian — Concursul pentru Teatrul Național din Craiova (nr. 2)
Arh. Tr. Chițulescu — Concursul pentru sistematizarea Pieței Unirii din Iași (nr. 4)
Arh. M. Dima — Concursul pentru centrul civic al orașului Ploiești (nr. 6)

CRONICĂ — RECENZII — BIBLIOGRAFIE

— Cărți și periodice de ahitectură industrială (nr. 1)
— Din activitatea Uniunii Arhitecților din R.P.R. (nr. 1, 2, 3, 5, 6)
— Expoziția internațională « Construcția și reconstrucția orașelor în perioada 1945—1957 » (nr. 2)
— Informații U.I.A. (nr. 3 și 5)
— Ședința Comitetului de conducere al Uniunii Arhitecților din R.P.R. (nr. 4)
— Discuții asupra « Construcțiilor de locuințe proiectate în I.R.P. » (nr. 5)

PLASTICĂ

— Lucrări premiate la Expoziția de acuarele, desene și fotografii executate de arhitecți în anul 1958 (nr. 1 și 2)

СОДЕРЖАНИЕ

АРХИТЕКТУРНАЯ КРИТИКА И АРХИТЕКТОРЫ-КРИТИКИ (стр. 2). Передовая статья этого номера журнала посвящена вопросам архитектурной критики, необходимости укрепить эту критику, повысить требовательность к выполняемым архитектурным работам и углубить их научный анализ.

По следам статьи о литературной и художественной критике, опубликованной органом ЦК Румынской рабочей партии, газетой «Скынтейя», передовая статья журнала «Архитектура РНР» анализирует положение в области профессиональной архитектурной критики и освещения вопросов архитектуры на страницах газет и журналов.

В статье рассматриваются также и задачи, выдвинутые перед редколлегией и коллективом редакции с целью превратить журнал в творческую трибуну, с которой на высоком критическом и научном уровне обсуждались бы самые жгучие вопросы нашей профессии.

ГРАДОСТРОИТЕЛЬСТВО

Арх. К. Мошинский — ИССЛЕДОВАНИЯ ПО РЕКОНСТРУКЦИИ КАЛЯ ВИКТОРИЕЙ (стр. 5). Предпринятые в 1959 году работы по реконструкции Каля Викторией (улицы Победы), старейшей магистрали Бухареста существующей с XVIII века, будут длиться несколько лет.

Улица эта, протяженностью 2,5 км, извилистая и узкая, густо застроена высокими домами от набережной Дымбовицы и до Каля Гривицей и озеленена от Каля Гривицей и до Площади Победы. По обе стороны ее тянется ряд памятников архитектуры, несомненно ценных с точки зрения исторического развития столицы, недавно отметившей 500-летие своего существования.

При всей неоспоримой важности этих памятников, нельзя не признать, что Каля Викторией развилась анархично, стихийно с точки зрения архитектурной гармонии, и градостроительства; она являет подчас самые странные сочетания, узкие места и невыгодные контрасты.

В проектах, представленных в нашем журнале, преследуется цель показать, как будут исправлены вышеуказанные недостатки при сохранении, однако, традиционных характерных особенностей этой магистрали.

На двух концах ее будут созданы две новые площади — Набережной и Победы; получат новое оформление две другие, существующие площади — Республики и Центрального Дома Армии и перепланированы две небольшие площади — бывшего Национального театра и площадь, находящаяся на скрещении с Каля Гривицей. Будут также расширены все узкие участки, построенные многочисленные новые многоквартирные дома в дополнение существующих, более выгодно показаны исторические и архитектурные памятники, проведены меры архитектурного и градостроительного порядка.

В центральной и южной части улицы семи- и десятиэтажные дома — из которых многие уже строятся — дополнят наличный характер высокого и плотного строительства, кульминационным пунктом которого будет построенный на набережной Дымбовицы дом 60-метровой высоты на 19 этажей, на который будет открываться широкая перспектива вдоль набережной и со стороны Каля Викторией.

Арх. К. Лээреску — РЕКОНСТРУКЦИЯ ГОРОДА МАНГАЛИЯ (стр. 12). В 1958—1959 гг. начались работы по реконструкции города Мангалия, живописной курортной местности на берегу Черного моря.

В первой очереди построены многоквартирные дома в центре города (120 квартир), курортный ансамбль в составе 4-этажных домов (в общей сложности, 1100 мест в 2-комнатных квартирах и комнатах, расчитанных на 2 места), двухэтажный ресторан со всеми необходимыми придатками, клуб с библиотекой и залами для различных игр, и, наконец, спортивный парк. Во время произведенных земляных работ были обнаружены остатки древнего города Каллатис.

Арх. М. Дима — КОНКУРС НА ЛУЧШИЙ ПРОЕКТ ПЛАНИРОВКИ ГРАЖДАНСКОГО ЦЕНТРА ГОРОДА ПЛОЕШТЫ (стр. 24). В статье анализируются тема и проекты, представленные на конкурс, состоявшиеся с 1 по 4 февраля 1959 г.

Отмечается важное значение этого конкурса, вслед за которым было немедленно приступлено к практическим мерам по претворению в жизнь на местах наилучшего решения. В настоящее время построены многоквартирные дома с помещениями для магазинов на первом этаже, благодаря чему уже обрисовывается будущая центральная площадь города.

При анализе представленных на конкурс проектов рассматривается и подход его участников к теме и принципы, избранные для ее решения.

Доцент арх. М. Алифанти, арх. Г. Павлу, арх. М. Каффе — ЖИЛОЙ РАЙОН БАНЯСА (стр. 30). Авторы статьи подвергают критическому анализу жилой район, недавно построенный на Банясе, в зоне озер на севере Бухареста.

Отметив тот факт, что в целом этот жилой район является немаловажным достижением, авторы статьи выносят на обсуждение в некоторой степени деревенский характер домов, расположенных при въезде в столицу, на артерии, являющейся основным доступом в город.

В своем стремлении обеспечить домам наибольшее разнообразие и известную традиционность их пластическому оформлению, авторы проектов выбрали решения, повысившие стоимость работ, что неблагоприятно отразилось и на функциональных решениях, и на условиях комфорта. В заключение статьи говорится, что — особенно, когда речь идет о жилищном строительстве, непозволительно увлекаться поисками формы за счет экономичности и комфорта.

ТИПОВОЕ ПРОЕКТИРОВАНИЕ

Арх. Ал. Костинеску — ПРОЕКТ ТИПИЗАЦИИ ХЛЕБОЗАВОДОВ МОЩНОСТЬЮ В 12, 20 и 30 ТОНН В СУТКИ (стр. 36). Строительство хлебозаводов этой мощности, отвечающее потребностям населенных пунктов, насчитывающих в среднем 15.000, 40.000 жителей, — одна из самых злободневных проблем промышленного строительства. В статье предлагается схема плана, которая при дальнейшем развитии позволяет осуществить все три типа таких заводов.

Простой технологический поток и современнейшее оборудование (советские печи с подвижным очагом и постоянной загрузкой типа ФТЛ-2), обеспечивают заводам высокую техничность, создавая в то же время и возможность полной механизации технологического процесса.

Помимо важных преимуществ с точки зрения работы заводов, представленный проект значительно снижает себестоимость строительства — на 30—40 проц. по сравнению с себестоимостью подобного рода построек, осуществленных до сих пор у нас в стране.

Арх. Аурелия Теодореску, арх. К. Борча — ЭКОНОМНЕЕ ПРОЕКТИРОВАТЬ ДЕТСКИЕ САДЫ (стр. 40). В статье вкратце представлена эволюция проектирования детских садов в РНР после 1944 года. Анализу подвергается, главным образом, экономическая сторона проблемы, при изучении типовых и уникальных проектов детских садов (где дети проводят только день или всю неделю), сравнительно показаны результаты, полученные по пространственным показателям приведенным к одному месту. Показано также, что с целью получения более экономичных проектов, на основе выводов, сделанных в результате накопленного опыта, в Проектном институте типового строительства разработан проект нового типа детского сада. По сравнению с действующими типовыми проектами, пространственные показатели снижены на 34 проц., причем существуют и возможности значительного уменьшения расходов по содержанию и функционированию. Выводы, обсуждающиеся в настоящее время в соответствующих министерствах, позволят установить принципы, которые лягут в основу будущих типовых проектов.

ТЕОРИЯ АРХИТЕКТУРЫ

Арх. А. Образцов — ОБ УСТАРЕВШИХ ВЗГЛЯДАХ И НОВАТОРСКИХ ПОИСКАХ В ТВОРЧЕСТВЕ СОВЕТСКИХ АРХИТЕКТОРОВ (стр. 44) статья переведена из «Архитектура С.С.С.Р.» № 7 за 1959 г.

МЕБЕЛЬ

Арх. М. Энеску — ВЫСТАВКА НОВЫХ ПРОЕКТОВ МЕБЕЛИ (стр. 46) Выставка, организованная Министерством строительства и стройматериалов на первом и втором этаже недавно построенного на площади им. М. Когэльничану многоквартирного дома, представила вниманию публики новые типы мебели, производство которой будет налажено в 1960 году.

Экспонаты показывали технические и декоративные возможности применения новых материалов — древесностружечных и древесноволокнистых агломерированных плит, фанеры, пластмассовых материалов, крашеного или никелированного металла и т. д.

В статье анализируются преимущества и недостатки выставленных образцов мебели, с целью внести вклад в уяснение вопросов, связанных с созданием интерьеров нового типа, уютных и приятных на вид, в домах, которые строятся в настоящее время в нашей стране.

ХРОНИКА

Арх. Ж. Фэинару — ВЫСТАВКА БУХАРЕСТСКОЙ ТЕХНИЧЕСКОЙ ШКОЛЫ АРХИТЕКТУРЫ И ГОРОДСКОГО СТРОИТЕЛЬСТВА (стр. 51). В статье описываются выставленные работы, по специальным предметам и годам преподавания, от архитектурных чертежей первого курса и до дипломных работ. Отмечаются прогресс и известные недостатки в преподавательской работе, как и заключения, к которым пришел профессорско-преподавательский состав в результате дискуссий со специалистами производства.

Под этим разделом сообщены также новые сведения о деятельности Союза архитекторов в РНР.

LA CRITIQUE D'ARCHITECTURE ET LES CRITIQUES ARCHITECTES (p. 2) L'éditorial de ce numéro de la revue est consacré aux problèmes de la critique d'architecture, à la nécessité de rendre cette critique plus forte, plus éxigeante pour les travaux d'architecture réalisés et d'approfondir leur analyse scientifique.

L'éditorial analyse, en marge d'un article sur la critique littéraire et artistique paru dans le journal Scînteia, organe du Comité Central du Parti Ouvrier Roumain, la situation existant dans le domaine de la critique professionnelle d'architecture ainsi que la manière dont les problèmes d'architecture se reflètent dans les journaux et revues de culture générale.

L'éditorial examine aussi les tâches qui font face au collège de rédaction pour transformer la revue en une tribune de la création où les problèmes les plus actuels de notre profession devront être débattus à un niveau critique et scientifique élevé.

URBANISME

C. Moşinschi, architecte — ÉTUDES POUR LA RECONSTRUCTION DE LA CALEA VICTORIEI (p. 5) La Calea Victoriei, la plus ancienne avenue de Bucarest, datant depuis le XVII-e siècle, sera rebâtie à partir de 1959 pendant quelques années.

Avec son tracé sinueux, étroit, parfois verdoyant — long de 2,5 km — la Calea Victoriei est bâtie sur la plus grande partie de sa longueur; les bâtisses sont denses et hautes depuis la rivière Dîmboviţa jusqu'à la Calea Griviţei, plus espacées et entourées de verdure depuis la Calea Griviţei jusqu'à la Place Victoriei, avec tout au long une série de monuments d'architecture de grande valeur du point de vue du développement historique de la Capitale, qui vient de fêter 500 ans d'existance.

Toutefois, à côté de ces éléments de valeur, la Calea Victoriei s'est développée anarchiquement en ce qui concerne l'harmonie architecturale et urbanistique, présentant souvent des conglomérations déconcertantes, de veritables étranglements et contrastes assez malheureux.

Les projets présentés dans la revue démontrent la manière dont les défauts mentionnés seront corigés, tout en gardant intactes les caractéristiques traditionelles de cette avenue.

Deux nouvelles places seront créées aux deux extrémités de l'avenue — la place située sur les berges de la rivière Dîmboviţa et la place Victoriei —, on réamenagera les deux places existantes — la place de la République et la Place de la Maison Centrale de l'Armée — on complétera deux squares — celui de l'ancien théâtre National et celui du carrefour avec la Calea Griviţei — on supprimera tous les étranglements, on construira de nombreux blocs de logements pour compléter les places vides, on mettra en valeur les monuments historiques et d'architecture, en réalisant ainsi un ordre architectural et urbanistique.

Dans la partie centrale et du sud de l'avenue, des blocs de 7 à 10 étages — dont beaucoup sont déjà en train d'être bâtis — compléteront le caractère existant, haut et dense, en culminant à l'extremité vers la rivière Dîmboviţa avec un bloc haut de 60 m, avec 19 niveaux, ayant de longues perspectives tout au long des quais, de la Calea Victoriei et sur la ville.

C. Lazaresco, architecte — LA RECONSTRUCTION DE LA VILLE DE MANGALIA (p. 12) Les travaux de reconstruction de la ville de Mangalia, station balnéaire pittoresque sur le litoral de la Mer Noire, ont commencé en 1958—1959.

Ont été réalisés pendant la première étape: des blocs de logements au centre de la ville (120 appartements), un important centre de repos en blocs à 4 niveaux comprenant un total de 1100 lits en appartements de 2 pièces et chambres pour 2 personnes, un restaurant à 2 niveaux avec les annexes nécessaires; un club avec bibliothèque et salles de jeux; enfin, un parc sportif. À l'occasion de ces travaux on a deterré et mis en valeur les vestiges de l'ancienne cité Callatis.

M. Dima, architecte — LE CONCOURS POUR L'AMÉNAGEMENT DU CENTRE CIVIQUE DE LA VILLE DE PLOIEŞTI (p. 24) L'article analyse le thème et les projets présentés à ce concours du 1-er février au 4 mai 1959.

On montre l'importance de ce concours immédiatement suivi par la mise en pratique et la réalisation de la meilleure solution. À présent, les blocs de logements, dont le rez-de-chaussée comprend de nombreux magasins, sont exécutés, donnant son contour à la future place centrale de la ville de Ploeşti.

On fait l'analyse des projets présentés au concours, la manière dont les participants ont compris le thème et les principes choisis pour sa solution.

Conf. arch. M. Alifanti, Gh. Pavlu, M. Caffé, architectes — LE QUARTIER DE LOGEMENTS BANEASA (p. 30) Les auteurs de l'article examinent et emettent quelques observations critique, sur un quartier de logements construit récemment dans la zone des lacs du Nord de la Capitales à Băneasa.

Soulignant que dans son ensemble, ce quartier de logements représente une réalisation importante, les auteurs de l'article mettent en discussion le caractère plutôt rustique des logements, assez peu en accord avec leur position urbanistique, sur la voie principale d'entrée dans la Capitale.

Dans leur tendance de donner une variété aussi grande que possible ainsi qu'une certaine plastique — traditionaliste — à ces constructions, les auteurs de ces travaux ont choisi des solutions qui ont augmenté le prix de l'exécution, cette augmentation se reflétant aussi dans les solutions fonctionnelles et le confort. Dans la construction des logements surtout, il n'est pas permis que les recherches concernant la forme se fassent au detriment de l'économie et du confort, telle est la conclusion de l'article.

PROJETS-TYPE

Al. Costinesco, architecte — ÉTUDE POUR LA NORMALISATION DES FABRIQUES DE PAIN DE 12, 20 et 30 t/24 h (p. 36) La construction de fabriques de pain de cette capacité, correspondant aux centres avec un nombre moyen d'habitants (15 000—40 000) est un des problèmes les plus courrants d'architecture industrielle. L'étude propose un schéma de plan qui, developpé, permet la réalisation des trois types de fabriques.

Le flux technologique simple et l'équipement des plus modernes (fours soviétiques à foyers mobiles et chargement continu de type F.T.L. 2) assurent aux fabriques une grande technicité, en prévoyant en même temp les possibilités de mécanisation totale du processus technologique.

En dehors des avantages importants en ce qui concerne le fonctionnement des fabriques, l'étude présentée réduit sensiblement le coût de ces constructions (30—40%) par rapport aux constructions semblables réalisées jusqu'à présent dans le pays

Aurelia Teodoresco, C. Borcea, architectes — DES PROJETS PLUS ÉCONOMIQUES POUR LES JARDINS D'ENFANTS (p. 40) Cet article relate sommairement l'évolution de l'élaboration des projets pour jardins d'enfants dans la RPR à partir de 1944. L'analyse présentée concerne surtout l'aspect économique de la question, en montrant par comparaison entre les projets-type de jardins d'enfants ordinaires et ceux où les enfants sont gardés toute la semaine — les résultats obtenus en ce qui concerne les index d'espace par rappot à un lieu d'utilisation. L'article relate aussi que pour obtenir des projets plus économiques, d'après l'expérience accumulée, l'IPCT vient d'élaborer une étude pour un nouveau type de jardin d'enfants; les index techniques ont été réduits de 34%, présentant ainsi des possibilités de réductions sensibles quant aux dépenses d'entretien et fonctionnement. Les conclusions tirées de cette étude, qui est actuellement examinée par les ministères respectifs, formeront les principes sur lesquels se developperont les futurs projets-type.

THÉORIE DE L'ARCHITECTURE

A. Obraztov, architecte — CONCEPTIONS SURANNÉES ET RECHERCHES NOUVELLES DANS LA CRÉATION DES ARCHITECTES SOVIÉTIQUES (p. 44) article traduit du No. 7/1959 de la revue „L'Architecture de l'URSS."

AMEUBLEMENT

M. Enesco, architecte — EN VISITANT L'EXPOSITION DE NOUVELLES PROPOSITIONS DE MEUBLES (p. 46) L'exposition organisée par le Ministère des constructions, matériaux de construction et du bois dans les appartements du Ier et II-e étage d'un bloc nouvellement construit place M. Kogălniceanu, a présenté au public de nouveaux prototypes de meubles qui doivent être produits courramment en 1960.

Les exemplaires soumis au public ont démontré les possibilités techniques et décoratives des nouveaux matériaux comme par exemple: plaques agglomérées en copeaux de bois (PAL) le placage moulé, les matières plastiques, le bois stratifié, le métal peint ou nickelé, etc.

L'article fait l'analyse de ces prototypes avec leurs aspects positifs ou négatifs, en vue de contribuer à la réalisation d'interieurs nouveaux, agréables, optimistes dans les logements qu'on bâtit dans notre pays.

CHRONIQUE

J. Făinaru, architecte — L'EXPOSITION DE FIN D'ANNÉES DE L'ÉCOLE TECHNIQUE D'ARCHITECTURE ET CONSTRUCTION DES VILLES, DE BUCAREST (p. 51) On y décrit les travaux presentés, par branche et année d'étude, depuis les planches de dessin architectural de la I-ère année jusqu'aux diplômes de fin d'étude. On y montre les progrès et les défauts du travail des professeurs et les conclusions auxquelles le corps enseignant est arrivé après des discussions avec les techniciens de la production.

La Chronique comprend encore des nouvelles de l'activité de l'Union de Architectes de la RPR.

ARHITECTURA RPR

ORGAN AL UNIUNII ARHITECŢILOR DIN R.P.R.



REDACŢIA: BUCUREŞTI, STRADA EPISCOPIEI Nr. 9 – TEL. 13.98.80
ABONAMENTELE SE POT FACE NUMAI LA:
– UNIUNEA ARHITECŢILOR DIN R.P.R. – ADMINISTRAŢIA REVISTEI
BUCUREŞTI, STRADA EPISCOPIEI Nr. 9 – TEL. 14.76.02.

Lei 15

I. P. 4, Bucureşti